

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

Educație pentru dezvoltare durabilă a României

PUBLICAȚIE CU LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
„Educație pentru dezvoltare durabilă a României
- în context european”

ediția a XVI-a

ISSN 2501 – 3300

ISSN-L 2069 – 296X

"Omul poate deveni om numai prin educație. El nu e nimic decât ceea ce face educația din el."

(Immanuel Kant)

„Așadar, am avea nevoie de o intelectualitate care să lupte pentru interesul național al României.” (Prof.dr. Radu Baltasiu, Directorul CESPE¹ al Academiei Române)

*„O elită instruită de către colonizatori este principalul dușman al poporului său”
(Mahatma Gandhi)*

**Alba Iulia
Decembrie 2024**

¹ CESPE Centrul European de Studii în Probleme Etnice

CUPRINS

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII
a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA
Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101
Web: www.ccdab.ro,
E-mail: office@ccdab.ro

Director:

Prof. Dărmăș Eugenia Marcela

Redactor șef: prof. Oros Ligia Elena

Redactori: prof. Popa Ramona,
prof. Nandrea Maria, prof. Crișan Monica,
bibliotecar Cutean Irina

Tehnoredactare: aj. analist programator
Popa Ioan, secretar Oțoiu Diana

Economist: Ec. Bărdăhan Ioana

Secțiunea I.

REFERATE ȘI COMUNICĂRI

PROFESIA ÎNTRE IDENTITATE 07

CULTURALĂ ȘI DIGITALIZARE

Prof. Dr. Acăr Coculiana, Școala
Gimnazială Ciprian Porumbescu
Comănești/ Bacău

PREZENTUL NOSTRU, VIITORUL 08

COPILOR NOȘTRI

Profesor Alupei Ionica, Școala
Gimnazială „George Enescu” Moinești,
Jud. Bacău

CUM SĂ FII UN TRAINER 09

EFICIENT ÎN EDUCAȚIA ADULȚILOR?

Prof. consilier școlar Belășcu Alexandra
– Roxana, CJRAE Alba

© Autorii, conform legislației în vigoare,
răspund în fața legii, în ceea ce privește
plagiatul sau orice altă formă de atingere a
dreptului de autor.

**Și să nu uităm!: Când rătăcești,
pentru a-ți regăsi drumul,
te întorci de unde ai plecat!**

ÎMPREUNĂ PENTRU O 12

DEZVOLTARE DURABILĂ

Prof. Cibu Maria, Școala Gimnazială
Petrești

FORMAREA TINERELOR 13

GENERAȚII PRIVIND EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ

Prof. Cimbru Daniela, Școala
Gimnazială „Tristan Tzara” Moinești,
jud. Bacău

GESTIONAREA TIMPULUI 15

PENTRU O SOCIETATE DINAMICĂ

Cristea Miruna Andreea & Groza
Alexandra, Școala Gimnazială „Ciprian
Porumbescu” Comănești/ Bacău,
coordonator Prof.dr.Coculiana Acăr

EDUCAȚIA PENTRU 16

DEZVOLTARE DURABILĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

Profesor Dănilă Nicoleta, Școala
Gimnazială „Nicolae Iorga” Focșani,
jud. Vrancea

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI PROFESIA DIDACTICĂ

*Profesor Diniș Adam Cristina, Școala
Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra*

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ LA CICLUL PRIMAR

*Prof. înv. primar Frandescu Camelia
Lenuța, Școala Gimnazială Hodac*

ABILITATEA DE A SCRIE- PROVOCĂRI

*Prof. Hamorszki Andreea, Colegiul
Național „Titu Maiorescu” Aiud*

CURRICULUM ȘCOLAR ȘI DEZVOLTARE CURRICULARĂ- MODELUL PENTAGONAL CURRICULAR ÎNTR-O LECȚIE DE FIZICĂ

*Prof. Humeniuc Ramona, Colegiul
Național „Titu Maiorescu” Aiud*

EDUCAȚIA CA RESURSĂ STRATEGICĂ PENTRU O ROMÂNIE DURABILĂ ȘI MODERNĂ

*Prof. Iancu Leontina-Letiția, director
C.C.D. Giurgiu*

*Prof. Coscai Adriana, metodist C.C.D.
Giurgiu*

STRATEGII EDUCAȚIONALE ȘI EVALUARE ÎN SPRIJINUL DEZVOLTĂRII DURABILE A COMUNITĂȚILOR AUTOHTONE DIN ROMÂNIA CU PARTICIPAREA

*ȘCOLII GIMNAZIALE „TOMPA
LÁSZLÓ” DIN ODORHEIU SECUIESC
Prof. Libik Győző, Director – Școala
Gimnazială „Tomba László” Odorheiu
Secuiesc, Județul Harghita*

MEDIUL ÎN VIAȚA OMULUI

*Prof. coordonator Maniu Elena Camelia,
Olar Constantin –elev cls XI F,
Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș*

STIMULAREA INTERESULUI 18 PENTRU LECTURĂ A ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

*Prof. înv. primar Mateș Rodica, Școala
Gimnazială „Horea” Horea*

EDUCAȚIA DURABILĂ ÎN ȘCOLI: UN PILON AL VIITORULUI

*20 Prof. Negru Carmen Maria, Liceul
Teoretic „Andrei Barascanu” Târnăveni,
jud. Mureș*

TIPURI DE GENERAȚII ÎN EDUCAȚIA PENTRU

21 DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI ÎN PROFESIA DIDACTICĂ

*Prof. dr. Negru Emilia, Grădinița cu
Program Prelungit „Ion Creangă”*

22 Zalău, județ Sălaj

CUNOAȘTEREA ELEVILOR, ETAPĂ PREMERGĂTOARE NECESARĂ ÎN

*PROCESUL DE DEZVOLTARE
DURABILĂ. IDENTIFICAREA
CAPACITĂȚILOR ȘI A
POSSIBILITĂȚILOR PROFESIONALE*

25 ALE ELEVILOR DE A CONTRIBUI LA DEZVOLTAREA DURABILĂ A LOCURILOR NATALE

*Prof. Pop Delia Anca, Colegiul Național
„Inochentie Micu Clain”, Blaj*

TRANSFORMAREA EDUCAȚIEI ÎN RESURSĂ DE BAZĂ A MODERNIZĂRII ȘI DEZVOLTĂRII 27 DURABILE A ROMÂNIEI

*Profesor logoped Roșca Simona Bianca,
CJRAE Mureș*

COMUNICAREA MANAGERIALĂ

*Prof. Șarban Nicoleta Grațiela, Colegiul
Economic „Mihail Kogălniceanu”
Focșani*

29 PROFESORUL CA LIDER AL CLASEI: O ABORDARE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A EDUCAȚIEI!

Profesor Șeulean Augustin-Valentin,
Școala Gimnazială „Emil Drăgan”
Ungheni, jud. Mureș

PRINCIPIILE DEZVOLTĂRII DURABILE APLICATE LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Profesor pentru învățământul primare
Suciu Florina Otilia
Școala Gimnazială Sânger, județul
Mureș

DEMNITATEA UNEI NAȚIUNI, DEPINDE DE EDUCAȚIE

Prof. Ursaleș Traian-Nicolae,
Colegiul Național „HCC” Alba Iulia și
Școala Gimnazială Petrești

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI PROFESIA DIDACTICĂ

Prof. Velicea Georgeta, Școala
Gimnazială „Simion Bărnuțiu”, Tiur-
Blaj

Secțiunea II. PROIECTE, PARTENERIATE SCHIMBURI DE EXPERIENȚĂ- EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ, DE CREATIVITATE DIDACTICĂ

SĂ AJUTĂM NATURA!

Prof. Cosma Camelia Veronica, Liceul
de artă „Ioan Sima” Zalău

PROIECT EDUCAȚIONAL DE EDUCAȚIE FINANCIARĂ „NE JUCĂM, DESPRE BANI NOI ÎNVĂȚĂM”

Profesor pentru educație timpurie
Deteșan Anca Maria, Școala Gimnazială
„Liviu Rebreanu”, Târgu-Mureș

DESCRIEREA PROIECTULUI ESTE RESPONSABILITATEA NOASTRĂ!

Prof. coordonator Drăgulănescu
Valeria, Liceul „Marin Preda” din
45 Odorheiu Secuiesc

PROIECT EDUCAȚIONAL: „INTERVENȚII PARENTALE”

Coordonator Prof. consilier școlar:
Lenghel Monica Adriana, CJRAE
Alba/Șc. Gimnazială „Mihai Eminescu”
Alba Iulia

46 IMPORTANȚA POVEȘTELOR ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Mureșan Laura Elena, Colegiul
Național „Horea, Cloșca și Crișan”
Alba Iulia

48 SUNT ROMÂN ÎN SATUL MEU

Prof. învă. primar Niță Onuța, Școala
Gimnazială „Regina Maria” Vintileasca,
jud. Vrancea

PARTENERIATELE EDUCAȚIONALE ÎNTRE EFICIENȚĂ ȘI CALITATE

Prof. Opincariu-Mihinda Mihaela,
Colegiul Național „Horea, Cloșca și
Crișan” Alba Iulia

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Ed. Oprea Vasilica-Loredana, Sasu
Maria-Angela, GPP „Prichindel” Cugir

52 „ȘCOALA PENTRU TOȚI, ȘCOLALA PENTRU FIECARE” - PROIECT EDUCAȚIONAL DE AFTERSCHOOL REMEDIAL

55 Director -Prof. Panait Anamaria, Școala
Gimnazială „Andrei Mureșanu” Cehu
Silvaniei, Sălaj

DESCOPERIREA PATRIMONIULUI CULTURAL EUROPEAN PRIN PROIECTUL ERASMUS+ ROBOTIC4HUMANS

**(PARIS, BRETAGNA ȘI MONT SAINT-MICHEL)
DISEMINARE PROIECT
ERASMUS+ “ROBOTIC4HUMANS,
FOR THE ACQUISITION OF
SKILLS IN EDUCATION AND
TRAINING. COOPERATION
PARTNERSHIPS IN VOCATIONAL
EDUCATION AND TRAINING”**

*Prof. Rusu Sofica, Colegiul Național
„Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia*

**PROIECT DE PARTENERIAT
EDUCAȚIONAL GRĂDINIȚĂ –
FAMILIE „CU VOI ALĂTURI NE E
CEL MAI BINE! ”**

*Prof. învă. preșcolar Soporan Cornelia,
Grădinița cu Program Prolungit Nr. 2,
Aiud*

*Prof. învă. preșcolar Mif Delia Emilia,
Grădinița cu Program Prolungit Nr. 2,
Aiud*

**EDUCAȚIE PENTRU
AGRICULTURĂ – EDUCAȚIE
PENTRU VIAȚĂ.
EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE
DURABILĂ**

*Prof. dr. Stanciu Nicoleta, Colegiul
Național de Agricultură și Economie
Tecuci*

**PROIECT EDUCAȚIONAL
„ECOGRĂDINIȚA”**

*Stoica Oana Alina, profesor pentru
educație timpurie
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”,
Tg-Mureș, structură GPP „Licurici”*

93

**PROIECTUL – CĂLĂTORIE
VIRTUALĂ ÎN UNIVERS
METODĂ DE EVALUARE PENTRU
EXPLORAREA SPAȚIULUI**

87 *Prof: Todoran-Fer Monica, Elevi cls. IX
E: Savonea Giulia, Goța Ariana,
Ștefănescu Anamaria*

*Colegiul Național „Horea, Cloșca și
Crișan” Alba Iulia*

95

**PROIECT EDUCAȚIONAL
„ROMÂNIA ÎN SĂRBĂTOARE”**

*Profesor pentru educație timpurie Vlasa
Cristina Alina, Școala Gimnazială
„Liviu Rebreanu” Târgu Mureș*

97

91

SECȚIUNEA I. REFERATE ȘI COMUNICĂRI

PROFESIA ÎNTRE IDENTITATE CULTURALĂ ȘI DIGITALIZARE

Prof. Dr. Acăr Coculiana, Școala Gimnazială Ciprian Porumbescu Comănești/ Bacău

Plecând de la ideea că dezvoltarea durabilă presupune dezvoltarea abilităților de viață din perspectiva satisfacerii nevoilor prezentului, dar fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi, articolul de față urmărește și încearcă să găsească două perspective de abordare. Pe de o parte rolul educației și a tehnologiei în orientarea profesională a tinerilor, iar pe de altă parte importanța tradiției și a culturii în menținerea identității naționale.

Într-o lume dinamică, în care evoluția tehnologică creează și condiționează trenduri, inclusiv pe piața muncii, depinde doar de noi să ne folosim flerul și să alegem acele domenii cu perspectivă amplă. Și totul începe cu o bună informare. Opțiunea profesională este privită ca expresie a personalității individului și în acest scop acesta optează pentru un model de viață, un rol și un statut social. Din punct de vedere profesional, orientarea în carieră constituie un lung șir de momente de conștientizare a necesității de a efectua o opțiune profesională. Acest proces este puternic condiționat de oferta vieții economice și de gradul de dezvoltare al acesteia, adică de cerința de forță de muncă. Alegerea unei meserii/ profesii a devenit din ce în ce mai dificilă. În acest scop, școala are obligația să organizeze diverse activități de orientare și consiliere în carieră, activități la care să participe atât părinții, cât și specialiști din diverse domenii. Exercițierea diverselor profesii influențează stilul de viață al oamenilor, precum și reprezentările pe care ei le dezvoltă cu privire la activitatea proprie și cu privire la munca altora. Tehnologiile pot fi utilizate pentru crearea de noi canale de comunicare online sau mobile ce permit clienților să se conecteze ușor cu companiile, având ca finalitate schimbarea interacțiunilor tradiționale existente pe piața muncii.

Folosirea tehnologiilor digitale în scopul întăririi identității românești și a continuității sale și a elementelor care o compun, precum tradiții, obiceiuri sau elemente de estetică poate implica modificări și interpretări care să se potrivească nevoilor și preferințelor unei audiențe mai largi. Digitalizarea a permis personalizarea obiceiurilor, adaptarea practicilor pentru a potrivi preferințele, stilurile de viață și identitățile culturale. Odată cu creșterea utilizării tehnologiei digitale și a internetului, granițele dintre spațiul virtual și cel real au devenit din ce în ce mai permeabile. Modul în care comunicăm, interacționăm și consumăm informații a avut un impact semnificativ asupra tradiției și identității naționale, regionale și celei europene. Tradițiile naționale sunt reinterpretate și transmise în moduri inovatoare prin platformele digitale, precum rețelele sociale, blogurile și forumurile. Prin video-uri, podcast-uri și alte forme de conținut digital, tradițiile naționale pot fi transmise în mod accesibil și extins geografic.

Digitalizarea a influențat mediul de viață, având efecte transformatoare în povestirea digitală, propulsând rolul comunităților online, importanța personalizării și conceptul de repatriere digitală. Prin platformele de social media, comunitățile pot crea și împărtăși povești vizuale care surprind esența obiceiurilor. Printre acestea se numără: *Instagram* – platformă populară, unde se pot împărtăși imagini și povești despre obiceiuri, iar oamenii pot folosi hashtag-uri pentru a conecta obiceiuri de diferite culturi; *TikTok* – o platformă pentru clipuri scurte prin care se prezintă dansuri tradiționale, ritualuri sau procese de fabricare a meșteșugurilor, încorporând muzica, efecte speciale și editare creativă pentru a implica spectatorii, *Snapchat* – permite utilizatorilor să partajeze imagini și videoclipuri, oferă filtre și lentile personalizate, astfel încât utilizatorii pot să încerce virtual costumele tradiționale, să împărtășească momente de sărbătoare și să promoveze mândria culturală; *YouTube* – platformă pentru indivizi și comunități utilizată cu scopul de a împărtăși narațiuni detaliate și conținut educațional despre obiceiuri. Aceste platforme reunesc experți, entuziaști și practicieni care se angajează în dialog, oferă perspective și sprijin celor interesați.

Păstrarea și promovarea tradițiilor în mediul virtual contribuie la consolidarea apartenenței și coeziunii sociale în rândul comunității românești, oferind un sentiment de continuitate și legătură cu trecutul. De asemenea, poate susține promovarea turismului și a patrimoniului cultural românesc,

generând oportunități economice și susținând protejarea și conservarea patrimoniului cultural. În acest sens, putem sublinia faptul că prioritățile culturale emerg din cele turistice. Tradițiile naționale românești aduc comunitățile împreună și consolidează sentimentul de apartenență la o identitate colectivă. Adaptarea tradițiilor într-un context virtual global oferă un cadru de referință pentru comportamentul uman, creează continuitate și stabilitate într-o societate în continuă schimbare și aduce în prim-plan valorile și patrimoniul cultural al unei comunități.

Tehnologia digitală și internetul au adus cu sine o serie de schimbări și provocări în procesul de construire a tradițiilor, care includ în contextul relațiilor economice moderne și mediate digital o nouă modalitate de interacțiune între producătorii de produse culturale, criticii și promotorii lor și publicul consumator generând și noile modele de afaceri. De aici o explozie a formelor de exprimare culturală și posibilități neîntrerupte de interacțiune între diverse culturi și tradiții. Există riscul ca practicile și obiceiurile tradiționale să fie reinterpretate prea mult ducând la fragmentarea comunității practice sau la pierderea unui element sau a unei calități nesecare identitar. Împărtășind opinia lui Andersen Bakery, putem conchide că tradiția și identitatea națională reprezintă elemente fundamentale în construirea și păstrarea unei culturi autentice și a unui sentiment de apartenență la o comunitate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Acăr Coculiana, *A historical perspective on the link between Romania and Europe, through the dynamics of spiritual values*, Iași, CES Working Papers, Volume X, Issue 3, 2018.
2. Frumos Florin, *Orientarea în carieră a tinerilor. Bune practici identificate în cadrul proiectului ACTIV*, Iași, Ed. Sedcom Libris, 2013.
3. Stoian Marius, Vulpescu Ionuț, Rădoi Mireille, *Identitate și Cultură. Național. European. Universal*, București, Editura Club România, 2023.

PREZENTUL NOSTRU, VIITORUL COPIILOR NOȘTRI

Profesor Alupei Ionica, Școala Gimnazială „George Enescu” Moinești, Jud. Bacău

Ce frumoasă este lumea! Lumea aceasta pe care a zidit-o Creatorul cu atâta înțelepciune și pe care strămoșii noștri ne-au transmis-o, peste generații, cu atâta grijă. Această lume în care viețuim cu toții și pe care ar trebui să o împărțim în armonie și pace, ori în care să ne bucurăm liniștiți, de toate frumusețile din jurul nostru.

Să oprim puțin timpul și să admirăm natura! Doar să o admirăm. Dar să recunoaștem totodată, că în ultimele secole, prea mulți se gândesc la ea doar ca la o mare de resurse ce pot fi exploatate. Ori că, în lăcomia lui, omul a uitat că frumusețea devine hrană pentru suflet, atunci când este contemplată. Plante și animale, toate au avut ca scop originar să-l bucure pe om și să-l însoțească pretutindeni în drumul său spre nemurire.

Dar dacă subiectul prezentării de față are în centru conceptul de „dezvoltare durabilă”, doresc să menționez că cea mai agreată definiție a acestui concept este de „satisfacere a nevoilor generațiilor prezente, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”. Aceasta a fost propusă încă din 1987 de către Comisia Mondială pentru Mediul Înconjurător și Dezvoltare a Națiunilor Unite. Interesul pentru protejarea resurselor nu este tocmai unul nou. Grijă pentru protecția naturii a început să ia amploare mai ales atunci când, efectele nocive ale exploatarea de tot felul, au început să se facă din ce în ce mai simțite.

Despre această latură a vieții, protejarea mediului, îmi place să vorbesc mai ales ca profesor de religie. Nu demult, mi-am întregat elevii de clasa a V-a - la care se abordează tema Creației, de ce a creat Dumnezeu pe om? Iar răspunsurile lor nu au încetat să mă uimească: pentru ca omul să se bucure de creațiile Lui, pentru ca omul să aibă grijă de toate frumusețile, ori pentru ca omul să extindă

Raiul peste tot Pământul. Sunt doar câteva dintre răspunsurile primite care, în inocența lor, pot alcătui un important punct de reper pe harta protecției mediului. Religia, ca disciplină, se dovedește a fi astfel, una din cele mai implicate discipline în domeniul dezvoltării durabile. Pentru că aici îi învăț pe copii despre respectul față de mediu, despre iubirea față de Cel Care le-a creat pe toate, despre bucuria de a locui în armonie cu natura și semenii noștri.

Și aș aminti aici două dintre conținuturile din programa școlară, una din clasa a treia și una din clasa a patra: *Omul în relație cu natura și Lumea, casă pentru toți*. Aceste două teme sunt emblematice pentru subiectul abordat în lucrarea de față. Așa cum și titlul specifică în mod explicit, elevii sunt învățați despre importanța protejării mediului ori despre nevoia de armonie dintre toate viețuitoarele, prin evitarea exploatării resurselor, prin evitarea risipei, și mai ales prin selectarea deșeurilor și reciclarea acestora. Aceste aspecte teoretice sunt un prim pas spre aplicarea lor practică. Pentru că am participat de nenumărate ori, cu copiii, la campanii de colectare a deșeurilor, precum și la diferite acțiuni de plantare fie de arbori, fie de flori, copiii amintindu-și astfel despre rolul florei în menținerea aerului curat, dar și în menținerea unei temperaturi în limite normale, pe întreg pământul.

La toate clasele amintesc mereu despre importanța respectului față de Creație. Însă, în afara activităților curriculare, am desfășurat numeroase activități extracurriculare, implicându-i pe elevi și făcându-i să conștientizeze riscul de a fi prea târziu să mai corectăm răul făcut. De asemenea, am participat cu copiii la o activitate cu tema *Acționează pentru limitarea schimbărilor climatice*, în care elevii au fost încurajați să realizeze o scrisoare către un destinatar ales de ei, în care să vorbească despre cauzele care duc la schimbările climatice, precum și cum ar putea ei contribui la diminuarea acestora. Este la îndemâna oricui să se implice, după puterea și interesul fiecăruia de a salva planeta.

Astfel, în ceea ce mă privește, atât timp cât cred în necesitatea promovării ideilor ecologiste, nu voi conțeni să imprim și elevilor mei dorința de a fi responsabili și atenți la mediul înconjurător, fără a uita că un cadru didactic trebuie mai întâi să-i învețe pe copii și prin propriul său exemplu.

CUM SĂ FII UN TRAINER EFICIENT ÎN EDUCAȚIA ADULȚILOR?

Prof. consilier școlar Belașcu Alexandra – Roxana, CJRAE Alba

Pentru a fi un trainer eficient, este esențial să combini cunoștințele solide cu abilități de comunicare și o atitudine empatică. Iată câteva strategii și bune practici care te pot ajuta să devii un trainer de succes:

1. Înțelege nevoile audienței

- Evaluează nivelul de cunoștințe și experiența participanților înainte de sesiunea de training.
- Află care sunt așteptările lor și motivele pentru care participă. Acest lucru te ajută să adaptezi conținutul pentru a-l face mai relevant și captivant.

2. Planifică bine sesiunea de training

- Pregătește un plan detaliat care să includă obiective clare, structura prezentării și activitățile interactive.
- Împarte informația în module logice și evită să pui prea mult conținut într-o singură sesiune pentru a nu supraîncărca participanții.
- Ai la îndemână o listă de resurse și exemple pentru a susține conținutul teoretic.

3. Fii clar și concis

- Explică conceptele complexe într-un mod simplu și folosind termeni accesibili.
- Folosește exemple concrete și studii de caz care să ofere context real și aplicabilitate.
- Ține cont de ritmul de învățare al participanților, lăsând timp pentru întrebări și clarificări.

4. Încurajează participarea activă

- Utilizează tehnici de învățare interactivă (discuții de grup, exerciții practice, simulări).
- Pune întrebări deschise și încurajează participanții să își exprime ideile și experiențele.
- Creează un mediu sigur și încurajator în care oamenii să se simtă liberi să greșească și să învețe.

5. Fii flexibil și deschis la feedback

- Fii pregătit să adaptezi materialul în funcție de reacțiile participanților. Dacă observi că un anumit subiect provoacă confuzie, ia-ți timp să clarifici.
- Cere feedback la finalul fiecărei sesiuni pentru a îmbunătăți continuu abordarea și conținutul.

6. Fii un model de comportament și profesionalism

- Menține o atitudine pozitivă, energică și răbdătoare.
- Demonstrează respect pentru toți participanții și arată încredere în potențialul lor.
- Fii punctual și pregătit la fiecare sesiune, oferindu-le participanților un exemplu de profesionalism.

7. Folosește metode vizuale și tehnologii moderne

- Integrează prezentări vizuale, videoclipuri, infografice și alte resurse multimedia care să îmbunătățească experiența de învățare.
- Dacă lucrezi online, folosește platforme interactive (cum ar fi Miro, Mentimeter sau Kahoot) pentru a menține audiența implicată și activă.

8. Monitorizează progresul și oferă suport

- Asigură-te că participanții își ating obiectivele de învățare și oferă sprijin suplimentar celor care întâmpină dificultăți.
- Fii disponibil și pentru întrebări ulterioare sau sfaturi, arătând că îți pasă de dezvoltarea lor continuă.

În orice sesiune de training, pot apărea **participanți cu comportamente provocatoare** care pot perturba dinamica grupului. Iată câteva tipologii comune de cursanți dificili și sugestii despre cum să îi gestionezi eficient:

1. Cursantul sceptic sau critic

- **Comportament:** Pune constant întrebări critice, manifestă îndoieli față de informațiile prezentate sau față de abilitățile trainerului. Este foarte vocal și, uneori, pesimist.
- **Soluție:** Ascultă-i preocupările și validează-le, arătând că îi înțelegi perspectiva. Fii deschis la întrebările sale și oferă exemple și argumente solide pentru a-ți susține punctul de vedere. Încurajează-l să contribuie cu soluții constructive și dă-i rolul de „advocatus diaboli”, pentru a-l implica într-un mod pozitiv.

2. Cursantul tăcut sau retras

- **Comportament:** Participă pasiv, evită să răspundă la întrebări și se implică minim în activități de grup.
- **Soluție:** Creează un mediu sigur și încurajator pentru a-i crește confortul. Încearcă să-l implici în activități mai mici, cum ar fi lucrul în perechi sau grupuri mici, unde se poate simți mai relaxat. Pune întrebări deschise sau adresate direct, dar nu-l presa să răspundă.

3. Cursantul care monopolizează discuția

- **Comportament:** Vorbește des și lung, împiedicându-i pe ceilalți să contribuie. Tinde să aducă conversația înapoi la propriile experiențe sau opinii.
- **Soluție:** Oferă-i recunoaștere și apreciere pentru implicare, dar stabilește limite clare, specificând că dorești să auzi și alte opinii. Poți interveni politicos, sugerând să reveniți la subiectul principal sau să dați șansa și altora să vorbească.

4. Cursantul „știu-tot”

- **Comportament:** Pare că știe deja tot ce prezinți, face completări frecvente și poate încerca să corecteze informațiile expuse de trainer sau de colegi.

- **Soluție:** Valorifică-i cunoștințele invitându-l să contribuie, dar nu permite ca intervențiile lui să umbrească discuția. Oferă-i oportunități de a prezenta puncte de vedere complementare și încurajează discuțiile constructive între participanți, asigurând un echilibru între toți.

5. Cursantul dezinteresat

- **Comportament:** Este vizibil plictisit, folosește telefonul mobil, vorbește cu ceilalți participanți sau arată o lipsă de interes evidentă.
- **Soluție:** Încearcă să-l implice activ prin activități interactive, întrebări directe sau exemple aplicabile contextului său. Dacă dezinteresul persistă, întreabă-te dacă structura și conținutul cursului pot fi ajustate pentru a răspunde mai bine nevoilor tuturor.

6. Cursantul negativist

- **Comportament:** Manifestă o atitudine pesimistă, arătând scepticism față de utilitatea cursului sau criticând constant.
- **Soluție:** Încadrează atitudinea sa ca pe o oportunitate de a explora provocările reale și validează-i punctul de vedere, însă menține o atmosferă pozitivă, subliniind aspectele constructive. Încurajează-l să sugereze soluții practice și să colaboreze pentru a identifica posibilele beneficii ale informațiilor prezentate.

7. Cursantul rebel sau necooperant

- **Comportament:** Tinde să sfideze regulile, să ignore instrucțiunile sau să se opună activ la activitățile de grup.
- **Soluție:** Stabilește reguli clare de la începutul sesiunii, explicând importanța cooperării și respectului reciproc. Încearcă să înțelegi cauza necooperării și oferă-i opțiuni de implicare care să nu-l facă să se simtă constrâns. Dacă comportamentul său este perturbator, abordează-l individual într-o pauză pentru a discuta deschis despre așteptările de comportament.

8. Cursantul dominator

- **Comportament:** Își impune opiniile în mod agresiv, criticându-i pe ceilalți și subminând discuțiile constructive.
- **Soluție:** Intervii discret și ferm, stabilind un cadru respectuos al discuțiilor. Încurajează dialogul și exprimarea tuturor opiniilor, menționând că este important ca fiecare să aibă spațiu de exprimare. Dacă dominarea continuă, adresează problema în mod privat pentru a discuta despre respectarea dinamicii de grup.

Concluzie: A fi un trainer eficient înseamnă mai mult decât a preda un set de informații; implică abilitatea de a motiva, inspira și susține învățarea activă. Adaptabilitatea, empatia și dorința de îmbunătățire continuă sunt trăsături esențiale care contribuie la un impact durabil asupra participanților. Cu empatie și comunicare eficientă, chiar și cele mai dificile tipologii pot fi gestionate astfel încât fiecare participant să aibă o experiență de învățare pozitivă.

Bibliografie online:

[Core Qualities Of A Good Trainer: What Makes A Trainer Exceptional?](#)

[12 Qualities of a Good Trainer & How to Become One \(Free Guide\)](#)

[The Problem Trainee: How To Tackle Disruptive Behaviour During The Training Phase?](#)

ÎMPREUNĂ PENTRU O DEZVOLTARE DURABILĂ

Prof. Cibu Maria, Școala Gimnazială Petrești

„Omul poate stăpâni natura atâta timp cât ține seama de legile ei.” — spunea Grigore Antipa. Dar mulți au nesocotit aceste legi, considerându-se stăpâni peste natură. Implicarea fiecărui individ din societate, acolo unde se află, devine tot mai importantă.

În vederea dezvoltării de „competențe verzi” ca soluție la protejarea mediului natural propice unei vieți sănătoase, conștientizarea consecințelor pe care le poate avea exploatarea nejudicioasă a resurselor naturale și manifestarea spiritului de inițiativă privind protecția mediului, se fac demersuri susținute de actori implicați în acest domeniu. Acestea se constituie ca abilități necesare de adaptare la schimbările climatice și reprezintă în ansamblu, cunoștințe, abilități, valori și atitudini necesare pentru a trăi, a dezvolta și a susține o societate durabilă.

E bine ca omul de mâine să știe ce e bine și ce e rău în raporturile cu „natura mamă” pentru ca mai târziu tânărul, iar apoi adultul să acționeze în consecință. Dacă informația privind mediul ar face parte sistematic din educarea copilului și adultului ar fi un mare pas pentru salvarea Terrei. A respecta natura, a o înțelege și a o iubi trebuie să devină o trăsătură de caracter. Noua educație trebuie să includă și dimensiunea ecologică, să aibă drept coloană vertebrală gândirea ecologică ce trebuie să fie păstrată ca un crez.

Viitorul planetei noastre nu sună tocmai bine. Educația ecologică în școală reprezintă o necesitate, ea nu trebuie neglijată. Copiii trebuie să conștientizeze că mediul reprezintă un mecanism viu, care depinde de activitatea noastră, a oamenilor. Educația ecologică are ca scop principal formarea unor trăsături pozitive de caracter – respect, admirație, ocrotire, apreciere, compasiune în raport cu mediul înconjurător.

Prin educație ecologică, copiii trebuie să dobândească cunoștințe, atitudini și motivații pentru a acționa individual și în echipă la soluționarea problemelor care țin de protecția mediului înconjurător. Încă de la grădiniță, copiii trebuie să învețe ce e reciclarea. Dacă de mic ești învățat să fii prietenos cu mediul, când ajungi adult vei acționa în favoarea naturii. Există fel de fel de organizații care acționează în acest sens, de cele mai multe ori în colaborare cu cadrele didactice. Educația ecologică trebuie să se realizeze și dincolo de spațiul școlar. Educația ecologică ar trebui să existe ca disciplină obligatorie, de sine stătătoare în școli, nu doar ca disciplină opțională sau ca educație nonformală. În prezent, obiectivele educației ecologice în școală se realizează pe două căi: prin contribuția mai multor discipline de studiu sau prin activitățile extracurriculare.

Chiar dacă acum, omul înțelege ceva din ceea ce nu merge bine, nu este ușor să îndrepte lucrurile. Prima problemă este că, pentru a pune în practică proiecte ample ar fi necesară o finanțare pe măsură. Ar trebui să se facă sacrificii reale - să se producă mai puține deșeuri și să se recicleze mai multe, să se economisească apă și energie, să se folosească transportul în comun în locul celui particular și, ceea ce este cel mai greu dintre toate, să se gândească la nivel de planetă, nu să se limiteze la interesele proprii.

Dar, în ciuda acestui eșec de a trece la acțiune, nu ar putea oare noua tehnologie — în cazul în care i se acordă timp — să găsească un tratament nedureros pentru bolile planetei noastre? Iar dacă tehnologia nu are o soluție rapidă la criza mediului, ce alte alternative mai rămân? Deși s-au înregistrat unele progrese laudabile, acestea au fost, în mare parte, de suprafață, acordându-li-se atenție mai mult simptomelor decât cauzelor.

În ciuda progresului științific și tehnologic, întreaga populație suferă de boli, modul nostru de viață dovedindu-se a fi un eșec. Împinși de dorința unor supracondiții de trai, ignorăm dezastrele produse la nivel global, lăsând natura să găsească singură soluții pentru acestea. Trăim liber, fără să înțelegem că libertatea înseamnă responsabilitate și orice acțiune atrage după sine și consecințe.

Amprenta ecologică reprezintă urma pe care o lăsăm în natură prin ceea ce consumăm și prin deșeurile pe care le lăsăm. Ea este „moștenirea” pe care o lăsăm generațiilor viitoare. Colectarea

selectivă se poate învăța de la vârste fragede, care, mai apoi, se transformă într-un obicei, aducând numeroase beneficii materiale și sănătate omenirii.

Protecția naturii nu înseamnă renunțarea la resursele oferite de aceasta, ci folosirea lor rațională. Problemele de mediu globale cu care ne confruntăm în prezent sunt, în mare măsură, rezultatul exploatării iraționale de către om a resurselor naturale. Specialiști din diverse domenii participă la rezolvarea problemei protecției mediului și la elaborarea măsurilor de utilizare rațională a resurselor naturale.

De sănătatea Pământului depinde sănătatea noastră! După cum afirma Daniel Goleman, „ne merge bine atunci când facem bine”.

Știați că...

- ☐ Pentru reciclarea unei doze de aluminiu, se consumă cu 95% mai puțină energie și apă, decât ar fi nevoie ca să facem o doză nouă de aluminiu, din materiale nereciclate?
- ☐ Dacă arunci la gunoi o doză de aluminiu, s-ar putea să rămână în forma aceasta chiar și 500 de ani? Deci varianta cea mai bună este reciclarea!
- ☐ Pungile de plastic aruncate în ocean omoară peste un milion de animale marine pe an?
- ☐ Aluminiul se poate recicla de nenumărate ori, iar și iar, fiindcă practic, nu există nicio limită?
- ☐ În toată lumea, se folosesc peste 80 de miliarde de doze de aluminiu, în fiecare an?
- ☐ Fabricarea hârtiei din deșeuri reciclate reduce poluarea specifică a aerului cu 95%?
- ☐ Ca să salvezi un copac, trebuie să recyclezi un vraf de hârtie de doar un metru înălțime?
- ☐ O singură tonă de hârtie reciclată poate să ajute la salvarea a 17 copaci ?
- ☐ Din 1000 de baterii portabile se pot obține 190 kg de fier, utilizat în industrie?
- ☐ O baterie – buton poate contamina 600.000 de litri de apă, iar în contact cu apa mercurul formează o substanță cancerigenă, ce poate afecta grav sistemul nervos și rinichii?
- ☐ O singură baterie uzată, aruncată la coșul de gunoi, apoi ajunsă la groapa de gunoi, poate polua un metru pătrat de pământ și 10 litri de apă?
- ☐ O baterie se descompune în circa 110 ani, timp în care în procesul de dezintegrare poluează grav mediul înconjurător cu metale grele, afectând întregul ecosistem? Pe de altă parte, aceste metale ar putea fi reutilizate, prin reciclare, în industria metalului, sau pentru producerea de noi baterii și acumulatori.
- ☐ Poluarea atmosferică este redusă cu 80% pentru fiecare tonă de hârtie produsă din hârtie reciclabilă și nu din lemn?

Bibliografia

- 1) Goleman Daniel, Inteligența ecologică, București, Ed. Curtea Veche, 2020.
- 2) Dulama Maria Eliza, Cunoașterea și protecția mediului de către copii. Teorie și aplicații, Cluj, Editura Presa Universitară Clujeană, 2010.
- 3) Abrudan Ioan, Bulgărean, Sanda; Dehelean Claudia; Onaci Mariana; Zalău, Educație pentru mediu, Editura Silvania, 2005.

FORMAREA TINERELOR GENERAȚII PRIVIND EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ

Prof. Cimbru Daniela, Școala Gimnazială „Tristan Tzara” Moinești, jud. Bacău

Dezvoltarea durabilă este definită de către Comisia Mondială pentru Mediu și Dezvoltare, în cadrul raportului „Viitorul nostru comun” ca fiind „satisfacerea nevoilor prezentului, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi” și cuprinde 17 principii de bază, prin care se cere, urgent, acțiunea tuturor țărilor, într-un parteneriat la nivel mondial.

Este deosebit de important ca tinerele generații să înțeleagă rolul pe care îl au în ceea ce privește viitorul acestei planete. Dar acest lucru nu se poate realiza dacă tânără generație nu este implicată activ și în mod consecvent în activități care să presupună rezolvarea sau ameliorarea unor problematice ce sunt cuprinse în principiile dezvoltării durabile.

În activitatea didactică din școala noastră se merge pe o abordare integrată a acestor principii, pornind de la materia cuprinsă în programa școlară și până la activități extracuriculare, prin proiecte și parteneriate cu diferite instituții sau activități care se realizează în cadrul celor două programe naționale „Școala Altfel” și „Săptămâna Verde”.

Bineînțeles că este importantă cunoașterea componentei teoretice, a unor noțiuni de bază: dezvoltare durabilă, resurse naturale, economie, mediul natural, biodiversitate, poluare, impact antropoc, sărăcie, energie verde etc., dar, atunci când se dau exemple concrete, atunci când intervenția omului a afectat mediul înconjurător, precum: defrișări, alunecări de teren, suprapășunat, agricultură intensivă, poluarea unui râu, specii de plante și animale aflate în pericol de dispariție, etc., tinerii pot realiza mai bine și își pot exprima părerea cu privire la influența omului asupra mediului înconjurător și, totodată, pot veni cu soluții în reglementarea acestor probleme de mediu.

De asemenea, este important să cunoaștem foarte bine orizontul local și potențialul natural al acestuia: relief, climă, ce tipuri de culturi agricole se pretează în funcție de sol și climă, ce rase de animale se pot crește, ce vegetație naturală se dezvoltă și ce oportunități ne pot oferi aceste lucruri, dacă există forme variate de relief ce ar putea deveni obiective turistice pe baza cărora s-ar putea dezvolta turismul sau cunoașterea resurselor de subsol și de suprafață ce pot constitui premise pentru dezvoltarea economică a localității.

Pentru cunoașterea resurselor naturale și a importanței conservării acestora, la nivelul școlii noastre am organizat excursii și drumeții, în care am analizat vegetația și fauna, am scos în evidență importanța plantelor medicinale, importanța biodiversității, am analizat izvoarele terapeutice din zonă, apele curgătoare și relieful creat de acestea, am purtat discuții privind resursele naturale din zonă: petrol, gaze naturale, lemn, roci pentru construcții și importanța acestora pentru dezvoltarea economică a zonei. Am organizat acțiuni de ecologizare a zonei în urma cărora s-au strâns importante cantități de deșeuri de pe malurile apelor curgătoare și am aprofundat importanța colectării selective a deșeurilor.

La nivelul școlii, am realizat concursuri între clase care au vizat reciclarea PET-urilor și a hârtiei, am organizat activități privind înțelegerea celor 3R. De asemenea, am organizat târguri caritabile unde s-au pus în vânzare obiecte recondiționate sau foarte puțin utilizate, precum și obiecte și decorațiuni efectuate de elevii școlii din materiale naturale, reciclate sau cărora li s-a dat o altă interpretare și reutilizare, tocmai pentru a contribui la reducerea consumului de materii prime.

O altă problemă abordată în cadrul activităților este risipa alimentară. Pornind de la cunoașterea termenului „sărăcie” și a lipsurilor de care suferă o parte din semenii noștri, inclusiv o parte din elevii școlii, am încercat să identificăm concret metode de combatere a risipei alimentare, mai ales că elevii primesc în fiecare zi, în urma implementării unor programe naționale diferite alimente.

Fondurile strânse în urma organizării târgurilor caritabile sunt folosite pentru a reda zâmbete pe chipurile unor elevii ai școlii, în mod anonim sau colindăm și împărțim mici surprize unor persoane cu nevoi speciale din centrele sociale.

De Ziua Mondială a Apei realizăm activități ce vizează risipa apei, vizită la stația de tratare a apei potabile, stația de epurare a apei, precum și dezbateri privind modalități de reducere a consumului de apă în gospodărie, inclusiv prin captarea apelor pluviale.

Tot la capitolul cei 3R discutăm și despre reducerea de energie electrică, prin realizarea unor acțiuni concrete de reducere a consumului de energie electrică: scoaterea din priză a aparaturii electronice și device-urilor când părăsim sala de clasă, utilizarea becurilor economice și folosirea luminii naturale.

Școala noastră este cuprinsă într-un proiect de îmbunătățire a infrastructurii școlare, un proiect de eficientizare energetică superioară prin izolare termică și a unui sistem de generare a energiei din surse regenerabile, respectiv montarea unor panouri solare. De asemenea, există posibilitatea de achiziție a unui microbuz școlar electric, care să reducă poluarea produsă de utilizarea combustibililor clasici.

Totodată, elevii sunt încurajați să facă mișcare, să practice un sport, care aduce multiple beneficii, pornind de la sănătate, până la deplasări la concursuri, dezvoltarea unor abilități de comunicare, întrautorare, depășirea unor limite. De asemenea, este încurajat deplasarea cu ajutorul mijloacelor nepoluante sau a folosirii mijloacelor de transport în comun.

În realizarea acestor activități este încurajată dezvoltarea gândirii critice prin participarea elevilor la participarea la dezbateri, la luarea unor decizii privind problemele de mediu și dezvoltare durabilă.

Prin puterea exemplului și prin conștientizarea importanței educației pentru mediu, sperăm că vom forma generații care să fie responsabile și care vor avea grijă ca viitorul să fie unul sustenabil.

Bibliografie:

Cornea, Valentina (2004), *Dezvoltare durabilă și protecția mediului*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;

Bălțeanu, D., Șerban, Mihaela (2005), *Perspectivile dezvoltării durabile în România și protecția mediului*, Geografia României, vol. V, Edit. Academiei Române, București

https://www.edu.ro/comunicat_presa_03_2023_adaptare_SNEM

<https://edict.ro/viitor-sanatos-pentru-om-si-planeta-educatie-durabila-in-scoala-noastra-prin-exemple/>

<https://pursisimpluverde.ro/17-obiective-de-dezvoltare-durabila/>

GESTIONAREA TIMPULUI PENTRU O SOCIETATE DINAMICĂ

*Cristea Miruna Andreea și Groza Alexandra, Școala Gimnazială „Ciprian Porumbescu”
Comănești/ Bacău, coordonator Prof.dr.Coculiana ACĂR*

Într-o lume plină de schimbări tehnologice, gestionarea timpului pentru o educație corespunzătoare reprezintă cheia unei societăți dezvoltate. În România, atingerea acestui obiectiv ar duce la formarea unei civilizații puternice și avansată. Adesea, noi, elevii nu reușim să ne organizăm responsabilitățile școlare, în ciuda sfaturilor pe care părinții și profesorii ni le oferă. Astfel, gestionarea timpului este necesară păstrării echilibrului între educație și activitățile extracurriculare, fără a implica extenuarea elevilor.

În primul rând, stabilitatea pornește de la timpul pe care îl alocăm fiecărei îndatoriri în parte, acesta „fiind unul dintre lucrurile pe care le avem în comun ca ființe umane, dar felul în care îl folosim ne definește și ne diferențiază ca persoane”. Uneori, datorită programului încărcat, elevii devin stresați, nereușind să se folosească eficient de el. Dacă pentru unii tineri, felul în care își organizează timpul este lipsit de importanță, pentru alții, dimpotrivă planificarea activităților cu seriozitate, transformă timpul într-un instrument util pentru a avea succes. Astfel, elevii ce nu se împrietenesc cu gestionarea responsabilităților într-un timp limită, pot fi ajutați prin organizarea și promovarea în școală a gândirii libere și constructive precum: sportul, atelierele de artă, dansurile și voluntariatele, ce contribuie la dezvoltarea psihică, spirituală și fizică a elevilor.

Având în vedere că în unele circumstanțe se speculează că tehnologia este nocivă, afectând modul de viață al oamenilor, pe plan educativ aceasta poate optimiza înțelegerea subiectelor abordate

în decursul programului școlar. Restrângerea materiei școlare într-un timp eficient, poate aduce succesul în motivarea elevilor, astfel concentrarea asupra calității informației poate aduce reușite mai mari decât proporția acesteia. Răspândirea programelor afterschool gratuite pentru ușurarea programului personal al elevului, pot fi și în favoarea tinerilor de la profilele pedagogice ajutându-i să experimenteze datoriile de profesori, în scopul îndrumării elevilor, din cadrul orelor suplimentare.

În al doilea rând, reușita elevilor este determinată și de dorința acestora de a persevera. Astfel, putem observa diferențele dintre motivarea și efortul depus de aceștia pentru a avea succes. Pe de o parte, putem întâlni elevi ce nu sunt dispuși să se implice în sarcinile complicate și care deseori nu reușesc, iar pe de altă parte sunt cei care se motivează crezând că sunt capabili. Însă diferența cea mai mare apare în zonele rurale, unde, deși copiii își doresc să studieze, nu există posibilități și la persoanele cu dizabilități ce sunt discriminate, în ciuda potențialului intelectual, pe care majoritatea nu îl iau în considerare. Combaterea acestor probleme poate determina dezvoltarea educației durabile, prin promovarea șanselor de egalitate dintre persoanele neajutorate. Implementarea unor instituții în zonele rurale, cu echipamente avansate ar influența copiii să primească o educație mai bună. De aceea este necesară înființarea în școli a unor programe educative despre importanța incluzinii copiilor cu dizabilități pentru a se bucura de oportunități egale.

În altă ordine de idei, dezvoltarea durabilă constituie conceptul care țintește spre îndeplinirea necesităților prezente, ce nu influențează în mod negativ traiul urmașilor noștri. Pentru a menține procesul dezvoltării durabile în România este necesară promovarea organizării proiectelor practice, de tip excursii la fabrici de reciclare, sondaje pentru prevenirea poluării naturii și voluntariatul ce contribuie la manifestarea acestora pe termen lung. Reciclarea are un rol important în educația durabilă, formând un mediu sustenabil de a trăi și a ne dezvolta armonios. În țara noastră, aplicarea normelor de reciclare poate avea o contribuție la minimalizarea deșeurilor și la protejarea naturii.

În concluzie, mijlocul de schimbare ecologică, economică și politică este reprezentat de educație, aflată în strânsă legătură cu gestionarea timpului pentru randamentul școlar al elevilor. Aș cum transmite și Nelson Mandela prin citatul „Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea”, este necesar să inspirăm generațiile viitoare că o gestionare a timpului bine organizat și o educație remarcabilă sunt cheia spre dezvoltarea durabilă a României.

BIBLIOGRAFIE

1. Consiliere și dezvoltare personală (manual clasa a VIII-a), București, Ed. Corint Logistic, 2020.
2. www.libertatea.ro, accesat în 05.12.2024, ora 16:56.

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL

Profesor Dănilă Nicoleta, Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Focșani, jud. Vrancea

Educația pentru dezvoltare durabilă (EDD) reprezintă o componentă esențială a procesului educațional modern, având ca obiectiv formarea unor generații capabile să contribuie la dezvoltarea sustenabilă a societății. În România, implementarea EDD în învățământul gimnazial se aliniază tendințelor internaționale și obiectivelor stabilite de Organizația Națiunilor Unite prin Agenda 2030. Aceasta presupune integrarea conceptelor de sustenabilitate în curriculum, în metodele de predare și în proiectele educaționale, pregătind elevii să abordeze provocările globale, precum schimbările climatice, inegalitățile sociale și gestionarea resurselor naturale.

Importanța educației pentru dezvoltare durabilă

EDD încurajează o înțelegere profundă a interdependențelor dintre dimensiunile economice, sociale și de mediu ale societății. În învățământul gimnazial, această educație își propune să formeze elevii astfel încât să înțeleagă concepte precum responsabilitatea față de mediu, egalitatea de șanse și consumul sustenabil. Prin cultivarea valorilor și a atitudinilor specifice dezvoltării durabile, elevii sunt încurajați să devină cetățeni activi, capabili să ia decizii informate și să contribuie la un viitor sustenabil.

România, ca stat membru al Uniunii Europene și semnatar al diverselor convenții internaționale privind dezvoltarea durabilă, a adoptat măsuri pentru integrarea acestui concept în sistemul de învățământ. În anul 2008, Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României a subliniat importanța educației în tranziția către un model de dezvoltare sustenabilă.

Curriculumul național pentru învățământul gimnazial include elemente de educație pentru dezvoltare durabilă, în special prin disciplinele precum geografia, biologia, educația civică și științele naturii. De exemplu:

- La geografie, elevii învață despre impactul schimbărilor climatice, gestionarea resurselor naturale și dezvoltarea sustenabilă a comunităților.
- Biologia promovează conștientizarea biodiversității și a protecției mediului.
- Educația civică pune accent pe drepturile și responsabilitățile cetățeanului, precum și pe principiile egalității și ale justiției sociale.

Metode de implementare în învățământul gimnazial

Implementarea educației pentru dezvoltare durabilă în România implică metode diverse, adaptate nivelului gimnazial:

1. Proiecte interdisciplinare: Elevii sunt implicați în activități care combină mai multe discipline pentru a analiza problemele globale din perspective multiple. De exemplu, proiectele despre gestionarea deșeurilor pot combina cunoștințe de științe, matematică și educație civică.
2. Activități extracurriculare: Cluburile ecologice, campaniile de reciclare și acțiunile de plantare a copacilor oferă elevilor oportunitatea de a aplica în practică conceptele învățate la clasă.
3. Abordări participative: Elevii sunt încurajați să participe activ la procesul educațional, prin dezbateri, studii de caz și jocuri de rol, care îi ajută să înțeleagă problemele sustenabilității.
4. Parteneriate comunitare: Școlile colaborează cu organizații nonguvernamentale, autorități locale și alte instituții pentru a desfășura programe de educație pentru dezvoltare durabilă. Acest tip de colaborare aduce o perspectivă practică asupra conceptelor teoretice.

Provocări în implementare

Deși există progrese semnificative, implementarea EDD în învățământul gimnazial din România se confruntă cu mai multe provocări:

- Lipsa unei strategii uniforme: Deși EDD este inclusă în curriculum, abordarea sa variază semnificativ între școli.
- Resurse insuficiente: Unele școli nu dispun de materialele educaționale necesare pentru a implementa activități relevante pentru dezvoltarea durabilă.
- Pregătirea cadrelor didactice: Nu toți profesorii sunt suficient de bine instruiți pentru a integra conceptele de sustenabilitate în metodele lor de predare.

Soluții și perspective

Pentru a depăși aceste provocări, este necesar ca:

- Cadrele didactice să beneficieze de programe de formare axate pe educația pentru dezvoltare durabilă.
- Curriculumul să fie revizuit periodic pentru a reflecta mai bine tendințele globale și nevoile locale.
- Elevii să fie motivați prin proiecte inovative și prin utilizarea tehnologiilor moderne în procesul educațional.

- Autoritățile să aloce mai multe resurse financiare pentru implementarea programelor de educație sustenabilă.

Concluzie

Educația pentru dezvoltare durabilă este crucială pentru pregătirea generațiilor tinere din România în fața provocărilor globale. Integrarea acesteia în învățământul gimnazial contribuie la formarea unei conștiințe civice și ecologice, esențiale pentru dezvoltarea unei societăți sustenabile. Deși există obstacole, prin eforturi comune din partea autorităților, profesorilor și comunității, educația pentru dezvoltare durabilă poate deveni o componentă solidă a sistemului educațional din România.

Bibliografie

1. Guvernul României. (2008). Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României 2013-2020-2030. București: Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice.
2. UNESCO. (2017). Education for Sustainable Development Goals: Learning Objectives. Paris: UNESCO Publishing.
3. Institutul de Științe ale Educației. (2021). Curriculum pentru învățământul gimnazial. București: Ministerul Educației.
4. Mihai, C. (2020). „Educația ecologică în școlile din România: Perspective și provocări”. Revista de Pedagogie, nr. 3, pp. 25-40.
5. ONU România. (2023). Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă. Disponibil la: <https://romania.un.org.ro>.

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI PROFESIA DIDACTICĂ

Profesor Diniș Adam Cristina, Școala Gimnazială „Nicodim Ganea” Bistra

Educația pentru dezvoltare durabilă în România este esențială pentru formarea unei generații de tineri care să valorizeze resursele naturale, să sprijine echitatea socială și să contribuie la o economie sustenabilă. Profesia didactică joacă un rol esențial în promovarea acestor valori, întrucât profesorii sunt cei care modelează mentalitatea și comportamentele tinerilor încă din școală, iar dezvoltarea unei abordări durabile în educație este un pas strategic pentru viitorul țării.

Rolul educației pentru dezvoltare durabilă în România

Educația pentru dezvoltare durabilă urmărește să formeze cetățeni activi și responsabili, capabili să ia decizii informate cu privire la mediu, economie și societate. În România, acest tip de educație este deosebit de important pentru că poate contribui la soluționarea unor provocări semnificative, precum:

- **Protejarea mediului:** România are o biodiversitate remarcabilă și resurse naturale care necesită protecție împotriva exploatării nesustenabile.
- **Echitatea socială:** Educația pentru dezvoltare durabilă sprijină integrarea și incluziunea socială, asigurând acces egal la oportunități pentru toți cetățenii.
- **Creșterea economică durabilă:** Înțelegerea conceptelor de economie circulară și sustenabilitate poate ajuta la creșterea responsabilității în afaceri și la susținerea antreprenoriatului etic.

Profesorii și educația pentru dezvoltare durabilă

Profesorii au un impact major în promovarea valorilor și comportamentelor durabile. Iată câteva moduri prin care educația pentru dezvoltare durabilă poate fi integrată în profesia didactică:

Integrarea dezvoltării durabile în curriculum

Educația pentru dezvoltare durabilă poate fi inclusă în toate disciplinele, nu doar în științele naturii. De exemplu, la geografie, elevii pot studia despre schimbările climatice și impactul activităților umane asupra mediului. La economie sau educație antreprenorială, se pot discuta concepte de economie circulară și sustenabilitate în afaceri.

Disciplinele umaniste, cum ar fi limba și literatura română, pot dezvolta teme legate de responsabilitatea socială sau de valori etice prin intermediul textelor literare care abordează legătura omului cu natura.

Promovarea proiectelor și activităților practice

Profesorii pot organiza proiecte de clasă prin care elevii să învețe despre reciclare, consum responsabil și protecția mediului. De exemplu, activități precum colectarea selectivă a deșeurilor în școală sau campanii de plantare de copaci dezvoltă implicarea activă a elevilor.

Aceste proiecte îi ajută pe elevi să dobândească competențe practice și o mai bună înțelegere a modului în care fiecare persoană poate contribui la protejarea resurselor naturale.

Formarea abilităților de gândire critică și responsabilitate socială

Profesorii pot încuraja discuțiile și dezbaterile pe teme de actualitate, cum ar fi poluarea, consumul excesiv sau inegalitățile sociale. Aceste activități ajută elevii să analizeze problemele din diferite perspective și să găsească soluții responsabile.

Gândirea critică îi va ajuta pe tineri să devină cetățeni informați, capabili să ia decizii bazate pe informații corecte și să se implice activ în viața comunității.

Dezvoltarea unui comportament etic și responsabil

Profesorii sunt modele pentru elevi și pot promova comportamente sustenabile prin propriul exemplu – de la utilizarea eficientă a resurselor în clasă la organizarea de activități comunitare.

Elevii învață cel mai bine atunci când văd că profesorii lor aplică în mod constant aceleași principii pe care le predau, cum ar fi reducerea consumului de hârtie sau utilizarea materialelor reciclate.

Educația pentru colaborare și respect reciproc

Educația pentru dezvoltare durabilă încurajează cooperarea între elevi, profesori și comunitate, punând accent pe ideea de respect față de ceilalți și față de mediul înconjurător.

Activitățile de voluntariat și implicarea în proiecte comunitare îi ajută pe elevi să își dezvolte empatia și spiritul de solidaritate.

Impactul educației pentru dezvoltare durabilă asupra profesiei didactice

- **Actualizarea continuă:** Profesorii trebuie să fie informați despre schimbările de mediu și soluțiile sustenabile, participând la cursuri de formare și seminarii care să îi ajute să integreze aceste concepte în lecțiile lor.
- **Adaptabilitate:** Schimbările rapide din societate impun o adaptare constantă, iar profesorii trebuie să fie capabili să încorporeze noi metode și resurse educative, inclusiv platforme digitale și surse de informare moderne.
- **Creșterea gradului de implicare comunitară:** Profesorii pot colabora cu organizații locale, autorități și experți pentru a organiza activități și proiecte care să sprijine sustenabilitatea la nivel local.
- **Formarea elevilor pentru viitor:** Educația pentru dezvoltare durabilă contribuie la creșterea unui nou tip de cetățeni – conștienți, responsabili și capabili să ia decizii informate, care vor influența pozitiv România pe termen lung.

Concluzie

Educația pentru dezvoltare durabilă este un pilon esențial în modernizarea învățământului și în pregătirea tinerilor pentru viitor. Profesorii au un rol crucial, nu doar prin predarea teoretică, ci și prin implicarea lor activă în modelarea atitudinilor și comportamentelor sustenabile. Învățământul

bazat pe valori durabile va contribui la construirea unei societăți mai echilibrate, mai conștientă de responsabilitatea față de mediul înconjurător și mai pregătite să facă față provocărilor globale.

Bibliografie:

1. Goia Vistian, Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu, Cluj Napoca, Ed. Dacia, 2002;
2. Alina Pamfil, Limba și literatura română în gimnaziu – Structuri didactice deschise, Colecția Preuniversitaria, Seria Pedagogie, Ed. Paralela 45, 2003.

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ LA CICLUL PRIMAR

Prof. înv. primar Frandescu Camelia Lenuța, Școala Gimnazială Hodac

Educația pentru dezvoltarea durabilă la ciclul primar este un concept esențial în formarea elevilor, ajutându-i să înțeleagă cum acțiunile lor pot influența viitorul planetei. La nivelul ciclului primar, scopul este de a-i învăța pe copii noțiuni fundamentale despre protecția mediului, responsabilitate socială și economică, dezvoltându-le abilități care să-i facă cetățeni conștienți și activi. Iată câteva idei despre cum poate fi abordată educația pentru dezvoltarea durabilă în școala primară:

1. Introducerea conceptului de dezvoltare durabilă

- **Definiția dezvoltării durabile:** Se poate explica dezvoltarea durabilă prin exemplul resurselor naturale și modul în care trebuie să le folosim pentru a asigura un viitor echilibrat. De exemplu, copiii pot învăța despre importanța reciclării, economisirii apei sau protecției plantelor și animalelor.
- **Cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile:** Socială, economică și de mediu. Acestea pot fi explicate prin exemple simple și ilustrative, cum ar fi reducerea risipei de hrană, ajutorarea celor aflați în nevoie sau utilizarea energiei regenerabile.

2. Educația ecologică

- **Protecția mediului:** Copiii pot învăța importanța pădurilor, oceanelor, aerului curat și cum acestea sunt influențate de activitățile umane. Se pot organiza activități în aer liber, cum ar fi plantarea de copaci, curățarea parcurilor sau organizarea de campanii de reciclare.
- **Reciclarea și gestionarea deșeurilor:** Să învețe despre colectarea selectivă a deșeurilor și importanța acesteia. Copiii pot fi implicați în proiecte practice, cum ar fi realizarea de obiecte din materiale reciclate.

3. Promovarea unui stil de viață sănătos

- **Nutriția și activitatea fizică:** Educarea copiilor despre importanța alimentației echilibrate și a exercițiilor fizice pentru un corp sănătos. Se pot organiza lecții despre cum alegerile alimentare influențează sănătatea și mediul.
- **Reducerea consumului de energie și apă:** Copiii pot fi învățați să economisească apă și energie în viața de zi cu zi (de exemplu, să închidă robinetele când nu le folosesc sau să apese butonul de oprire al luminii când părăsesc o cameră).

4. Proiecte și activități interactive

- **Proiecte de grup:** Elevii pot lucra împreună pentru a crea proiecte legate de protecția mediului, de exemplu, construirea unui colț verde în școală sau crearea unui compost din resturile alimentare.
- **Vizite educative:** Participarea la vizite la ferme ecologice, păduri, centre de reciclare sau locații unde se folosesc surse de energie regenerabilă.

- **Jocuri și activități creative:** Jocuri educative care încurajează respectul pentru natură, cum ar fi jocuri de rol în care copiii își asumă diverse roluri de protecție a mediului (ecologiști, agricultori, politicieni).

5. Formarea abilităților de responsabilitate socială

- **Empatia și solidaritatea:** Înțelegerea și respectarea diversității, ajutorarea celor aflați în dificultate, fie că vorbim despre persoane, animale sau plante.
- **Implicația în comunitate:** Crearea unor mici proiecte sociale care să ajute comunitatea, cum ar fi strângerea de fonduri pentru un adăpost de animale sau ajutorarea unei familii nevoiaș.

6. Exemple și modele pozitive

- **Modele de succes:** Prezentarea unor exemple de oameni care luptă pentru protecția mediului sau care au inițiat proiecte de dezvoltare durabilă, pentru a încuraja copiii să devină agenți ai schimbării în comunitățile lor.
- **Invitați speciali:** Invitați din partea unor organizații ecologice sau experți care pot explica copiilor cum își pot contribui la protejarea planetei.

7. Colaborarea cu familia

- **Implicarea părinților:** Încurajarea părinților să participe la activități educaționale și ecologice, cum ar fi plantarea de arbori, reciclarea în familie sau participarea la evenimentele școlii legate de dezvoltarea durabilă.
- **Extinderea lecțiilor acasă:** Copiii pot adresa părinților întrebări legate de protecția mediului sau pot iniția activități educaționale acasă, stimulând dialogul despre importanța alegerilor ecologice în viața cotidiană.

Prin integrarea acestor teme în programul de învățământ la ciclul primar, copiii nu doar că învață noțiuni fundamentale despre mediu, dar își dezvoltă și abilități de gândire critică, responsabilitate și cooperare, toate acestea contribuind la formarea unei generații mai conștiente de necesitatea dezvoltării durabile.

Bibliografie:

1. **Măniuțiu, C. & Dărăban, A.** (2018). *Educația ecologică în școala primară*. Editura Didactică și Pedagogică.
2. **Păun, I. & Petrescu, A.** (2017). *Educația pentru dezvoltare durabilă. Concepte, metode și practici*. Editura Universitară.
3. **UNESCO** (2014). *Education for Sustainable Development: A roadmap*. UNESCO.

ABILITATEA DE A SCRIE- PROVOCĂRI

Prof. Hamorszki Andreea, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

Copiii își dezvoltă abilitatea de a asculta de la trei luni, de a vorbi, între zece și optsprezece luni, de a citi, între patru și șapte ani, de a scrie, între cinci și șapte ani. Astfel, noi învățăm practic o limbă străină pentru viață, și nu neapărat pentru un examen.

Există anumite avantaje în a preda scrisul: este mai ușor să ne exprimăm în scris; avem nevoie de abilitatea de a scrie în viață, deci e o abilitate de viață; în pregătirea examenelor; ca o consolidare a limbajului, ne arată progresul realizat; ca sarcină de lucru pentru examenele Cambridge, favorizând cooperarea dacă se lucrează în pereche, spre exemplu; ca timp de liniște în sala de clasă.

Dar ne putem confrunta și cu dificultăți în predarea abilității de scrie: lipsa ideilor și a imaginației; scrisul poate fi perceput ca fiind plictisitor și consumator de timp; dificil în cazul în care nu suntem foarte talentați nici în a scrie în limba maternă. Pentru dezvoltarea gândirii critice și creative și dezvoltarea competențelor de a scrie ne vine în ajutor site-ul: www.cambridge.org/clcf.

Pentru a preîntâmpina dificultățile, avem la dispoziție câteva tehnici utile: crearea unui obicei din a scrie; găsirea unor sarcini de lucru motivante și captivante, informații clare și concise, specifice; ajutor pentru generarea ideilor, susținere; structuri clare și eficiente. Puteam forma obiceiul de scrie prin scriere instantanee (închideți ochii pentru un minut, după care scrieți tot ceea ce ați experimentat-sunete, mirosuri, gânduri/ascultarea unui fragment muzical și redarea impresiilor ulterior ascultării); prin scrierea colaborativă; prin scrierea adresată unui coleg, urmată de un răspuns, pentru a crea contexte reale de scris. Un exemplu ar fi un grup de social media unde elevii să poată schimba mesaje în limba engleză.

Rolul profesorului în dezvoltarea abilității de a scrie: demonstrează, motivează și provoacă, susține, răspunde, evaluează. Există diferențe majore între scris și vorbit: Scrisul este întârziat în timp, nu are loc în timp real, este permanent, contactul între participanți este limitat, e editabil, structurat în mod conștient, adecvat și corect. Vorbitul, în schimb, e imediat, temporar, există contact între participanți, needitat, spontan, există erori. Dar, în secolul XXI, apar noi forme de comunicare-mesajele în timp real, care reprezintă un punct comun între vorbit și scris.

Predarea scrisului trebuie făcută ca produs- CE scriem este extrem de important. Elevii să conștientizeze importanța cunoașterii tipului de scris, cititorului- publicul țintă, registrului- formal, neutru sau informal, scopului pentru care scriu. Se pot folosi textele model, dar acestea au dezavantajul scrierii prin imitare, a limitării creativității, a reproducerii și nu a producerii efective. Dar există soluții: o varietate de texte ca exemple, ceea ce conduce la creativitate și mai multă libertate, la produse originale; sarcini de scriere instantă, care sporesc fluența; adăugarea unor sarcini inedite- pornind de la cuvinte disparate, să se construiască un eseu narativ cu titlu dat. Elevii pot începe prin notarea unei liste cu cuvinte cheie, notițe, dezvoltarea acestora în idei mai complexe, organizarea propozițiilor într-o ordine logică și conectarea acestora prin elemente de legătură-conjunții, conectori. Uneori elevii se pot lovi de sindromul paginii goale/albe- caz în care pot recurge la aceste tehnici: hărți mentale, scrierea de mesaje în lanț, flipchart, note adezive care pot fi și ierarhizate, un bol/borcan cu idei.

Scrisul e un proces care implică o planificare atentă, idei pertinente, îmbunătățiri și realizarea scopurilor. La final, este imperativ ca elevul să verifice relevanța celor scrise, acuratețea, eventualele erori. Și, să nu uităm, cu cât citim mai mult, cu atât vom scrie mai bine.

Bibliografie:

- Baker, David- *Pet Result. Teach Pack*, Oxford University Press, 2010
- Gude, Kathy- *New Fast Class*, Oxford University Press, 2010
- Harmer, Jeremy- *How to Teach Writing*, Pearson Education Limited, 2004
- May, Peter- *Exam Classes*, Oxford University Press, 1996
- Rezmues, Zoltan- *Straight to Advanced*, Oxford University Press, 2017
- www.cambridge.org/clcf- accesat 28.08.2024

CURRICULUM ȘCOLAR ȘI DEZVOLTARE CURRICULARĂ-MODELUL PENTAGONAL CURRICULAR ÎNTR-O LECȚIE DE FIZICĂ

Prof. Humeniuc Ramona, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

1. CURRICULUM

Conceptul de „curriculum” rămâne în prezent unul dintre cele mai controversate în teoria și practica educațională și am constatat că, în timp, el a fost acceptat, respins, înțeles, utilizat și operaționalizat în moduri diferite.

Din perspectivă procesuală, elaborarea unui curriculum presupune integrarea, existența în interdependență permanentă a trei procese concepute unitar: proiectarea, implementarea, evaluarea

curriculară și consecința acestora - dezvoltarea curriculară. Cele trei procese sunt complementare, asigurând demersului curricular procesualitatea cică necesară și evoluția în spirală ascendentă spre atingerea finalităților educaționale propuse.

Evaluarea curriculumului reprezintă o etapă care trebuie integrată în demersul de proiectare a curriculumului și nu separată de acesta și implică stabilirea strategiei evaluării curriculumului (a pertinentei și eficienței sale), realizarea evaluărilor (inițială, continuă și finală).

Dezvoltarea curriculară reprezintă în sens larg – o consecință a celorlalte activități curriculare: noi variante de curriculum iar în sens restrâns- identificarea de variante curriculare care să conducă la dezvoltarea individuală a fiecărui destinatar al curriculum-ului.

2. MODELUL PENTAGONAL CURRICULAR-IMPLEMENTARE ÎN LECȚIE LA DISCIPLINA FIZICĂ

Modelul pentagonal inspiră în acest moment numeroase reforme curriculare și construcții curriculare. Dacă observăm cu atenție, *programele școlare actuale* prezintă în acest moment alături de *finalitățile urmărite* (obiectivele cadru și de referință), *conținutul instruirii* (temele și subtemele, fie ele obligatorii sau opționale) și *timpul de instruire* (numărul de ore alocat) și alte două elemente ale procesului instructiv-educativ, elemente care nu sunt altele decât cele propuse de modelul pentagonal: *strategiile de instruire* (exemple de activități) și *strategiile de evaluare* (exemple de proceduri de evaluare).

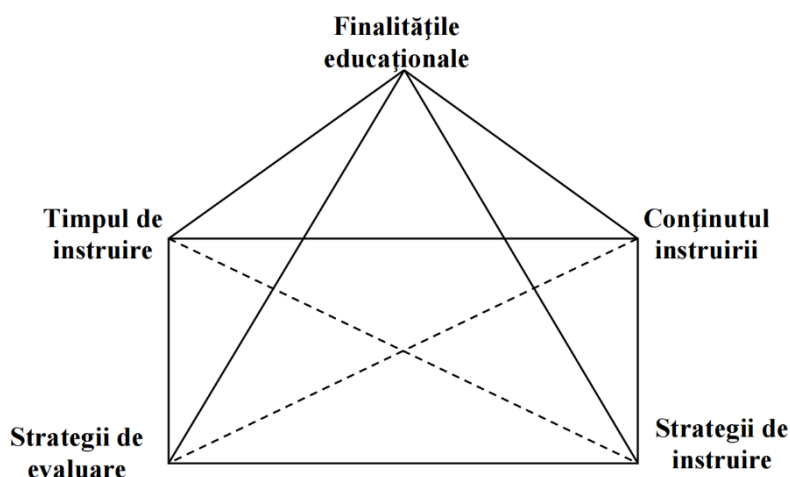

Fig. 1 Modelul structural pentagonal al curriculum-ului

Disciplina: Fizică

Tema: Propagarea rectilinie a luminii. Viteza luminii Clasa: a VI-a

Explicație/exemplificare posibile conexiuni între componentele Modelului Pentagonal ale Curriculum-ului

1. Finalități-Conținutul instruirii -Finalitățile urmărite (Scopul lecției, Competențe specifice, Obiectivele operaționale) sunt corelate cu conținuturile instruirii: **Propagarea rectilinie a luminii, Viteza luminii.**

Scopul lecției

La sfârșitul lecției elevii vor fi capabili să precizeze tipul de traiectorie pe care se propagă lumina și să utilizeze în rezolvarea de probleme valoarea vitezei luminii în vid.

Competențe specifice:

1.3. Formularea unor concluzii simple pe baza datelor experimentale obținute în cadrul unor investigații științifice

(corelare cu conținut: în cadrul investigației științifice elevii vor observa fenomenele care au loc, vor observa traiectoria razelor de lumină).

2.1. Identificarea în natură și în aplicații tehnice uzuale a fenomenelor fizice studiate

(corelare cu conținut: lumina emisă de galaxii, propagarea luminii corespunzătoare culorii albastre sau roșii în diverse medii, fascicule laser, construirea unei camere obscure și investigarea formării imaginii unui corp luminat)

4.1. Utilizarea unor mărimi fizice și a unor principii, teoreme, legi, modele fizice pentru a răspunde la întrebări, probleme care necesită cunoaștere factuală)

(corelare cu conținut: utilizarea mărimilor fizice-distanță, timp, viteză, indicii de refracție al mediului; utilizarea principiului propagării rectilinii a luminii, modelarea fasciculelor de lumină care provin de la surse artificiale de lumină, modelarea fizică a traiectoriei)

Ex. de **obiective operaționale**:

O1. Elevii să identifice din film traiectoria razelor de lumină prin diferite medii.(corelat cu competența C1.3)

O2. Elevii să illustreze situații din viața cotidiană în care au observat direcția de propagare a luminii. (corelat cu competența C2.1)

O3. Elevii să definească noțiunile de traiectorie și rectiliniu. (corelat cu competența C4.1)

3. Conținutul instruirii- Timpul de instruire-Etapele activității didactice corelate cu resursele de timp:1.Moment organizatoric-2 min; 2. Verificarea cunoștințelor anterioare-7 min;3. Captarea atenției -7 minute; 4. Anunțarea temei (titlul lecției și obiectivele acesteia)-2 min;5.Comunicarea noilor cunoștințe-20 min; 6.Fixarea cunoștințelor-10 min; 7. Tema pentru acasă-2 min; 3. Strategii de instruire -Strategii de Evaluare

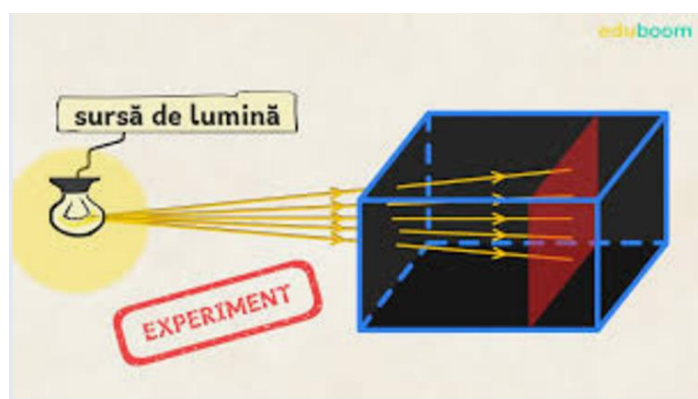

Fig. 2 Experiment-propagarea rectilinie a luminii

Strategiile de instruire corelate cu strategiile de evaluare:

-strategii de dezvoltare a spiritului activ:

- *strategie participativă bazată pe conversația euristică*-se evaluează răspunsurile elevilor, evaluare formativă grație conversației euristice Se oferă întăriri pozitive pentru deducerea principiului propagării rectilinii a luminii relevant în acest context.Elevii sunt recompensați verbal pentru demersul lor și încurajați să persevereze.
- *strategie participativă bazată pe observația sistematică* -se evaluează observațiile elevilor (evaluare orală)
- *strategie participativă de învățare prin problematizare-dezbateri* problematizate la observarea unui fascicul laser care traversează lichidul omogen din pahar (fig.2), expuneri (realizate de profesor sau elevi) problematizate:

1)Poți determina valoarea circumferinței Pământului pe la Ecuator știind că într-o secundă o rază de lumină înconjoară Pământul de 7 ori. Calculează valoarea

circumferinței, după care compar-o cu valori găsite pe internet.

2) Determină distanța de la Pământ la Lună știind că luminii îi ia 1255 secunde pentru a ajunge pe Pământ.-evaluare orală și evaluare scrisă (fișă de lucru)

- strategie participativă de învățare prin investigație-ex.investigarea fasciculelor luminoase care provin de la surse artificiale de lumină –elevii vor urmări ce formă au fasciculele și cum sunt liniile care le mărginesc.Evaluarea se face prin observație, evaluare orală, evaluare scrisă-elevii notează în caiet observațiile făcute
- strategie prescrisă, de dirijare riguroasă a învățării prin învățarea algoritmică-algoritmi de rezolvare a problemelor de optică-evaluare scrisă (fișă de lucru)
- strategie prescrisă, de dirijare riguroasă a învățării prin exercițiu și rezolvările de probleme-se evaluează răspunsurile elevilor la cerințele problemelor, concluziile care le propun elevii-evaluare orală și scrisă

4. CONCLUZIE

În general, proiectarea curriculară reprezintă un proces dinamic, cu caracter flexibil, adaptativ, realizat la anumite niveluri, ce presupune analiza finalităților educaționale, a competențelor generale și specifice vizate și ale nevoilor educaționale ale educaților, stabilirea obiectivelor curriculare, selectarea disciplinelor de studiu/conținuturilor, organizarea conținuturilor/temelor, designul și structurarea situațiilor de învățare, prefigurarea și articularea experiențelor de învățare.

Implementarea curriculară presupune aplicarea în practică a programului educativ, respectiv organizarea și realizarea situațiilor de învățare, într-o modalitate flexibilă, creatoare, valorificând resursele anticipate.

BIBLIOGRAFIE

1. Bocoș, M., Jucan, D. (2017), *Fundamentele pedagogiei.Teoria și metodologia curriculum*, Editura Paralela 45, Pitești
2. Cristea, S. (2023), *Curriculum*, Editura Didactica Publishing House, București
3. Țîru, C. (2012) , *Educația interculturală*, Editura de Vest, Timișoara
4. Ungureanu, D. (1999), *Educația și curriculum*, Editura Eurostampa, Timișoara
5. https://www.edu.ro/sites/default/files/Curriculum%20ET_2019_aug.pdf
6. <https://eduboom.ro/video/2725/propagarea-rectilinie-a-luminii-viteza-luminii>
7. https://ebooks.unitbv.ro/wp-content/uploads/2024/03/978-606-19-1648-1-10_pages.pdf
8. <https://manualedigitaleart.ro/biblioteca/art-fizica-6-2023>

EDUCAȚIA CA RESURSĂ STRATEGICĂ PENTRU O ROMÂNIE DURABILĂ ȘI MODERNĂ

Prof. Iancu Leontina-Letiția, director C.C.D. Giurgiu

Prof. Coscai Adriana, metodist C.C.D. Giurgiu

Educația este esențială pentru dezvoltarea unei societăți moderne și durabile, deoarece formează capitalul uman, motorul inovației și al progresului. Spre deosebire de resursele naturale, care pot fi epuizate, sau de capitalul financiar, care este influențat de fluctuațiile economice, educația are un caracter regenerabil și perpetuu. Investiția în educație creează cetățeni informați, competenți și capabili să răspundă provocărilor economice, sociale și ecologice. De asemenea, stimulează gândirea critică și adaptabilitatea, elemente fundamentale pentru construirea unui viitor sustenabil și prosper, în care dezvoltarea este echilibrată și inclusivă.

România joacă un rol semnificativ în contextul european, fiind un membru important al Uniunii Europene, cu un potențial semnificativ de contribuție la dezvoltarea regională și globală. Modernizarea sistemului educațional este esențială pentru a asigura o integrare mai bună, prin formarea unui capital uman bine pregătit, capabil să răspundă cerințelor economiei digitale și sustenabile. O educație de calitate poate stimula inovarea, creșterea competitivității economice și reducerea disparităților regionale. De asemenea, prin promovarea diversității culturale și a valorilor europene, România poate deveni un punct de referință pentru dezvoltarea socială și culturală echilibrată în cadrul Uniunii.

Dezvoltarea durabilă se referă la un model de creștere economică care satisface nevoile prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi. În economia modernă, acest concept se întinde pe trei dimensiuni interconectate.

Dimensiunea economică este cea care promovează creșterea economică stabilă și sustenabilă, încurajând inovația, eficiența și utilizarea responsabilă a resurselor. Scopul este de a asigura prosperitatea pe termen lung, prin crearea de locuri de muncă de calitate și dezvoltarea unui sector economic diversificat.

Dimensiunea socială este cea care se concentrează pe reducerea inegalităților sociale, îmbunătățirea accesului la educație, sănătate și servicii sociale, promovând incluziunea și drepturile fundamentale ale omului. Astfel, dezvoltarea durabilă trebuie să asigure o viață mai bună pentru toți cetățenii.

Dimensiunea de mediu este cea care înglobează protejarea și conservarea resurselor naturale, reducerea poluării și protejarea biodiversității. Se promovează utilizarea energiei regenerabile, gestionarea responsabilă a resurselor și reducerea impactului schimbărilor climatice.

Aceste trei dimensiuni trebuie să fie integrate armonios pentru a crea un sistem economic care sprijină echilibrul între prosperitatea umană și sănătatea planetei.

Educația joacă un rol esențial în promovarea practicilor sustenabile și în schimbarea mentalităților necesare pentru a sprijini protecția mediului și dezvoltarea unei societăți echitabile și prospere. Iată câteva moduri în care educația poate influența aceste aspecte:

- Creșterea conștientizării ecologice

- Educația poate ajuta la înțelegerea problemelor de mediu, cum ar fi schimbările climatice, poluarea, defrișările și pierderea biodiversității. Prin cursuri, ateliere și activități de teren, elevii și studenții pot învăța despre impactul acțiunilor lor asupra mediului și despre importanța conservării resurselor naturale.

- Formarea abilităților practice

- Educația oferă instrumentele necesare pentru a dezvolta abilitățile practice care sprijină sustenabilitatea, cum ar fi agricultura ecologică, reciclarea, utilizarea eficientă a energiei și gestionarea resurselor. Aceste abilități pot fi aplicate atât în viața personală, cât și în comunități, contribuind la un stil de viață mai sustenabil.

- Promovarea gândirii critice

- Educația încurajează gândirea critică și analitică, permițând indivizilor să evalueze informațiile și să ia decizii informate. Aceasta este crucială în contextul dezinformării și al provocărilor globale legate de mediu. O populație educată este mai capabilă să conteste practici nesustenabile și să propună soluții inovatoare.

- Încurajarea responsabilității sociale

- Educația poate dezvolta un sentiment de responsabilitate față de comunitate și mediu. Elevii și studenții pot fi învățați despre importanța implicării în comunitate, voluntariatului și inițiativelor locale, ceea ce poate conduce la acțiuni colective în sprijinul mediului.

- Promovarea echității sociale

- Prin educație, se pot aborda tematici legate de justiția socială și de impactul inegalităților asupra mediului. Educația poate ajuta la conștientizarea legăturilor dintre sărăcie, inegalitate și degradarea mediului, încurajând soluții care sprijină dezvoltarea durabilă și echitabilă.

-Inovația și cercetarea

Instituțiile de învățământ superior joacă un rol crucial în cercetarea și dezvoltarea de noi tehnologii și metode sustenabile. Educația în domenii precum ingineria, științele mediului și economia circulară poate conduce la inovații care să îmbunătățească eficiența resurselor și să reducă impactul negativ asupra mediului.

-Colaborarea internațională

Educația poate stimula colaborarea internațională prin programe de schimb și parteneriate între instituții. Acest lucru permite schimbul de idei și bune practici în domeniul sustenabilității, promovând o abordare globală în fața provocărilor de mediu.

În concluzie, educația este un instrument puternic pentru promovarea practicilor sustenabile și schimbarea mentalităților. Prin creșterea conștientizării, dezvoltarea abilităților, promovarea responsabilității sociale și stimularea inovației, educația poate contribui semnificativ la protecția mediului și la construirea unei societăți echitabile și prospere. O abordare integrată a educației, care să includă aspecte ecologice, sociale și economice, este esențială pentru a răspunde provocărilor actuale și viitoare.

Bibliografie:

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0001879115000147>

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S036013151530066X>

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0160791X20305121>

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0736585317303246>

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2666683920300237>

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0747563219303899>

STRATEGII EDUCAȚIONALE ȘI EVALUARE ÎN SPRIJINUL DEZVOLTĂRII DURABILE A COMUNITĂȚILOR AUTOHTONE DIN ROMÂNIA CU PARTICIPAREA ȘCOLII GIMNAZIALE „TOMPA LÁSZLÓ” DIN ODORHEIU SECUIESC

Prof. Libik Győző, Director – Școala Gimnazială „Tompa László” Odorheiu Secuiesc, Județul Harghita

Dezvoltarea durabilă este un concept esențial în conturarea unei societăți moderne, echitabile și prospere. În acest context, educația joacă un rol fundamental, devenind o resursă de bază pentru modernizarea și dezvoltarea durabilă a României. Integrarea educației pentru dezvoltare durabilă în curriculumul școlar și în activitățile extracurriculare contribuie la formarea unei generații capabile să răspundă provocărilor economice, sociale și de mediu.

Elemente de deontologie a evaluării educaționale în context european și românesc

În educație evaluarea reprezintă un instrument esențial pentru măsurarea progresului elevilor și optimizarea procesului de predare-învățare. În context european, se pune accent pe o evaluare echitabilă, incluzivă și orientată spre competențe. Aceste principii trebuie să fie adaptate și aplicate în România, având în vedere specificul comunităților autohtone și diversitatea acestora.

Deontologia evaluării educaționale presupune respectarea unor valori precum transparența, obiectivitatea și etica profesională. Spre exemplu, în comunitățile defavorizate, profesorii trebuie să evite stereotipurile și prejudecățile care ar putea influența negativ rezultatele elevilor. Evaluarea trebuie să fie adaptată nevoilor locale, să reflecte aspirațiile elevilor și să încurajeze participarea activă la procesul educațional.

Evaluarea elevilor în contextul dezvoltării durabile a societății românești

Evaluarea în sprijinul dezvoltării durabile presupune adaptarea unor metode inovatoare care să depășească testarea tradițională. Spre exemplu, proiectele de grup, portofoliile și activitățile practice pot fi utilizate pentru a evalua nu doar cunoștințele teoretice, ci și competențele practice și sociale ale elevilor.

Un exemplu concret este introducerea tematicilor legate de mediu și sustenabilitate în evaluări. Elevii pot fi implicați în proiecte care să abordeze probleme reale ale comunității lor, cum ar fi gestionarea deșeurilor sau protecția resurselor naturale. Prin astfel de activități, elevii nu doar că învață, ci devin agenți activi ai schimbării în comunitățile lor.

Cunoașterea nevoilor comunității românești

Un aspect crucial pentru integrarea educației în dezvoltarea durabilă este analiza nevoilor comunității locale. Aceasta presupune un dialog constant între școală, părinți, autorități și alte părți interesate. În multe comunități autohtone, există nevoi specifice, cum ar fi accesul limitat la resurse educaționale sau lipsa oportunităților de învățare practică.

Un exemplu de succes este implementarea unor programe extracurriculare care să răspundă acestor nevoi, cum ar fi atelierele de meșteșuguri tradiționale sau proiectele de conservare a patrimoniului local. Astfel, școala devine un partener activ în păstrarea identității culturale și în promovarea dezvoltării economice locale.

Activități curriculare și extracurriculare în sprijinul dezvoltării durabile

Integrarea activităților curriculare și extracurriculare în contextul local este esențială pentru crearea unei educații relevante și adaptate realităților comunitare. Proiectele interdisciplinare care combină științele naturii, geografia și educația civică pot fi folosite pentru a promova valori precum responsabilitatea față de mediu și solidaritatea socială.

De exemplu, organizarea de excursii educative în zone naturale protejate sau participarea la campanii de ecologizare sunt activități care dezvoltă atât cunoștințele teoretice, cât și competențele practice ale elevilor. În plus, aceste activități contribuie la crearea unui sentiment de apartenență la comunitate și la responsabilizarea față de viitorul acesteia.

Transformarea educației în resursă de bază pentru modernizarea României

Educația trebuie să devină o prioritate națională, fiind esențială pentru crearea unei societăți reziliente și prospere. Integrarea educației pentru dezvoltare durabilă în politicile publice și formarea continuă a cadrelor didactice sunt pași necesari pentru atingerea acestui obiectiv.

De asemenea, digitalizarea educației și utilizarea tehnologiilor moderne pot facilita accesul la resurse educaționale de calitate, inclusiv în comunitățile izolate. Prin investiții strategice în infrastructură și formare profesională, educația poate deveni un motor al dezvoltării economice și sociale.

Concluzie

Educația pentru dezvoltare durabilă reprezintă o cale esențială pentru transformarea României într-o societate modernă și echitabilă. Prin strategii didactice adaptate, evaluări incluzive și activități relevante, școala poate contribui la formarea unor cetățeni responsabili și implicați. Cunoașterea comunității locale, respectarea valorilor acesteia și promovarea inovației educaționale sunt pași fundamentali pentru atingerea acestui obiectiv.

Exemple de bună practică:

-Colaborare internațională pentru dezvoltare durabilă;

Școala Gimnazială „Tompá László” din Odorheiu Secuiesc și Școala Gimnazială „Lenkey János” din Eger au construit o relație de parteneriat școlar de 34 de ani, care a generat numeroase proiecte comune, inclusiv schimburi de experiență pentru profesori și elevi. Un exemplu este programul „Comunități sustenabile”, în cadrul căruia elevii celor două școli au colaborat la proiecte legate de protecția mediului. Activitățile au inclus plantarea de copaci și utilizarea creativă a materialelor reciclabile pentru confecționarea de obiecte utile.

-Integrarea tradițiilor locale în curriculum;

Școala Gimnazială „Tomba László” colaborează cu meșteșugari locali pentru organizarea unor ateliere tematice în cadrul săptămânii „Școala altfel”. Elevii învață astfel să aprecieze patrimoniul cultural local, integrând aceste valori în viața de zi cu zi.

-Proiecte ecologice și implicare comunitară;

Elevii școlii participă la campania locală de curățare a malurilor râului Târnava Mare, în colaborare cu autoritățile locale și alte instituții educaționale. Această activitate face parte dintr-un program interdisciplinar care combină educația ecologică, geografia și biologia. Prin aceste inițiative, elevii învață să protejeze mediul și să își asume roluri active în comunitatea lor.

-Schimburi culturale prin artă și literatură;

În cadrul colaborării cu Școala Gimnazială „Lenkey János”, elevii au participat la concursuri literare și de artă plastică, centrate pe teme ecologice.

-Proiecte extracurriculare în parteneriat cu instituții locale;

În colaborare cu Biblioteca Municipală și alte instituții culturale din Odorheiu Secuiesc, școala organizează programe tematice pentru elevi. Aceștia participă la excursii educative și la proiecte de cartografiere a biodiversității locale, contribuind la conștientizarea importanței mediului natural și urban.

-Educație digitală ca suport pentru dezvoltarea durabilă;

Profesorii școlii utilizează zilnic table interactive, integrând activități digitale în procesul de predare pentru îmbunătățirea calității educației. Elevii participă la activități practice, învățând cum să colecteze date și să elaboreze soluții precise pentru diverse probleme. Aceste metode inovatoare le dezvoltă competențele tehnologice.

-Împărtășirea bunelor practici între profesori;

Profesorii celor două școlii partenere organizează periodic seminare comune pentru a împărtăși metode inovatoare de predare și evaluare. De exemplu, profesorii de la Școala Gimnazială „Tomba László” au prezentat un model de evaluare incluzivă, adaptat diversității culturale și nevoilor elevilor din comunitățile locale.

Aceste exemple subliniază importanța colaborării, atât la nivel local, cât și la nivel internațional, în sprijinul dezvoltării durabile și formării unei generații de tineri responsabili și implicați. Proiectele îmbină tradițiile, inovația și educația modernă, contribuind la construirea unei comunități prospere și sustenabile.

Bibliografie:

1. Albu L., Dobrescu E., Dezvoltarea durabilă în România, București, Ed. Expert, 2005.
2. Rojanschi, V., Bran F., Politici și Strategii de Mediu, București, Ed. Economică, 2002.
3. Florin Gheorghe Filip, Societatea informațională - Societatea cunoașterii; Concepte, soluții și strategii pentru România, București, Ed. Expert, 2001.
4. Vlad, Ionel-Valentin, Strategia de dezvoltare a României în următorii 20 de ani, Vol II, București, Editura Academiei Române, 2015.

MEDIUL ÎN VIAȚA OMULUI

*Prof. coordonator Maniu Elena Camelia, Olar Constantin –elev cls XI F,
Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș*

Mediul înconjurător joacă un rol esențial în viața omului, influențând sănătatea, bunăstarea, economia și cultura. În Europa, inclusiv în România, protecția mediului a devenit o prioritate majoră în ultimele decenii, fiind susținută de politici publice și inițiative cetățenești. Iată o privire asupra abordărilor cetățenești europene și românești în raport cu mediul:

Abordări europene

Uniunea Europeană (UE) promovează o serie de politici și reglementări pentru a proteja mediul, bazându-se pe trei principii fundamentale: precauție, prevenție și corectarea poluării la sursă. Printre cele mai relevante acțiuni europene se numără:

Green Deal-ul European:

Este un plan ambițios de transformare a UE într-un continent neutru din punct de vedere climatic până în 2050.

Include măsuri pentru tranziția la surse de energie regenerabilă, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și promovarea economiei circulare.

Implicarea cetățenilor:

Platforme precum Climate Pact încurajează cetățenii să participe activ la reducerea impactului asupra mediului prin schimbarea stilului de viață, voluntariat și inițiative comunitare.

Programe precum Erasmus+ susțin educația pentru sustenabilitate.

Reglementări stricte privind poluarea:

Directive europene ce reglementează calitatea aerului, apa potabilă, managementul deșeurilor și utilizarea pesticidelor.

Proiecte transfrontaliere:

Inițiative comune între statele membre, cum ar fi conservarea biodiversității (ex. rețeaua Natura 2000) și protecția zonelor umede.

Abordări românești

În România, protecția mediului a cunoscut îmbunătățiri semnificative în ultimii ani, deși există încă provocări. Exemple de acțiuni și inițiative cetățenești includ:

Mișcările civice:

Grupuri precum Declic sau Greenpeace România organizează campanii de conștientizare și acțiuni de protest împotriva defrișărilor ilegale, poluării și proiectelor industriale dăunătoare.

Proiecte locale, precum cele de împădurire sau curățenie (ex. Let's Do It, Romania!), mobilizează mii de voluntari.

Educația ecologică:

ONG-uri și școli organizează activități pentru copii și tineri, promovând reciclarea, economia circulară și grija față de natură.

Inițiative de împădurire:

Campanii precum Plantează pentru România contribuie la creșterea suprafețelor împădurite, combaterea schimbărilor climatice și refacerea biodiversității.

Legislația națională:

România a transpus directivele UE în legislația națională, adoptând legi pentru gestionarea deșeurilor, reducerea poluării apei și aerului și protecția ariilor naturale.

Implicarea cetățenilor în decizii:

Crearea unor platforme de raportare, precum aplicațiile pentru semnalarea tăierilor ilegale de păduri, contribuie la o mai bună transparență.

Provocări comune:

Atât în Europa, cât și în România, există obstacole precum:

Poluarea industrială și urbană.
Lipsa infrastructurii eficiente pentru reciclare.
Defrișările ilegale și pierderea biodiversității.
Schimbările climatice, care impun măsuri rapide și eficiente.
Rolul cetățeanului în protecția mediului

Cetățenii pot contribui semnificativ prin:

Reducerea consumului de plastic și adoptarea unui stil de viață sustenabil.
Participarea la proiecte comunitare de mediu.
Monitorizarea și semnalarea neregulilor.
Presiunea asupra autorităților pentru implementarea de politici eficiente.
Integrarea acestor eforturi în viața de zi cu zi, atât în România, cât și la nivel european, este esențială pentru construirea unui viitor mai sustenabil.

Bibliografie:

- 1.Cristina Tripon „Dezvoltare durabilă prin abordarea STEM a educației și a competențelor secolului XXI” ,București, Editura Universitară 2023
- 2.Malinda Căndea, Irina Cimpoeu, Florina Bran „Organizarea, amenajarea și dezvoltarea durabilă a spațiului geografic” ,București, Editura Universitară 2006
- 3.Valentina Cornea „Dezvoltare durabilă și protecția mediului”, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană 2024
- 4.Arcadie Ursul, Ion Rusandu, Arcadie Capcelea „Dezvoltare durabilă: abordări metodologice și de operaționalizare” ,Chișinău, Editura Strategia Schimbării 2016

STIMULAREA INTERESULUI PENTRU LECTURĂ A ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. învă. primar Mateș Rodica, Școala Gimnazială „Horea” Horea

Limba română ca limbă maternă și ca obiect de studiu, ocupă locul central în ansamblul general de pregătire a elevilor, fiind principalul mijloc de comunicare și de informare.

Prin toate compartimentele ei, limba română își aduce contribuția la dezvoltarea gândirii și la modelarea sentimentelor, asigurând școlarului suportul evoluției intelectuale, precum și posibilitatea integrării în viața socială.

Obiectivul central al studiului limbii și al literaturii române în învățământul primar este dezvoltarea competențelor elementare de comunicare, orală și scrisă ale copiilor, precum și familiarizarea acestora cu texte literare și nonliterare, semnificative din punctul de vedere al vârstei. Se urmărește totodată structurarea la elevi a unui ansamblu de atitudini și de motivații care vor încuraja și sprijini ulterior studiul limbii și al literaturii române.

Predarea limbii și literaturii române în ciclul primar este un proces complex, ce se raportează permanent la factorii de evoluție a societății și de continuă schimbare a treptelor de culturalizare. Unul dintre obiectivele fundamentale ale limbii române ca disciplină la clasele mici îl constituie formarea și cultivarea gustului pentru citit, pentru lectură. Mai mult decât oricare dintre tehnicile audio-vizuale prin care sunt vehiculate valorile culturale, lectura cărții oferă cititorului un plus de satisfacție, prilejuri unice de reflecție, de meditație, angajează valori formativ-educative care își pun amprenta pe întreg comportamentul cititorului.

Textul literar, prin diversitatea valențelor sale artistice informative sau formativ-educative, conferă micului cititor un bogat peisaj cu personaje, fapte, idei, sentimente, atitudini din care acesta își alege modele de comportament, valori culturale, idealuri etc.

Îndrumarea lecturii particulare a elevilor, stimularea interesului pentru lectură se poate realiza pornind de la lectura din clasă. Se pot folosi atât textele din manual, cât și cele recomandate de programă. Avantajul folosirii manualului îl constituie faptul că acesta este la îndemâna fiecărui elev, însă nu este obligatoriu ca profesorul să se cramponeze de manual, ci poate aborda și alte creații literare, prin a căror valorificare să se îndrume elevii în efectuarea independentă a lecturii.

Succesul în lectura particulară a elevilor este asigurat în mod deosebit de capacitatea elevilor de a înțelege, prin efort propriu, mesajul pe care scriitorul îl transmite cititorului.

Posibilitatea îndrumării elevilor cu capacitatea de a se orienta în textul citit este dată de faptul că, încă din primele clase, elevii sunt familiarizați cu elementele lecturii explicative și îndrumați să opereze singuri cu aceste elemente, transformând astfel elementele lecturii explicative în instrumente ale muncii cu cartea. De fapt, ceea ce va deosebi modul de abordare a textelor în funcție de specificul lor, nu este metoda, care rămâne aceeași, lectura explicativă, ci ponderea diferită pe care o vor avea diversele forme ale acestei metode.

Familiarizarea cititorului cu mesajul unui text citit este condiționată și de înțelegerea sensului figurat al mijloacelor de exprimare literară. Micul cititor trebuie ajutat să se orienteze, pe cale intuitivă, în câteva dintre cele mai simple elemente de teorie literară. Astfel, cititorul-elev va putea delimita cu ușurință poezia de un text în proză, va deosebi creații artistice de mare forță evocatoare de cele cu caracter științific, ș.a.m.d. Acest lucru se poate realiza doar prin contactul direct cu diferite categorii de texte, prin abordarea lor, prin modul în care elevii sunt puși în situația de a opera singuri cu elementele lecturii explicative. Prin perceperea formei artistice a textelor literare, elevii sunt ajutați să înțeleagă arta literară, s-o caute, s-o guste, s-o creeze.

Un mijloc de îndrumare a lecturii particulare îl constituie lecțiile de popularizare a cărții unui anumit scriitor. Reacția de popularizare a cărții se poate face prin analiza unei anumite creații a autorului și se poate desfășura și în afara sălii de clasă: în cadrul bibliotecii sau chiar la casa memorială a scriitorului.

La clasa a IV-a, se poate folosi cu succes metoda investigației, stimulând astfel elevii să caute singuri date despre autor și despre opera sa, să-și exprime liber păreri în legătură cu mesajul desprins dintr-un text citit în particular.

Pentru stimularea interesului elevilor pentru lectură, învățătorul poate iniția și alte tipuri de activități: organizarea unor expoziții de cărți, prezentarea unor publicații noi, întocmirea unor liste de cărți pentru lectură, organizarea și desfășurarea unor jocuri și șezători literare cu elevii.

Pornind de la premisa că o creație artistică își atinge scopul de sensibilizare și cultivare a emoțiilor și stărilor sufletești, doar atunci când îndeamnă pe consumatorul de artă să creeze la rândul său, să dea naștere la exprimări și manifestări artistice, cercurile de creație literară care se pot înființa în cadrul școlii sunt un prilej de stimulare a interesului elevilor pentru creația literară.

Elevii trebuie, de asemenea, orientați spre biblioteca școlii, spre folosirea bibliotecilor de acasă, eventual să organizeze un colț propriu de lectură sau să înceapă acțiunea de procurare a unor cărți și publicații care să se constituie în biblioteci personale.

Bibliografie:

1. Costea Octavia, *„Didactica lecturii, o abordare functională”*, Editura Institutul European, Iași, 2007;
2. Pamfil Alina, *„Limba și literatura română, perspective complementare”*, Editura Paralela 45, Pitești, 2009;
3. Parfene Constantin, *„Literatura în școală”*, E.D.P., București, 1977.

EDUCAȚIA DURABILĂ ÎN ȘCOLI: UN PILON AL VIITORULUI

Prof. Negru Carmen Maria, Liceul Teoretic „Andrei Barascanu” Târnăveni, jud. Mureș

Educația durabilă reprezintă un aspect esențial al formării generațiilor viitoare pentru a face față provocărilor globale, precum schimbările climatice, criza resurselor naturale și inegalitățile sociale. Integrarea acestei perspective în școli ajută elevii să înțeleagă importanța unui echilibru între nevoile actuale și cele ale generațiilor viitoare, promovând un stil de viață responsabil și o gândire critică.

Ce înseamnă educația durabilă?

Educația pentru dezvoltare durabilă (EDD) presupune integrarea în curriculum a unor teme precum:

- Mediul înconjurător: Protejarea biodiversității, reciclarea și gestionarea sustenabilă a resurselor.
- Echitatea socială: Promovarea egalității de șanse, respectul pentru diversitate și combaterea discriminării.

- Economia durabilă: Utilizarea rațională a resurselor și înțelegerea impactului deciziilor economice asupra planetei.

Prin aceste direcții, elevii dobândesc competențe esențiale: colaborarea, gândirea sistemică, responsabilitatea și creativitatea.

Importanța în școli

Educația durabilă nu este doar despre teorie, ci și despre schimbarea comportamentelor. Școlile joacă un rol esențial în modelarea valorilor și a atitudinilor prin:

1. Curriculum adaptat: Introducerea unor materii sau module care abordează sustenabilitatea.
2. Proiecte practice: Grădini școlare, inițiative de reciclare sau parteneriate cu organizații de mediu.
3. Colaborarea comunitară: Implicarea părinților și a autorităților locale pentru a crea un mediu durabil în jurul școlii.

Un exemplu concret este Programul UNESCO de Educație pentru Dezvoltare Durabilă, care promovează schimbările sistemice în sistemele educaționale din întreaga lume.

Provocări și soluții

Implementarea educației durabile vine cu provocări, precum:

- Resurse limitate: Școlile nu dispun mereu de bugete pentru proiecte speciale.
- Lipsa de formare a profesorilor: Cadrele didactice trebuie să fie pregătite pentru a integra aceste teme.

- Rezistența la schimbare: Unele comunități pot fi sceptice față de noile abordări. Aceste dificultăți pot fi depășite prin accesarea fondurilor europene pentru proiecte educaționale, formarea continuă a profesorilor și promovarea bunelor practici.

Concluzie

Educația durabilă este mai mult decât o disciplină – este o filozofie ce formează indivizi responsabili și conștienți de impactul acțiunilor lor asupra lumii. Prin implementarea sa, școlile devin catalizatori ai schimbării, pregătind elevii pentru un viitor mai sustenabil și mai echitabil.

Sursa:

- UNESCO. (n.d.). Education for Sustainable Development. Disponibil la: <https://www.unesco.org>

TIPURI DE GENERAȚII ÎN EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI ÎN PROFESIA DIDACTICĂ

Prof. dr. Negru Emilia, Grădinița cu Program Prelungit „Ion Creangă” Zalău, județ Sălaj

În contextul actual, educația pentru dezvoltare durabilă (EDD) reprezintă un pilon esențial al formării tinerelor generații, pregătindu-le să facă față provocărilor globale legate de schimbările climatice, epuizarea resurselor naturale și inegalitățile sociale. În România, ca și în multe alte țări, educația pentru dezvoltare durabilă trebuie să răspundă necesităților diverse ale copiilor provenind din generații cu experiențe și paradigme educaționale diferite.

1. Generațiile implicate în educația pentru dezvoltare durabilă din România

În 2024, România educă mai multe generații care interacționează cu procesul educațional în moduri diferite. Fiecare dintre aceste generații aduce cu sine o serie de caracteristici distincte care influențează abordările educaționale, dar și implementarea principiilor de dezvoltare durabilă în grădinițe, școli și universități.

a) Generația Baby Boomers (născuți între 1946-1964)

Generația Baby Boomers a fost formată într-un sistem educațional caracterizat prin autoritate, respect pentru norme și un curriculum relativ static, centrat pe transmiterea de cunoștințe în mod ierarhic. În prezent, mulți dintre aceștia sunt profesori în unitățile școlare românești, însă experiențele lor educaționale nu au inclus în mod explicit concepte legate de dezvoltarea durabilă. Totuși, această generație poate contribui la educația pentru dezvoltare durabilă prin valorile fundamentale învățate în perioada lor de formare, precum respectul pentru resursele naturale și responsabilitatea față de comunitate. În acest context, educația pentru dezvoltare durabilă ar trebui să se axeze pe integrarea acestor valori tradiționale în activitățile educaționale și în programele de formare continuă, pentru ca profesorii Baby Boomers să poată ghida noile generații spre o înțelegere mai profundă a provocărilor globale actuale.

b) Generația X (născuți între 1965-1980)

Membrii acestei generații au experimentat tranziția de la un sistem educațional rigid, bazat pe memorare și învățare standardizată, la unul mai flexibil, în care se pune accent pe gândirea critică și pe abilități de rezolvare a problemelor. Generația X este acum majoritară în rândul cadrelor didactice din România, iar acest lucru aduce cu sine o oportunitate semnificativă pentru integrarea educației pentru dezvoltare durabilă (EDD) în cadrul unităților de învățământ. Din perspectiva științelor educației, acest grup de profesori se confruntă cu o dublă provocare: pe de o parte, trebuie să integreze noile paradigme ale educației pentru dezvoltare durabilă, iar pe de altă parte, trebuie să adapteze metodele didactice tradiționale pentru a încorpora teme de sustenabilitate, responsabilitate socială și protecția mediului. Acest lucru poate implica modificarea curriculumului, utilizarea de metode interactive și implementarea de proiecte transdisciplinare.

c) Generația Y / Millennials (născuți între 1981-1996)

Generația Y este una extrem de conștientă de provocările globale legate de mediu și de sustenabilitate, având acces constant la informații și fiind implicată activ în mișcările ecologice și sociale. În România, mulți dintre acești tineri formează acum corpul profesoral, aducând o abordare inovatoare și o deschidere spre integrarea educației pentru dezvoltare durabilă în unitățile de învățământ. Educația pentru dezvoltare durabilă este o preocupare majoră pentru tinerii profesori din această generație, care sunt adesea motivați să implementeze soluții sustenabile în educație. Această generație de profesori este interesată de utilizarea tehnologiilor educaționale moderne, cum ar fi platformele online, realitatea augmentată sau învățarea bazată pe proiecte, pentru a spori conștientizarea tinerelor generații despre dezvoltarea durabilă. Acest grup de profesori joacă un rol esențial în formarea unor noi practici educaționale care îmbină educația pentru mediu cu educația digitală.

d) Generația Z (născuți între 1997-2012)

Elevii din Generația Z sunt deja familiarizați cu noțiuni de dezvoltare durabilă, datorită accesului rapid la informații și a conștientizării problemelor globale. Aceștia sunt influențați în mod direct de schimbările climatice și de crizele ecologice și sociale și se așteaptă ca educația să le ofere soluții clare și aplicabile. În ceea ce privește abordările educaționale, profesorii trebuie să adopte metode didactice centrate pe elev, care să stimuleze gândirea critică și creativitatea acestora. Proiectele de educație ecologică, discuțiile despre economia circulară, schimbările climatice și promovarea unui stil de viață sustenabil trebuie să fie incluse în curriculum, iar elevii trebuie încurajați să participe activ la activități extracurriculare care sprijină aceste valori. De asemenea, tinerii din această generație au o tendință naturală de a colabora în grupuri și de a lucra la proiecte comune, ceea ce poate fi valorificat în educația pentru dezvoltare durabilă.

e) Generația Alpha (născuți după 2012)

Generația Alpha este, în mod evident, una extrem de influențată de tehnologie, iar educația pentru dezvoltare durabilă trebuie să fie oferită de la vârste fragede, într-un mod interactiv și captivant. Este crucial ca educația pentru dezvoltare durabilă să fie învățată prin metode practice și prin tehnici care integrează realitatea augmentată, jocurile educaționale și învățarea prin colaborare. De asemenea, în unitățile de învățământ din România, este esențial ca profesorii să creeze un mediu educațional care să sprijine un comportament responsabil față de mediu, încurajând elevii să participe la acțiuni ecologice și să aplice cunoștințele despre sustenabilitate în viața lor de zi cu zi.

2. Rolul profesiei didactice în implementarea educației pentru dezvoltare durabilă

Cadrele didactice din România, indiferent de generația lor, joacă un rol crucial în integrarea educației pentru dezvoltare durabilă (EDD) în sistemul educațional. Acest rol nu se rezumă doar la transmiterea de informații, ci și la formarea de competențe, atitudini și comportamente responsabile.

a) Curriculum și metodologie centrată pe dezvoltarea durabilă

Integrarea educației pentru dezvoltare durabilă în curriculum presupune o revizuire a conținutului educațional și o reformă a strategiilor didactice. Este important ca profesorii să adopte abordări inter- și transdisciplinare, care să permită elevilor să înțeleagă complexitatea problemelor globale și să aplice cunoștințele dobândite în contextul cotidian. De asemenea, sunt necesare module educaționale specifice care să trateze teme precum schimbările climatice, protecția biodiversității, economia circulară și inegalitățile sociale.

b) Formarea continuă a cadrelor didactice

Pentru a răspunde provocărilor educației pentru dezvoltare durabilă, profesorii trebuie să participe la programe de formare continuă, care să le permită să își actualizeze cunoștințele și abilitățile pedagogice. În acest sens, formarea continuă a cadrelor didactice trebuie să includă cursuri care să abordeze atât teoriile educației durabile, cât și aplicabilitatea acestora în viața cotidiană a elevilor. Profesorii trebuie să dobândească competențe în utilizarea tehnologiilor educaționale, în dezvoltarea de proiecte ecologice și în aplicarea unui curriculum care să includă educația pentru mediu.

c) Crearea unui mediu educațional sustenabil

Unitățile de învățământ pot implementa practici sustenabile și ecologice, care să servească drept model pentru elevi. Profesorii trebuie să devină agenți ai schimbării, nu doar în sala de clasă, ci și în comunitatea educațională mai largă, promovând comportamente ecologice și responsabilitatea față de resursele naturale. Aceste practici pot include gestionarea resurselor de apă și energie, reciclarea, reducerea risipei alimentare și promovarea unui stil de viață sănătos și sustenabil.

3. Aplicabilitatea educației pentru dezvoltarea durabilă în educația timpurie în România

Educația pentru dezvoltare durabilă (EDD) este esențială pentru formarea unor cetățeni responsabili, conștienți de provocările ecologice și sociale ale lumii în care trăiesc. Deși conceptul de dezvoltare durabilă este adesea asociat cu învățământul superior sau cu educația la vârste mai mari, implementarea acestuia în educația timpurie reprezintă un pas fundamental în pregătirea noii generații pentru un viitor sustenabil. În acest context, aplicabilitatea EDD în educația timpurie în România este

crucială pentru formarea unui comportament responsabil față de mediu, pentru dezvoltarea gândirii critice și pentru consolidarea unui respect profund față de natură și comunitate.

1. Importanța educației pentru dezvoltare durabilă în educația timpurie

În educația timpurie, copiii sunt extrem de receptivi la stimulii educaționali și au o capacitate extraordinară de a învăța prin experiență și prin joc. Aceasta este perioada în care se formează valorile fundamentale și atitudinile față de mediul înconjurător, față de ceilalți și față de lumea în care trăiesc. De asemenea, este etapa în care se pot construi fundamentele unei educații ecologice, prin care copiii pot învăța despre importanța protejării resurselor naturale, reducerea risipei și promovarea unui comportament sustenabil.

2. Metode de implementare a educației pentru dezvoltare durabilă în educația timpurie

În educația timpurie, aplicarea principiilor educației pentru dezvoltare durabilă poate fi realizată prin diverse metode didactice interactive și adaptate vârstei copiilor. În acest sens, științele educației oferă o gamă largă de metode și tehnici didactice care pot fi folosite pentru a integra aceste concepte. Printre acestea se numără:

a) Învățarea prin joc și activități interactive

Jocul este un instrument esențial în educația timpurie, iar acesta poate fi folosit pentru a introduce concepte fundamentale ale educației pentru dezvoltare durabilă. De exemplu, educația ecologică poate fi introdusă prin activități precum:

- Jocuri de tip „reciclare”: Copiii pot învăța despre reciclare și gestionarea resurselor prin jocuri interactive în care sortarea deșeurilor este făcută sub formă de activități de grup.
- Ateliere de creație cu materiale reciclate: Copiii pot învăța cum să reutilizeze materiale pentru a crea obiecte, dezvoltându-le abilități manuale și în același timp învățând despre economia circulară.
- Plantează și învață: Prin proiecte educaționale de cultivare a plantelor derulate în grădiniță, copiii pot înțelege importanța biodiversității, a protejării mediului și a responsabilității față de natură.

b) Învățarea prin exemplu și activități cotidiene

Un alt mod de a integra educația pentru dezvoltare durabilă în educația timpurie este prin activități cotidiene care implică responsabilitatea față de resursele naturale:

- Economisirea apei și energiei: Copiii pot învăța despre economisirea apei și energiei prin activități simple, cum ar fi închiderea robinetelor și oprirea luminii atunci când nu mai este nevoie a fi utilizare.
- Crearea unor comportamente sustenabile: Educatorii pot încuraja copiii să aprecieze importanța reutilizării și reciclării materialelor, explicându-le ce se întâmplă atunci când resursele sunt folosite în mod excesiv sau irosite.
- Promovarea unui consum responsabil: Copiii pot fi învățați să aprecieze produsele locale, să înțeleagă importanța consumului rațional și să fie implicați în activități care promovează sănătatea și sustenabilitatea.

c) Proiecte de grup și învățarea colaborativă

Educația timpurie pune accent pe învățarea socială și colaborativă, iar prin proiecte de grup, copiii pot învăța despre importanța colaborării pentru atingerea unui scop comun. Proiectele de dezvoltare durabilă pot include activități precum:

- Proiecte de ecologizare a comunității: Copiii pot participa, alături de cadrele didactice, la acțiuni de curățenie în apropierea grădiniței, învățând despre importanța menținerii unui mediu curat.
- Proiecte de protejare a animalelor și plantelor: În cadrul unor activități educaționale, copiii pot învăța despre speciile de animale și plante aflate în pericol de dispariție, dezvoltându-și o atitudine de protecție față de acestea.

d) Includerea educației pentru mediu în activitățile curriculare

Integrarea tematicii mediului în diverse activități pe domenii experiențiale poate fi realizată prin:

- Domeniul limbă și comunicare: Povestirile și poveștile care abordează teme ecologice sau care prezintă personaje care protejează mediul pot fi folosite pentru a transmite mesaje despre responsabilitatea față de natură.
- Domeniul știință: Jocurile de numărare a resurselor sau de calcul al cantităților pot fi utilizate pentru a discuta despre utilizarea rațională a resurselor naturale.
- Domeniul estetic creativ: În activitățile artistice, copiii pot crea lucrări plastice folosind materiale reciclate, învățând astfel despre reducerea deșeurilor și despre importanța reutilizării materialelor din natură.

e) Utilizarea tehnologiei pentru educația durabilă

Deși tehnologia poate părea un element contrar principiilor de sustenabilitate, aceasta poate fi folosită în mod eficient pentru a sprijini învățarea despre dezvoltarea durabilă. Utilizarea aplicațiilor educaționale interactive și a platformelor digitale poate ajuta la ilustrarea problemelor ecologice și la învățarea prin jocuri și activități interactive. De exemplu, aplicațiile de educație ecologică pot permite copiilor să exploreze lumea naturală, să învețe despre animale și plante, să înțeleagă ciclurile naturale și să aprecieze importanța protejării mediului.

3. Beneficiile educației pentru dezvoltare durabilă în educația timpurie

Implementarea educației pentru dezvoltare durabilă în educația timpurie în România aduce multiple beneficii pentru copii, dar și pentru societate:

- Formarea unor comportamente responsabile: Copiii învață să aprecieze importanța protejării mediului și să adopte comportamente responsabile care vor influența alegerile lor pe tot parcursul vieții.
- Conștientizarea problemelor ecologice: Prin educația timpurie pentru dezvoltare durabilă, copiii devin conștienți de problemele globale, cum ar fi schimbările climatice, poluarea și pierderea biodiversității.
- Dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor: Copiii învață cum să colaboreze pentru a găsi soluții la problemele ecologice, dezvoltându-și gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor.
- Îmbunătățirea sănătății și bunăstării: Prin promovarea unui stil de viață sănătos și a unui comportament sustenabil, educația timpurie contribuie la creșterea bunăstării fizice și psihologice a copiilor.

Concluzie

Aplicabilitatea educației pentru dezvoltare durabilă în educația timpurie în România, în anul 2024, reprezintă o oportunitate valoroasă de a construi o fundație solidă pentru formarea unor cetățeni responsabili, conștienți de mediul înconjurător și angajați activ în protejarea acestuia. Prin metode de învățare prin joc, activități interactive și proiecte de grup, educația timpurie poate contribui semnificativ la dezvoltarea unor valori fundamentale ale sustenabilității și la construirea unui viitor mai verde și mai responsabil.

În anul 2024, educația pentru dezvoltare durabilă în România este un proces activ și în continuă evoluție, iar rolul profesiei didactice este esențial pentru a asigura că tinerelor generații le sunt oferite cunoștințele, abilitățile, competențele și valorile necesare pentru a face față provocărilor globale. Fiecare generație de profesori și elevi joacă un rol important în acest proces, iar integrarea educației pentru dezvoltare durabilă în grădinițe, școli și universități este cheia unui viitor mai sustenabil pentru întreaga societate.

Bibliografie:

1. Coordonatori științifici: Ambasador Sergiu Celac Prof. Univ. Emerit. Dr. Angheluță Vădineanu, (2018), Strategia națională pentru dezvoltarea durabilă a României 2030, București, Paideia
2. <https://eurydice.eacea.ec.europa.eu/ro/national-education-systems/romania/reforme-derulare-si-evolutii-materie-de-politici>

CUNOAȘTEREA ELEVILOR, ETAPĂ PREMERGĂTOARE NECESARĂ ÎN PROCESUL DE DEZVOLTARE DURABILĂ. IDENTIFICAREA CAPACITĂȚILOR ȘI A POSIBILITĂȚILOR PROFESIONALE ALE ELEVILOR DE A CONTRIBUI LA DEZVOLTAREA DURABILĂ A LOCURILOR NATALE

Prof. Pop Delia Anca, Colegiul Național „Inochentie Micu Clain”, Blaj

Cunoașterea elevilor este una din cele mai importante provocări pentru un cadru didactic. Într-o abordare complexă și atractivă, fiecare elev va fi tratat în mod special, ca o individualitate unică și nu ca parte a unui grup. Dezvoltarea materialelor de învățare adecvate nevoilor individuale constituie baza formării abilităților utile în timpul școlii, dar mai ales după finalizarea studiilor.

Elevii au nevoie de cadre didactice care să-i ajute să se cunoască, să se descopere pe ei înșiși. Succesele și eșecurile trăite, interacțiunile cu ceilalți, manifestarea calităților, caracteristicilor, valorilor, resurselor, intereselor, abilităților, competențelor, atitudinilor, etc. reprezintă oportunități pentru cunoaștere și autocunoaștere, pentru construirea propriei identități, a încrederii în sine.

Profesorul are responsabilitatea de a cunoaște elevii, de a le descoperi potențialul, de a-i încuraja să se cunoască între ei, pentru dezvoltarea încrederii în forțele proprii. Numai așa vom spune că o activitate educațională este o reușită. Succesele și eșecurile trăite de elevi, interacțiunile cu ceilalți, manifestarea calităților, intereselor, abilităților, competențelor, atitudinilor, reprezintă oportunități pentru cunoaștere și autocunoaștere, pentru construirea propriei identități, a încrederii în sine pentru asigurarea succesului la școală și în viață. Cunoașterea elevilor, realizată prin diferite metode clasice (observația, chestionarul, fișa școlară, teste psihologice, sociometrice, măsurători antropometrice, biografia, autobiografia, analiza produselor activității, experimentul), dar și tehnici empirice (activități de autocunoaștere/ intercunoaștere, jurnal, observații spontane) pun în valoare informații semnificative despre stadiul și evoluția personalității acestora. Activitatea educativă trebuie să antreneze întreaga personalitate a elevului, trebuie să-i conducă pe elevi spre a gândi liber și creator, trebuie să-i antreneze să-și exprime cu claritate gândurile, sentimentele. De aceea, cunoașterea elevului este foarte importantă deoarece cadrul didactic poate descoperi trăsături psiho-individuale ale elevilor și poate identifica capacități și posibilități care să îi permită acestuia să se dezvolte atât în plan profesional cât și în plan personal.

Asimilarea cunoștințelor dintr-un anumit domeniu reprezintă numai un prim pas, educația fiind un proces continuu de formare și transformare, fiind în același timp filozofie, un mod de viață și un mod de raportare a sinelui față de ceilalți.

La Colegiul Național Inochentie Micu Clain, Blaj ne propunem să implicăm elevii în proiecte și acțiuni interesante și educative. Prin diverse proiecte derulate și implementate la nivelul școlii încercăm să le insuflăm elevilor grija față de natură. Astfel, în cadrul proiectului „Reciclare selectivă pentru un mediu mai curat”, am desfășurat împreună cu elevii, activități cu scopul de a pune în evidență importanța reciclării selective. O altă acțiune deosebit de importantă și care a avut susținere atât la nivelul școlii dar și al comunității, a fost activitatea desfășurată, în 21 septembrie 2024, intitulată „Ziua Națională de Curățenie” organizată de organizația Let's do it Romania! Participarea elevilor din școala noastră, la diferite programe de educație ecologică s-a dovedit a avea o influență importantă și asupra altor deprinderi, elevii dezvoltându-și capacitatea de gândire și de rezolvare a problemelor. Elevii au dobândit deprinderi esențiale pentru viață, cum ar fi cooperarea și comunicarea, respectiv capacitatea de a construi relații. De asemenea, consider că, educația ecologică poate îmbunătăți pe termen lung atitudinea și comportamentul față de mediu a tinerilor.

William Stapp care a fost unul din promotorii unor programe și întâlniri internaționale care au condus, în final, la recunoașterea pe plan mondial a necesității educației ecologice afirma: „Scopul

de bază al educației ecologice este de a reuși în a face indivizii și comunitățile să înțeleagă caracterul complex al mediului natural și construit ce rezultă din interacțiunea aspectelor biologice, fizice, sociale, economice și culturale și de a dobândi cunoștințe, valori, atitudini și deprinderi practice, în vederea participării într-un mod responsabil și eficient la anticiparea și rezolvarea problemelor de mediu și la gestionarea calității mediului”.

Educația ecologică facilitează învățarea prin colaborare (activitățile în echipe sau cu parteneri), gândirea critică și discuțiile, fiind orientată pe strategii de acțiune și aplicații adaptate realităților vieții. Astfel, elevii, care participă la programe de educație ecologică dezvoltă și următoarele aptitudini: lucrul în echipă; ascultarea și acceptarea unor opinii diferite, dovedind astfel mai bune abilități sociale; rezolvarea unor probleme reale și capacitatea de autoeducare.

Aceste programe antrenează și elevii apatici care devin astfel interesați de studiu, le oferă capacitatea de a avea o gândire pe termen lung și integrarea într-o comunitate.

Conform unor studii, educația ecologică are un efect pozitiv asupra întregului curriculum, influențând benefic performanțele școlare prin:

- îmbunătățirea rezultatelor obținute la diferite materii;
- dezvoltarea capacității elevilor de a-și transfera și adapta cunoștințele din contextele familiare în cele noi;
- capacitatea elevilor de a pune în practică cunoștințele teoretice dobândite;
- reducerea problemelor de disciplină în clasă;
- posibilitatea ridicării nivelului general al procesului de educație ca urmare a celor menționate mai sus.

Oportunitatea abordării problemelor de mediu vizate de educația ecologică prin prisma identității locale, facilitează implicarea comunității și modificarea atitudinii acesteia față de cauza de mediu. Pe lângă capacitatea de a modifica atitudinea populației față de mediu, educația ecologică este apreciată și pentru influența sa asupra modului de gândire al oamenilor în general. Datorită naturii transdisciplinare a ecologiei, educația ecologică facilitează dezvoltarea unei gândiri complexe, implicând și un puternic efect social, solicitând o mai bună comunicare între oameni, între generații diferite.

Scopul major al proiectelor derulate în școala noastră pe tema educației ecologice este de a ajuta elevii să dobândească cunoștințele necesare care să le permită înțelegerea problemelor de mediu. Aceste cunoștințe implică însă mult mai mult decât simpla acumulare a informațiilor, ele trebuie să contribuie la înțelegerea informațiilor și dezvoltarea competenței de evaluare a acestora, urmată de dobândirea capacității de a acționa responsabil, conform intereselor pe termen lung ale comunității, respectând principiile dezvoltării durabile.

Bibliografie:

1. Andrașanu, A., Litoiu, N., Palcu, D. V., Piperca, S., Școala și Comunitatea locală, București, Universitatea din București, Editura Ars Docendi, 2003.
2. M. Golu, Fundamentele psihologiei, Editura Fundației România de Măine, 2000;
3. Andrașanu, A., Palcu, D. V., Bălcănuță, O., Suci, R., Munteanu, C., Ruști D., Carte pentru Natură. Ghid de prezentare a politicilor de conservare a naturii, București, Universitatea din București, Editura Ars Docendi, 2003.

TRANSFORMAREA EDUCAȚIEI ÎN RESURSĂ DE BAZĂ A MODERNIZĂRII ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI

Profesor logoped Roșca Simona Bianca, CJRAE Mureș

Ce este Dezvoltarea durabilă?

Dezvoltarea durabilă a fost definită pentru prima dată în raportul Brundtland din 1987 al Comisiei Mondiale pentru Mediu și Dezvoltare, intitulat „Viitorul nostru comun”, ca fiind „dezvoltarea care satisface nevoile prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”. Aceasta urmărește să reconcilieze promovarea prosperității economice cu incluziunea socială și gestionarea mediului și servește drept bază pentru toate politicile și inițiativele Uniunii Europene (UE). Dezvoltarea durabilă este în mod oficial unul dintre obiectivele pe termen lung ale UE, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Educația reprezintă un pilon esențial în dezvoltarea unei societăți, fiind una dintre principalele forțe motrice ale progresului economic, social și cultural. În contextul României, educația poate fi considerată cheia modernizării și a dezvoltării durabile a țării, având rolul de a pregăti noile generații pentru a face față provocărilor unei lumi aflate într-o continuă schimbare. Transformarea educației într-o resursă strategică pentru viitorul național este un obiectiv urgent, ce necesită o abordare coerentă și inovativă, adaptată nevoilor și cerințelor actuale ale societății românești.

1. Educația ca fundament al modernizării economice

Într-o lume în care tehnologia și inovarea sunt factori determinant pentru succesul economic, educația joacă un rol crucial în pregătirea unei forțe de muncă competente și flexibile. România, la fel ca multe alte țări, se confruntă cu o serie de provocări economice, precum migrarea tinerelor talente, lipsa unor investiții consistente în sectoare inovative și decalajele economice între diverse regiuni ale țării. Modernizarea economiei românești presupune integrarea tehnologiilor avansate, iar acest proces nu poate fi realizat decât prin educație de calitate. Investițiile în educație nu doar că pregătesc tinerii pentru noile realități ale pieței muncii, dar stimulează și dezvoltarea cercetării și inovării, domenii esențiale pentru dezvoltarea sustenabilă.

În acest sens, se impune revizuirea sistemului educațional pentru a face față cerințelor economiei digitale și globalizate. De exemplu, integrarea competențelor digitale și a educației STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică) încă de la nivelul învățământului preuniversitar și universitar va contribui la formarea unor specialiști în domenii precum inteligența artificială, automatizarea și tehnologiile verzi, care vor putea contribui semnificativ la modernizarea industriei și a infrastructurii din România.

2. Educația pentru dezvoltare durabilă

Un alt aspect important al educației este legătura sa cu dezvoltarea durabilă, un concept ce a devenit din ce în ce mai relevant în ultimele decenii. De asemenea, România se află într-un moment crucial în ceea ce privește tranziția către un model economic sustenabil, iar educația poate juca un rol important în acest sens. Astfel, este esențial ca tinerii să fie instruiți nu doar în domenii economice, dar și în privința principiilor ecologice și etice care pot ghida dezvoltarea sustenabilă.

Dezvoltarea unei economii verzi presupune, printre altele, promovarea unor practici ecologice, utilizarea resurselor naturale într-un mod responsabil și dezvoltarea unor tehnologii care să reducă impactul negativ asupra mediului. Educația pentru dezvoltare durabilă ar trebui să fie integrată în toate etapele procesului educativ, de la învățământul preșcolar până la cel universitar. În plus, educația poate contribui la formarea unei conștiințe ecologice în rândul cetățenilor, facilitând astfel implementarea unor politici publice eficiente în domeniul protecției mediului și gestionării resurselor naturale.

3. Educația ca factor de coeziune socială

Un alt rol esențial al educației în procesul de modernizare a României este reprezentat de capacitatea sa de a asigura coeziunea socială. Într-o societate marcată de inegalități economice și sociale, educația este un instrument fundamental în reducerea acestor disparități. Prin asigurarea unui acces echitabil la educație de calitate pentru toți cetățenii, indiferent de statutul social, etnic sau geografic, se poate construi o societate mai echitabilă și mai incluzivă.

România se confruntă cu diferențe semnificative în accesul la educație între zonele urbane și cele rurale, dar și între diferitele grupuri sociale. Pentru a depăși aceste obstacole, sunt necesare politici educaționale care să sprijine incluziunea socială, cum ar fi programele de bursă pentru elevii din medii defavorizate, îmbunătățirea infrastructurii școlare și crearea unor oportunități de formare profesională pentru tinerii din zonele rurale. În acest fel, educația poate contribui la reducerea decalajelor sociale și la crearea unui mediu favorabil integrării tuturor cetățenilor în viața economică și socială.

UE este bazată pe un set de valori care includ **nediscriminarea, egalitatea, respectul pentru demnitatea umană și drepturile omului**, inclusiv drepturile persoanelor care aparțin minorităților (articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană – TUE). UE are competența de a combate excluziunea socială și discriminarea și de a promova justiția și protecția socială, egalitatea între femei și bărbați, solidaritatea între generații și protecția drepturilor copilului.

În vederea promovării și implementării acestor valori, politicile educaționale trebuie să fie aliniate exigențelor europene. Din experiența mea de profesor în învățământul special integrat întrevăd o penurie de măsuri de egalizare a șanselor elevilor cu cerințe educaționale speciale, din medii defavorizate și a celor cu probleme medicale.

4. Reforme educaționale necesare

Pentru ca educația să devină resursa de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României, sunt necesare o serie de reforme fundamentale. În primul rând, curriculumul școlar trebuie să fie modernizat și adaptat cerințelor economiei actuale, prin integrarea de competențe esențiale precum gândirea critică, abilități de rezolvare a problemelor, colaborare și adaptabilitate. De asemenea, trebuie acordată o atenție deosebită formării cadrelor didactice, pentru a asigura că profesorii sunt pregătiți să răspundă noilor provocări educaționale.

În plus, investițiile în infrastructura educațională sunt indispensabile. Multe școli din România se confruntă cu probleme legate de condițiile de învățământ, ceea ce poate afecta grav calitatea educației. Modernizarea școlilor și universităților, precum și integrarea tehnologiilor educaționale, vor contribui la un învățământ mai eficient și mai accesibil.

În vederea combaterii excluziunii sociale, România are de parcurs numeroși pași înspre incluziune prin alocarea de fonduri specifice acestor categorii, prin formarea resursei umane, prin suplimentarea de cadre didactice cu formare în educație specială, prin înființarea de centre și săli resursă, prin oferirea de burse consistente astfel încât șansele acestor categorii de incluziune socială să fie sporite.

Concluzie

Transformarea educației într-o resursă de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României reprezintă o provocare importantă, dar și o oportunitate de a asigura un viitor prosper și echitabil pentru toți cetățenii țării. Educația este cheia pentru dezvoltarea economică, protecția mediului și coeziunea socială. Investițiile în educație nu sunt doar cheltuieli, ci adevărate investiții în viitorul național, care vor contribui la construirea unei societăți moderne, sustenabile și inclusiv. Numai printr-o abordare strategică și un angajament colectiv, România poate transforma educația într-un motor al dezvoltării sale durabile.

Bibliografie

<https://feuerstein.ro/integrarea-copiilor-cu-ces-in-invatamantul-de-masa/>

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=LEGISSUM:sustainable_development

<https://copii.gov.ro/1/copii-cu-cerinte-educationale-speciale/>

COMUNICAREA MANAGERIALĂ

Prof. Șarban Nicoleta Grațîela, Colegiul Economic „Mihail Kogălniceanu” Focșani

Comunicarea managerială este procesul de transmitere a unor informații cu conținut managerial de la un manager la o altă persoană sau grup de persoane și invers. Scopul comunicării manageriale e foarte divers :

- ✓ Pentru a primi și a transmite informații
- ✓ Pentru a dezbate , a clarifica și soluționa o problemă
- ✓ Pentru a lua decizii
- ✓ Pentru explicarea și implementarea acestora
- ✓ Pentru a transmite diverse sarcini
- ✓ Pentru motivarea personalului
- ✓ Pentru dirijarea acțiunii
- ✓ Pentru evaluarea unei persoane sau activități, a unui rezultat
- ✓ Pentru exprimarea unei opinii, cerințe, sentimente, convingeri, atitudini etc.

În funcție de scop, managerii aleg tipul, forma și mijloacele de comunicare cele mai potrivite. La baza comunicării manageriale stă mesajul. Pentru ca această comunicare să fie optimă, cât mai bună, este necesar ca managerii să transmită mesaje scurte, clare, simple, fără ambiguități, adică accesibile, sub raportul înțelegerii, celor care le recepționează. În același timp, receptorul trebuie să-i ofere managerului feedback-ul necesar. Comportamentul modern de conducere pretinde un permanent schimb de informații. Deci, comunicarea reprezintă o componentă vitală a sistemului managerial al oricărei organizații. Comunicarea managerială reprezintă o formă de comunicare interumană, un instrument de bază al managerului, cu ajutorul căruia acesta își poate exercita atribuțiile manageriale: de planificare, de previziune, de organizare, de motivare, de coordonare , de control-evaluare și de realizare a obiectivelor propuse. Trăim astăzi într-o epocă dominată de concepția dezvoltării durabile a societății umane, ce caută să armonizeze relația structura organizatorică-tehnologie-factor uman, adică să conștientizeze spiritul de responsabilitate față de individ, societate și mediul natural. În acest context, comunicarea managerială nu mai are rolul de transmitere a mesajelor de informare, instruire, motivare, ci devine o forță dinamică, independentă și inovatoare care este modelată de mediul în care funcționează. Astfel, resursele strategice ale oricărei organizații devin informația, cunoașterea și creativitatea. Toate acestea sunt de neconceput fără o comunicare reală și eficientă, care devine astfel un reper de competitivitate și eficiență pentru organizație. Lumea exterioară, natura în varietatea ei, ca și nenumărații indivizi, semeni ai noștri , și uneori noi înșine cu toții emitem semnale, în afara sau spre propria noastră persoană . Comunicarea presupune reversibilitatea mesajelor în cadrul relației care reunește două entități, chiar dacă mesajele nu sunt de același ordin. Orice comunicare se realizează printr-o serie întreagă de relaționări între memoriile, vocabularele, imaginațiile și percepțiile aflate în joc. Considerăm importantă viziunea dinamică, interacționistă asupra comunicării. Steers ne oferă spre reflecție 4 probleme principale care au o incidență directă asupra barierelor ce apar în procesul comunicării:

- ❖ Problema încrederii sau a lipsei de încredere . Când această încredere există , conținutul mesajului este comunicat mult mai ușor și mai liber, iar receptorul este mult mai deschis în perceperea opiniilor emițătorului
- ❖ Problema dezvoltării interdependenței persoanelor . Scopuri comune și acorduri în ceea ce privește înțelesul realizării acestora. Atunci când persoanele urmăresc sisteme de scopuri și valori diferite devine foarte importantă crearea înțelegerii reciproce cu privire la motive și trebuințe.
- ❖ Problema distribuirii corecte și echitabile a recompenselor pentru ca persoanele să fie motivate să contribuie major la îndeplinirea obiectivelor respectivului grup.
- ❖ Problema înțelegerii și acordului tuturor membrilor privitor la structura grupului ca atare.

Eficiența comunicării poate crește atunci când mediul comunicațional este propice. Ne referim atât la un mediu fizic, în sensul ergonomiei școlare, cât și la un mediu socio-psiho-pedagogic. Întotdeauna într-un grup apare mai devreme sau mai târziu un lider. Întregul grup înțelege să se lase îndrumat de acest unic individ.

BIBLIOGRAFIE

1. Ioan Țoca: *Management Educațional*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2007
2. Ion Ovidiu Pânișoară: *Comunicarea eficientă*, Ed. Polirom, Iași, 2006
3. Andre de Peretti, Jean Andre Legrand, Jean Boniface: *Tehnici de comunicare*, Ed. Polirom, Iași, 2007

PROFESORUL CA LIDER AL CLASEI: O ABORDARE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A EDUCAȚIEI!

Profesor Șeulean Augustin-Valentin, Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud. Mureș

În cadrul fiecărei ore de curs, profesorul își asumă rolul unui lider, depășind sfera administrării activităților și punând accent pe inspirație și motivare.

Leadership-ul și managementul educațional se completează reciproc: liderul stabilește direcția corectă, iar managerul asigură eficiența implementării. Astfel, profesorul creează un mediu favorabil învățării și dezvoltării elevilor.

Un lider educațional reușește prin echilibrarea cunoștințelor de specialitate cu inteligența emoțională și socială.

Elevii răspund mai bine unui climat pozitiv, încurajator, unde sunt stimulați să își depășească limitele. În schimb, lipsa unui astfel de mediu poate duce la demotivare și scăderea performanțelor.

Provocări și Mituri în Leadership-ul Educațional

1. Inteligența academică este suficientă pentru leadership

Leadership-ul depășește simpla expertiză academică. Profesorii trebuie să combine vocația cu empatia și abilitățile de comunicare pentru a stabili relații autentice cu elevii. Fără aceste atribute, procesul didactic devine rigid și lipsit de impact.

2. Starea emoțională a profesorului este irelevantă

Dispoziția emoțională a profesorului influențează direct atmosfera clasei. O stare pozitivă poate crea un mediu dinamic și motivant, în timp ce una negativă afectează interacțiunile și rezultatele. Gestionarea emoțiilor devine, astfel, o componentă esențială în leadership-ul educațional.

3. Autoritatea nu implică riscuri

Exercitarea autorității didactice presupune o presiune constantă, care poate conduce la „sindromul sacrificiului”. Acest sindrom, caracterizat de oboseală cronică și demotivare, subliniază necesitatea unui echilibru între viața profesională și cea personală.

Soluții pentru Leadership Didactic Eficient

1. Crearea unui mediu pozitiv

Profesorul trebuie să cultive un climat bazat pe respect reciproc, înțelegere și comunicare activă, în care elevii să se simtă valorizați și motivați.

2. Gestionarea comportamentelor dificile

Elevii cu dificultăți de disciplină pot deveni resurse pentru clasă prin implicarea în roluri responsabile. Atribuirea unor sarcini care să le valorifice potențialul contribuie la responsabilizarea lor și la îmbunătățirea climatului educațional.

3. Sprijinirea elevilor pe mai multe niveluri

- **Sprijin informațional:** Profesorul trebuie să fie o sursă de informație actualizată și adaptată nevoilor elevilor.
- **Sprijin instrumental:** Pe lângă transmiterea informațiilor, elevii trebuie învățați să dezvolte strategii eficiente de învățare și aplicare practică.
- **Sprijin evaluativ:** Feedback-ul constructiv trebuie să evidențieze progresul, nu doar deficiențele, și să ofere direcții clare de îmbunătățire.
- **Sprijin emoțional:** O relație empatică cu elevii crește nivelul de implicare și încredere, creând un cadru propice învățării.

4. Adaptabilitatea la schimbări

Într-un mediu educațional dinamic, profesorii trebuie să adopte abordări flexibile. De exemplu, în loc să pedepsească elevii cu dificultăți de disciplină, pot aplica strategii motivaționale, cum ar fi integrarea lor în proiecte colaborative.

5. Accent pe performanța pozitivă

Concentrarea pe comportamentele și rezultatele pozitive ale elevilor poate încuraja un efect de emulație, inspirând întreaga clasă să se implice mai activ.

Leadership-ul Educațional și Dezvoltarea Durabilă

Leadership-ul în educație contribuie direct la dezvoltarea durabilă a societății prin formarea unor generații capabile să dezvolte competențe sociale, etice și de gândire critică.

Profesorii-lideri inspiră elevii să devină cetățeni activi, pregătiți să răspundă provocărilor unei lumi în schimbare.

Adoptarea unui leadership inspirațional transformă profesorii în piloni ai schimbării, capabili să modeleze un viitor sustenabil prin educație. Clasele devin comunități de învățare în care colaborarea, respectul și progresul continuu sunt valorile fundamentale.

Concluzie

Profesorul-lider este mai mult decât un administrator al clasei; acesta devine un mentor și un ghid pentru dezvoltarea elevilor. Adaptabilitatea, implicarea emoțională și susținerea elevilor sunt elementele centrale ale unei educații de succes. În acest fel, leadership-ul educațional sprijină nu doar formarea academică, ci și dezvoltarea unei societăți sustenabile și prospere.

Bibliografie:

A. Webografie:

- <https://www.edu.ro/educatie-pentru-dezvoltare-durabila> link accesat în data de 11.12.2024
- <https://www.edu.ro/sites/default/files/Strategia-nationala-pentru-dezvoltarea-durabila-a-Rom%C3%A2niei-2030.pdf> link accesat în data de 11.12.2024
- https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/197-202_17.pdf link accesat în data de 11.12.2024

B. Lucrări de specialitate

1. Iucu, B.Romiță, *Managementul clasei de elevi - Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională*, București, Editura Polirom, 2006;
2. Niculescu, Maria, *Managementul clasei de elevi*. Curs universitar. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2016;
3. Stan, Emil, *Managementul clasei*, București, Ed. Aramis, 2003

PRINCIPIILE DEZVOLTĂRII DURABILE APLICATE LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

*Profesor pentru învățământul primare Suciu Florina Otilia
Școala Gimnazială Sânger, județul Mureș*

Dezvoltarea durabilă reprezintă un concept fundamental pentru construirea unui viitor sănătos și echilibrat, care să răspundă nevoilor generației actuale fără a compromite posibilitățile generațiilor viitoare. Aplicarea principiilor dezvoltării durabile în învățământul primar contribuie la formarea unei generații educate, conștiente de responsabilitățile sociale, economice și de mediu.

Principiile dezvoltării durabile referitoare la Educația ecologică încă de la învățământul primar este esențială pentru dezvoltarea unui comportament responsabil față de mediu. Acest principiu poate fi aplicat prin organizarea de activități practice, precum reciclarea, plantarea de arbori și crearea de grădini școlare. De asemenea, se pot introduce lecții despre protecția mediului, economisirea resurselor naturale și importanța biodiversității. Elevii pot participa la proiecte de mediu, precum curățarea parcurilor sau colectarea selectivă a deșeurilor, ceea ce le dezvoltă simțul responsabilității față de comunitate.

În cadrul învățământului primar, este important ca fiecare copil să aibă acces egal la educație. Aceasta implică crearea unui mediu educațional incluziv, care să respecte diversitatea culturală, etnică și socială, precum și promovarea empatiei și a respectului reciproc în rândul elevilor. Activitățile extrașcolare, precum înțelesul valorii diversității prin jocuri și povestiri, contribuie la formarea unor relații armonioase în comunitate.

Educația poate contribui la formarea unor obiceiuri responsabile de consum. Exemple de aplicare includ introducerea resurselor educaționale digitale pentru a reduce consumul de hârtie și organizarea de ateliere despre reutilizarea materialelor și evitarea risipei. De asemenea, școlile pot adopta practici sustenabile, cum ar fi instalarea unor sisteme de colectare a apei de ploaie sau utilizarea panourilor solare, oferind elevilor exemple concrete de acțiuni pozitive.

Legătura dintre școală și comunitate joacă un rol crucial în dezvoltarea durabilă. Activități care pot fi implementate sunt implicarea părinților și a comunității locale în proiecte educaționale, precum amenajarea unor spații verzi, și organizarea de evenimente care să promoveze patrimoniul cultural și natural al zonei. Elevii pot învăța despre tradițiile locale și modalitățile de protejare a acestora, ceea ce le oferă un sentiment de apartenență și mândrie.

Este esențial ca elevii să fie încurajați să gândească critic și să fie creativi în soluționarea problemelor. Activități sugerate includ analizarea unor probleme reale legate de mediu sau societate și derularea unor proiecte interdisciplinare care să combine elemente de știință, artă și tehnologie. De exemplu, elevii pot concepe modele de locuințe sustenabile sau pot crea afișe care să promoveze un comportament responsabil.

Este necesar ca elevii să adopte obiceiuri durabile și să fie conștienți de impactul acțiunilor lor. Exemple de bune practici sunt organizarea de jocuri educative care să ilustreze importanța comportamentului responsabil și profesorii să fie modele pozitive, implementând practici sustenabile la nivelul școlii. Elevii pot participa la inițiative precum „ziua fără plastic” sau „maratonul reciclării”, care să le inspire un mod de viață sustenabil.

Aplicarea principiilor dezvoltării durabile în învățământul primar contribuie la formarea unor cetățeni responsabili, implicați și conștienți de importanța protejării mediului și a dezvoltării societății. Prin educația primară, se pun bazele unui viitor sustenabil, în care fiecare individ poate avea un impact pozitiv asupra lumii în care trăiește. Pe termen lung, aceste inițiative pot genera o schimbare semnificativă în comportamentele și atitudinile colective, contribuind la o societate mai echilibrată și mai armonioasă.

DEMNITATEA UNEI NAȚIUNI, DEPINDE DE EDUCAȚIE

Prof. Ursaleș Traian-Nicolae,
Colegiul Național „HCC” Alba Iulia și Școala Gimnazială Petrești

În, 2015 România și celelalte 192 de state membre ale Organizației Națiunilor Unite adoptă **Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă**, care cuprinde 17 obiective de dezvoltare durabilă, care trebuie îndeplinite până în anul 2030. Printre aceste obiective amintim: „*educația pentru dezvoltare durabilă și stiluri de viață durabile, drepturile omului, egalitatea de gen, promovarea unei culturi a păcii și non-violenței, cetățenia globală și aprecierea diversității culturale și a contribuției culturii la dezvoltarea durabilă*”. La obiectivul nr. 4 – Educație de calitate se menționează ca principal obiectiv: „*Asigurarea unei educații inclusive și echitabile de calitate și promovarea oportunităților de învățare pentru toți*...”. În Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă se spune că „Este nevoie de o schimbare fundamentală a felului în care concepem rolul educației în dezvoltarea globală, deoarece ea are un impact catalizator asupra **bunăstării indivizilor și asupra viitorului planetei noastre**.... Acum, mai mult ca oricând, educația are responsabilitatea de a-și adapta viteza la provocările și aspirațiile secolului al 21-lea, și de a **promova tipurile corecte de valori și aptitudini care vor duce la o creștere sustenabilă și inclusivă și la un trai pașnic împreună**”.[1]

Cu toate că ne apropiem de anul de referință 2030, când conform obiectivului nr. 4 ar trebui asigurată o educație echitabilă și de calitate pentru toți vedem că acest lucru nu se întâmplă, așa cum ne-am dori. Cunoaștem faptul că la capitolul abandon școlar, România ocupă ultimul loc, la nivelul Uniunii Europene cu un procent de 16%, dacă ne referim doar la învățământul gimnazial obligatoriu. Acest lucru reiasă din datele statistice conform cărora în anul școlar 2012-2013 au fost înscriși în clasa a I-a nu mai puțin de 189.500 de elevi, dintre care la 8 ani mai târziu, au ajuns să finalizeze studiile obligatorii doar 160.663 de elevi, ceea ce înseamnă că doar 84% au reușit a finaliza școala gimnazială. Din cei 189.500 de elevi înscriși la școală în anul școlar 2012-2013, doar 119.000 de elevi au reușit a finaliza și a se înscrie la examenul național de Bacalaureat ceea ce reprezintă doar 62,8% din elevii înscriși în clasa a I-a în urmă cu 12 ani.[2]

Această rată mare a abandonului școlar se datorează mai multor factori printre care îmi permit să amintesc următorii:

- Lipsa de educație a părinților (care nu își încurajează copiii să meargă la școală).
- Sărăcia unor familii (care nu își permit să trimită copiii la școală, trimițându-i la muncă de tineri).
- Bullyingul școlar (există copii care abandonează școala din cauza faptului că le este frică de bătaie din partea unor colegi).
- Lipsa de interes din partea învățătorului sau dirigintelui (care, uneori nu ține suficient legătura cu părinții și de cele mai multe ori nu face tot posibilul să inducă elevilor necesitatea urmăririi școlii).
- Lipsa unor teme de actualitate și în același timp atractive, la orele de dirigiență.
- Evaluarea incorectă a elevilor în notarea acestora.

Temele cheie privind dezvoltarea durabilă abordate includ, printre altele, reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, egalitatea de gen, diversitatea culturală, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, managementul resurselor naturale și diversitatea biologică și a naturii.

Însă pentru a putea face realizabile aceste deziderate, consider că este nevoie de o schimbare fundamentală a felului în care concepem rolul educației în dezvoltarea globală, deoarece educația are un impact decisiv asupra bunăstării oamenilor și implicit asupra viitorului planetei. Ori o planetă,

pentru a se apropia de obiectivele O.N.U, trebuie ca majoritatea țărilor componente (inclusive România) să atingă aceste obiective.

Din punctul meu de vedere, consider că pentru îndeplinirea dezideratelor de mai sus, trebuie pus accentul pe unele valori, care, din păcate nu sunt valorificate așa cum trebuie în școală. Printre acestea aș aminti:

- **Sinceritatea** (a nu minți pe nimeni și a nu încuraja minciuna), pentru păstra o relație de încredere reciprocă. Ca profesor, trebuie descurajată minciuna în școală, prin faptul că un cadru didactic trebuie să fie întotdeauna sincer cu elevii săi, și în același timp trebuie să descurajeze minciuna în cadrul școlii, iar atunci când un elev este dovedit că a mințit trebuie, oarecum „pedepsit” pentru a nu încuraja și pe alții să facă la fel. Trebuie făcut în așa fel încât elevul care a mințit să conștientizeze fapta comisă și să o regrete. Acest lucru poate fi făcut printr-o discuție bilaterală între profesor și elev, iar dacă acest lucru se repetă, discuția poate avea loc și în fața colegilor, pentru a-l pune într-o poziție care să-l oblige a nu mai minți.
- **Respectul** pentru cei din jur, deoarece acesta asigură un climat pașnic și favorizează relațiile inter-umane. Respectul se poate manifesta prin angrenarea unor discuții amiabile și respectuoase, întrucât, pentru ca un profesor să fie respectat de elevii, trebuie să-și respecte elevii și astfel, profesorul va beneficia și de respectul omului matur de mâine. O altă modalitate de respect este aprecierea muncii elevului. În experiența mea de profesor, am observat că elevii apreciază foarte mult respectul profesorului față de munca lor. De exemplu, la începutul fiecărui an școlar, elevii sunt anunțați că în cazul în care nota la un test este sub X,49, acele maxim 49 de sutimi care sunt peste întreg, nu se pierd, ci se pot folosi la un alt test, atunci când au nevoie. Este o formă de respect față munca elevului, care va aprecia faptul că îi este respectată munca.
- **Corectitudinea** este o valoare morală foarte importantă în formarea omului matur de mâine. Această valoare trebuie să fie dată de toți profesorii printr-o evaluare corectă și ne-părtinitoare a elevilor. Orice test de evaluare trebuie să aibă un barem clar, iar când testele sunt date elevilor, subiectele din teste trebuie rezolvate la tablă, astfel încât, într-un mod transparent elevii să fie convinși că nota este cea meritată și că nu este favorizat nici un elev, care provine dintr-un mediu social superior. Această corectitudine trebuie dusă până la extrem, în sensul că dacă un elev este prins copiind la un test, acesta trebuie pedepsit, conform legii, cu nota 1, pentru a descuraja furtul, deoarece cine copiază în școală, la un test are toate „șansele”, să fure și în viață. Elevii trebuie să conștientizeze din școală că trebuie să fie corecți, dar acest lucru se va întâmpla, doar dacă profesorii sunt un exemplu de corectitudine. Lipsa de corectitudine a profesorilor poate duce și la un abandon școlar.
- **Bunătatea** – Această valoare morală se poate manifesta doar prin fapte. Presupune faptul de a fi atent la nevoile celorlalți. De exemplu, dacă un elev, care nu are posibilități financiare, în a-și achiziționa un anumit obiect (caiet, stilou, etc), este bine ca profesorul (diriginte) sau învățătorul să explice celorlalți elevi că și ei puteau fi în situația elevului respectiv și că este indicat ca acesta să fie ajutat, iar dacă nu este ajutat, în nici un caz nu trebuie jignit sau tratat cu dispreț. Această calitate duce la dezvoltarea unei alte calități morale cum ar fi:
- **Solidaritatea** – Ești solidar atunci când sprijini cauza altora. Un exemplu de solidaritate îl poți observa la cei care se reunesc pentru a sprijini o comunitate afectată de un dezastru natural. Însă, solidaritatea se poate manifesta zi de zi, prin gesturi mici, dar importante, încă de pe băncile școlii.
- **Loialitate** O persoană loială rămâne atașată de cealaltă persoană sau cauză, indiferent de greutate. Îți poți manifesta loialitatea într-o relație de prietenie dacă rămâi atașat de persoana respectivă. În școală, la orele de dirigiență elevii trebuie să vadă exemple de loialitate, prin prezentarea a diverse materiale, în contrast cu exemple în care nu există recunoștință.
- **Valoarea morală a muncii**, care trebuie conștientizată ca fiind o valoare, fără de care nu poți realiza nimic în viață și aceasta trebuie privită ca pe o vocație. Elevii trebuie să știe că pentru

orice notă, trebuie să muncească, fără a fi lăsați să copieze, fără a fi pedepsiți, deoarece, atunci când vor fi maturi riscă să nu realizeze mare lucru în viață.

- **Patriotismul**, este o valoare importantă pentru orice popor, întrucât a-ți iubi țara este o datorie, pentru orice român, iar această valoare trebuie conștientizată, încă de pe băncile școlii, ceea ce nu prea s-a mai făcut în ultimul timp. A fi patriot, înseamnă a fi recunoscător față de țara care te-a format ca OM, întrucât școala este gratuită (susținută de Statul Român). Trebuie făcut în așa fel încât elevii să fie mândri că sunt români și să știe că sunt datori țării.

Toate aceste valori morale amintite mai sus, duc la formarea comportamentului unui individ, ceea ce face ca elevul de astăzi să ajungă un OM cu demnitate, ceea ce înseamnă o națiune sănătoasă.

În societate, sub forma termenului de demnitate se mai poate înțelege autonomia și libertatea gândirii, lucru care trebuie încurajat în rândul elevilor, pentru ca societatea de mâine să aibă oameni dreți, care să-și susțină cu argumente punctul de vedere.

În concluzie, educația pentru dezvoltare durabilă a României se realizează și prin dezvoltarea valorilor morale, care trebuie făcută prin exemple de bună practică, încă de pe băncile școlii. Este indicat ca în cadrul programului național „Școala Altfel”, să fie abordate astfel de teme, la care elevii să conștientizeze și să deprindă aceste valori, care fac o națiune sănătoasă cu oameni demni.

Bibliografie:

1. www.mae.ro. Agenda 2030 pentru dezvoltarea durabilă.
2. Bîrsan C., Lungu A. Abandonul școlar – efect al insuccesului școlar – studiu de cercetare. Sălaj, 2007.

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI PROFESIA DIDACTICĂ

Prof. Velicea Georgeta, Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu”, Tiur-Blaj

„Un nou mod de gândire e necesar dacă oamenii vor să supraviețuiască.”

Albert Einstein

„Este clar că a ocroti natura înseamnă a menține nealterate condițiile, capacitatea și libertatea de evoluție a naturii vii.”

Nicolae Botnariuc

Pornind de la definiția dezvoltării durabile, enunțată în 1987 de către Comisia Mondială pentru Mediul Înconjurător și Dezvoltare a Națiunilor Unite, respectiv „satisfacerea nevoilor generațiilor prezente fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”, au fost elaborate, de-a lungul timpului, o serie de strategii și politici ce vizează acest lucru. Astfel, în 2005 România adoptă, alături de celelalte state membre UNECE, Strategia pentru Educație pentru Dezvoltare Durabilă.

La începutul existenței sale, omul a fost un partener corect și înțelept al naturii. Folosea resursele naturale în cantități strict necesare, fiind asemănător celorlalte viețuitoare din natură.

Trecând de la activitățile primitive (vânat, pescuit, cules) la cele civilizate (agricultură, transport, industrie), omul și-a schimbat modul de viață devenind un partener incorect față de natură, prin supraexploatare. Considerându-se „stăpânul naturii”, omul a început să utilizeze irațional resursele mediului ducând la modificări ireversibile ale acestuia.

În prezent, tehnologiile avansate, paradoxal, împing civilizația spre distrugere, deoarece necesită un consum energetic tot mai mare pe seama resurselor naturale, iar consumul exagerat de combustibili fosili a dus la degradarea mediului (poluare). Savantul român N.C.Paulescu spunea că: „după atâta deșteptăciune și progres științific, lumea, în loc să se prefacă în paradis, aduce tot mai mult a infern.”

Protejarea ecosistemelor naturale este o sarcină urgentă a lumii contemporane care are obligația de a le transmite nemodificate generațiilor următoare (Mohan, Ardelean, 1997).

Pentru a avea un comportament eco-responsabil trebuie, ca la nivel de individ și de grup, să ne schimbăm mentalitățile și obiceiurile. Trebuie să fim conștienți că în fiecare zi de muncă sau de vacanță avem ocazia să reducem impactul negativ asupra mediului, generat de activitățile noastre. Prin educație, omul trebuie să fie convins că nu are dreptul de a provoca distrugerea naturii, a propriului mediu de viață. De asemenea, o viață mai simplă (fără aparatură inutilă, achiziționată doar pentru că e la modă, mergând pe jos sau pe bicicletă etc.) este o atitudine corectă față de natură, este un gest de recunoștință pentru tot ceea ce ne oferă ea, este modul în care îi mulțumim că existăm.

Pentru a-i convinge pe copii cât de ușor putem rezolva problema grea a poluării, le fac o comparație între matematică și ecologie. Matematica vine cu probleme grele, ce pot fi rezolvate cu condiția să cunoști formule de calcul, uneori destul de complicate. Pentru rezolvarea problemei poluării nu trebuie să învățăm formule numeroase și complicate, trebuie doar să ne dorim să trăim într-un mediu curat, să ne implicăm în procesul reciclării deșeurilor, să reducem, pe cât posibil, consumul de energie, apă etc. Dacă la matematică rezolvarea problemelor depinde doar de tine, la ecologie, problema poluării se rezolvă prin contribuția tuturor, a fiecărui om, indiferent de poziția sa socială.

Consider că educația ecologică reprezintă soluția tuturor problemelor noastre (de sănătate, surse de energie, materii prime etc.). Învățând să reciclăm, să reducem consumul de energie, să respectăm (poate chiar să iubim) plantele și animalele, vom reuși să îndreptăm marile greșeli pe care omenirea le-a făcut naturii.

Chiar dacă la prima vedere pare o luptă cu morile de vânt ale indiferenței, educația ecologică a elevilor de gimnaziu are obiective clare și realizabile, pentru că nu este dată de gesturi mărețe, ci de gesturi simple, repetate în fiecare zi până devin obișnuință.

Educația ecologică este o educație a conștiinței, ce are la bază atenția, implicarea, devotamentul și dragostea pentru frumos, pentru natură. Obiectivele generale anticipează o realitate pe care o dorim în mintea și sufletul fiecărui elev, preocupat permanent de problemele mediului:

1. Conștientizarea problemelor cauzate de degradarea mediului (poluare, supraexploatare, nerecyclarea deșeurilor refoșosibile etc.).
2. Dobândirea unor cunoștințe, deprinderi, motivații și valori pentru gospodărirea eficientă a resurselor naturale (combustibili, apă potabilă etc.).
3. Asumarea răspunderii pentru menținerea calității mediului.

La aceste obiective generale se adaugă obiectivele specifice prezentate la fiecare activitate derulată (lecție, activitate extracurriculară). Prin anunțarea lor, înainte de fiecare activitate, se comunică în mod implicit că aceste achiziții sunt valoroase și importante pentru existența fiecăruia dintre noi.

În educația ecologică, pentru obținerea rezultatelor dorite, nu sunt suficiente obiectivele formulate, și nici activitățile gândite și coordonate de profesor. Este nevoie de ceva mult mai mult, și anume sprijinul familiei, pentru a continua ceea ce se „construiește” în mintea copilului participând la diverse activități școlare, precum și implicarea tuturor structurilor administrative (locale și centrale).

Am mai putea spune că educația ecologică are câteva „puncte de sprijin” pentru atingerea obiectivelor propuse, cum ar fi entuziasmul copiilor, când vine vorba de natură, de a desena, de a se juca, de a se plimba, de a face curățenie, precum și „maleabilitatea” gândirii lor, specifică vârstei, fiind ușor de modelat și receptivi la acest tip de acțiuni, mizând pe ei nu doar ca viitori adulți responsabili, ci și ca mesageri în rândul familiilor și al prietenilor. De fapt, educația ecologică se fundamentează în familie. În primul rând, prin puterea exemplului și apoi prin cea a cuvântului. „Există două cuvinte magice care indică felul în care copilul intră într-o relație cu mediul său înconjurător. Acestea sunt: *imitația* și *modelul*. Nu frazele moralizatoare, nici povețele pline de sens, raționale, sunt cele care au efect asupra copilului, ci tot ce săvârșesc sub privirea sa adulții în mediul înconjurător” (Steiner, 1994, cit. în Barna, 2002).

De aceea, putem spune că cei șapte ani de acasă reprezintă fundamentul pentru atitudinile și comportamentele ulterioare ale copilului. Pe fondul educației primite în familie, școala completează și consolidează conduita ecocivică a copiilor, prin transmiterea de cunoștințe științifice la anumite discipline (biologia, geografia, fizica, chimia), prin formularea unui punct de vedere propriu alcătuind compuneri de tip argumentativ pe tema protecției mediului (limba română, ecologie), prin realizarea unor desene reprezentative cu ocazia unor evenimente înscrise în calendarul ecologic (educație plastică, ecologie), precum și prin activități extracurriculare (drumeții, excursii, acțiuni de ecologizare).

Educația ecologică are un caracter interdisciplinar și pluridisciplinar. Ea cuprinde în aria sa toată realitatea ambientală cu cele mai diverse aspecte ale sale (ecologice, politice, sociale, juridice, culturale etc.). *Dezvoltarea durabilă*, numită și *ecodezvoltare*, presupune schimbări de ordin științific, politic, social, economic, juridic, financiar și, mai ales, educațional (Barna, 2002).

Bibliografie

Barna, A., Pop, I., „Suporturi pentru pregătirea examenului de definitivat în învățământ”, Editura Albastră, Cluj-Napoca, 2002

Mohan, Ghe., Ardelean, A., „Sinteze biologice”, Editura All, București, 1997

<https://www.edu.ro/educatie-pentru-dezvoltare-durabila>

**SECȚIUNEA II PROIECTE, PARTENERIATE,
SCHIMBURI DE EXPERIENȚĂ-EXEMPLE DE BUNE
PRACTICI, DE CREATIVITATE DIDACTICĂ**

SĂ AJUTĂM NATURA!

Prof. Cosma Camelia Veronica, Liceul de artă „Ioan Sima” Zalău

Motto: „Natura nu poate fi prea mândră cu noi. O secătuim, îi stricăm liniștea și-i afumăm permanent tavanul”. Vasile Ghica

INTRODUCERE

Educația pentru o viață sănătoasă trebuie să aibă ca grup țintă copiii, deoarece ei sunt administratorii și consumatorii de mâine ai resurselor naturale și pot influența atitudinea părinților și a comunității față de problematica mediului, a unui stil de viață sănătos. Când elevii iau parte la un proiect al comunității, pentru a ajuta la îmbunătățirea calității mediului, a sănătății sau la rezolvarea unei probleme a comunității, ei își afirmă propriile valori și văd că acțiunile lor contează.

Orice acțiune desfășurată trebuie să se deruleze astfel încât elevii să simtă că au contribuit și ei cu ceva util, iar ca părinți mai târziu, să-și îndrume proprii copii .

SCOP

Prin realizarea acestui proiect dorim să dezvoltăm în rândul elevilor spiritul de inițiativă, comunicarea, să aibă loc un schimb de bune practici în vederea formării unei educații ecologice, formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și a comportamentului ecologic la elevi, să participe și să coopereze activ alături de părinți în acțiuni practice de îngrijire și protejare a mediului;

OBIECTIVE

- ecologizarea zonelor verzi din jurul școlii;
- exprimarea opiniilor personale în legătură cu anumite aspecte de mediu prin creații literare pe teme ecologice, prin realizarea de afișe, desene, articole, fotografii;
- înțelegerea necesității păstrării unei modalități de viață sănătoase în vederea dezvoltării fizice și psihice normale;
- antrenarea elevilor în acțiuni de colectare și reciclare a deșeurilor;
- conștientizarea necesității de a economisi apa, energia electrică, lemnul și în general toate resursele naturale.
- să-și asume responsabilitățile fixate potrivit particularităților de vârstă;
- să-și formeze deprinderi de plantare și ocrotire a unor puieți și a spațiilor verzi din curtea școlii și vecinătatea acesteia;
- să petreacă timp liber în natură alături de părinți, cadre didactice exersând modalități de protejare a mediului;
- să conștientizeze importanța unui aer curat pentru o viață sănătoasă;
- să acționeze în sensul colectării selective și depozitării controlate a materialelor.

Perioada de desfășurare: 12 martie-06 iunie 2010

Resurse folosite: **umane:** 120 de elevi, 8 cadre didactice, comunitatea, **materiale:** aparat foto, CD-uri, coli xerox, coli duplex, videoproietor, puieți, panou poliestiren, unelte (hârlețe, greble), echipament de protecție, mănuși menaj, saci menajeri, var, markere, carioci, lipici, materiale reciclabile, lemn, cuie, vopsele, sârmă, **informaționale:** broșuri, pliante, cărți, internet, comunicări, expoziții, prezentări power point.

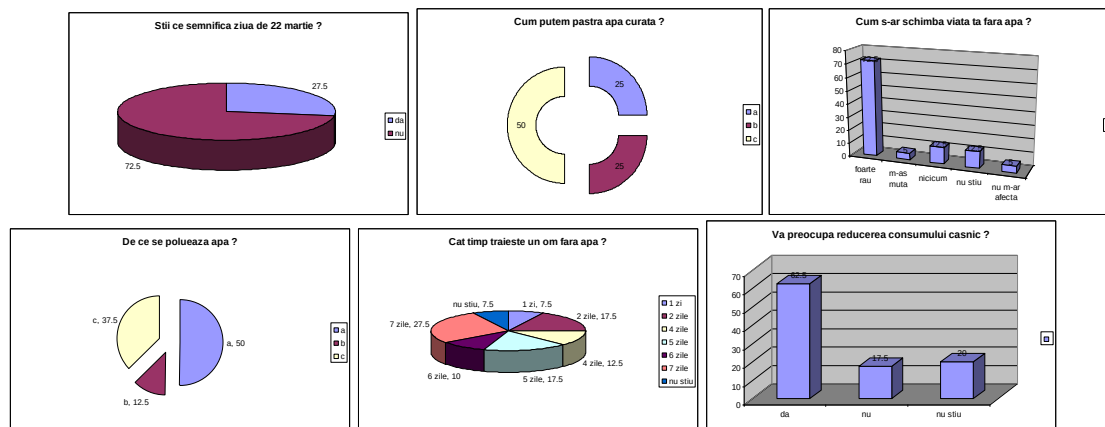
Rezultate: creații literare, expoziție de colaje și jucării din materiale refolosibile, publicații pe blogul catedrei de științe www.micicercetatori.blogspot.com și în revista școlii-Bios. De asemenea elevii au realizat desene educative despre apă, au aplicat chestionare în număr de 40 despre apă și anume:

- 1.Știți ce semnifică ziua de 22 martie ?
- 2.Cum putem păstra apa curată ?(a. să nu aruncăm mizerii în ea b. să nu o poluăm c.nu știu)
3. Știi că se poate întâmpla ca într-o zi să fii anunțat că nu mai ajunge apa în casa ta. Cum s-ar schimba viața la tine acasă ?
4. De ce se murdărește (poluează) apa?(a.deșeurile b.nu știu c.societatea)

5. Cât timp poate trăi un om fără apă ?

6. V-ați gândit că apa este o resursă epuizabilă? Vă preocupă reducerea consumului casnic? Cum reduceți consumul de apă, astfel încât și copiii mei să aibă apă potabilă la etajul 20 în anul 2050 ?

Rezultatele chestionarului au fost următoarele :

Modalități de monitorizare, evaluare și promovare ale rezultatelor proiectului

Monitorizarea activităților: Echipa de lucru va realiza fotografiile și un jurnal cu descrierea activităților desfășurate; Se va urmări ca elevii implicați să-și împărtășească liber părerile și impresiile personale asupra temelor propuse la fiecare etapă a derulării proiectului.

Evaluarea: chestionare, discuții de grup, jurnalul proiectului, prezentări power point

Promovarea și diseminarea proiectului: Proiectul va fi prezentat în cadrul Consiliului Profesoral, Comisiilor metodice, ședințelor cu părinții, la colțul tematic din școală, articole publicate în presă, revista școlii; Echipa de proiect va realiza: pliante, afișe, o mapă cu materialele proiectului.

GRAFICUL ACTIVITĂȚILOR

1. Sănătatea planetei-sănătatea noastră-concurs de afișe ecologice- 12 martie Această activitate s-a bucurat de un succes mare participând un număr mare de elevi peste 50, demonstrând încă o dată că tinerii sunt preocupați de natură.

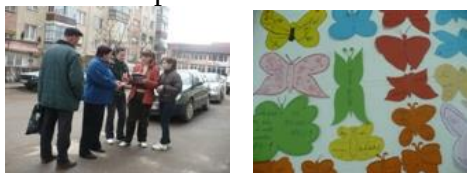
2. Expoziție de jucării ecologice- 16 februarie- din materiale diverse, elevii au fost foarte creativi și originali.

3. În 23 martie –Scrisoare deschisă către concetățenii mei-concurs de creații literare. Vă prezint un fragment mic dintr-o astfel de scrisoare care are un mesaj foarte clar și sugestiv: „Aș vrea să vă spun că-mi pare rău pentru sănătatea tuturor. Am făcut zilele trecute o plimbare prin întreg orașul, voiam să cumpăr ceva, și spre nefericirea mea am găsit doar dezordine și mizerie. Nu m-aș fi gândit vreodată că răutatea și nepăsarea locuitorilor orașului meu l-ar putea transforma pe acesta într-un adăpost de gunoaie și aer poluant. Oare de ce oamenii zilelor noastre nu se gândesc și la lumea în care trăiesc? Nu cred că este foarte greu să ajutăm puțin de tot și mediul, trăind frumos în el.

Semnează, Un om căruia îi place natura și frumusețile ei”.

4. Distribuirea de fluturași cu mesaj ecologic-22 martie-ziua mondială a apei a fost o activitate care a avut un impact mare asupra comunității locale, elevii fiind apreciați mult pentru că încearcă să conștientizeze oamenii că fără natură nu putem trăi.

5. ”Deșeurile, altfel ” –expoziție de obiecte din materiale reciclabile-30 martie;

6. Ziua pasărilor și a arborilor-concurs de materiale power point, căsuțe pentru pasărele-1 aprilie.

7. Ecologizare- 6-10 aprilie-în curtea școlii, împrejurimi, Dumbrava 2, parcul Spitalului Județean .

8. Concurs de creații vestimentare din materiale reciclabile-7 aprilie 09

Concluzii

Impactul asupra elevilor:

- ✚ îmbunătățirea abilităților de comunicare și lucru în echipă în vederea formării personalității elevului;
- ✚ responsabilizarea și stimularea implicării permanente în menținerea sănătății mediului;

Impactul asupra școlii:

- ❖ concursurile de desene, colaje, fotografii transformă școala într-o sursă de informații despre natură.

Bibliografie

1. Ciobotaru V., Scolescu A, Priorități ale managementului de mediu, Ed. Meteor Press, 2006
2. Bercea M., Ecologie generală și protecția mediului, București, Ed. Ceres.
3. Revista de Educație ecologică- Genesis-Ed. Arves, 2008
4. Platon V., Dezvoltarea durabilă și reciclarea materialelor, Ed. Expert, 2006

PROIECT EDUCAȚIONAL DE EDUCAȚIE FINANCIARĂ ”NE JUCĂM, DESPRE BANI NOI ÎNVĂȚĂM”

*Profesor pentru educație timpurie Deteșan Anca Maria,
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”, Târgu-Mureș*

ORGANIZATORI : Grădinița cu Program Prolungit „Licurici” Târgu Mureș, structură a Școlii Gimnaziale „Liviu Rebreanu” Târgu Mureș.

PARTENERI: Asociația „Licuricii talentați”, Părinții copiilor

DURATA: 1 AN ȘCOLAR

NIVEL: 4-6 ani

ARGUMENT :

Importanța educației financiare a crescut în ultimul timp pe măsură ce inovația și globalizarea sporesc diversitatea și complexitatea serviciilor financiare. Există numeroase proiecte încheiate la nivelul ministerelor Educației, Finanțelor împreună cu BNR și diverse asociații pentru a realiza activități comune în domeniul educației financiare în rândul elevilor și chiar a preșcolarilor.

Educația financiară ne învață cum să gestionăm veniturile noastre și să cheltuim mai puțin, cum să adunăm banii sau cum să economisim pentru diferite obiecte din viața noastră de zi cu zi și ne ajută să menținem un echilibru financiar.

Astfel prin activitățile propuse în cadrul proiectului „**Ne jucăm, despre bani noi învățăm**” ne propunem să abordăm împreună cu preșcolarii teme de educație financiară pragmatice și de mare interes, utilizând ca metodă preponderentă jocul. Împreună cu personajele din desenele și poveștile preferate, copiii vor parcurge o aventură tematică învățând termeni esențiali ai educației financiare. Punctul de pornire al aventurii noastre este realitatea cotidiană familiară copilului cum ar fi pușculița, explorând apoi locuri mai îndepărtate cum ar fi sediul unei bănci sau bancomatul, magazinul sau piața unde se familiarizează cu noțiuni și situații noi, înțelegând cu ușurință ce sunt banii, de unde avem bani, cum și pentru ce îi economisim, cheltuim sau donăm și transformând învățarea într-un joc interactiv.

Preșcolarii vor identifica și exersa diferite tipuri de comportamente în situații de învățare autentică specifice educației financiare. Ei vor fi familiarizați cu bancnotele și monedele din țara noastră, vor învăța să economisească, dar și să muncească pentru a obține ceea ce-și doresc.

SCOPUL PROIECTULUI: să pregătească copiii pentru dobândirea unor cunoștințe, deprinderi și abilități de management al banilor și de adoptare al deciziilor, adaptate nivelului lor de vârstă, care au consecințe financiare, utilizând forme și activități de învățare diversificate.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Dezvoltarea capacității de înțelegere a realității înconjurătoare în vederea formării conștiinței financiare a copiilor, a capacității de transfer, de valorificare, de aplicare a cunoștințelor asimilate;
- Formarea unei atitudini corecte despre muncă, bani și beneficiile lor și adoptarea unui stil de viață sănătos, în relație cu aceștia;
- Cunoașterea unor reguli, conduite pentru efectuarea cheltuielilor și îndeplinirii unor obiective financiare pe termen scurt, mediu și lung, pentru reducerea cheltuielilor;
- Formarea și exersarea unor comportamente prosociale (întrajutorare, donare, împrumut.), responsabile (cheltuim ce am câștigat prin ceea ce am făcut sau ce am economisit), civice, etc
- Alfabetizarea copiilor în domeniul financiar.
- Implicarea autorităților locale și ai altor factori ai comunității în sprijinirea, realizarea activităților propuse în cadrul proiectului.

COMPETENTE VIZATE:

- Formarea unui comportament rațional în relația cu banii, prin antrenarea copiilor în activități ce stimulează gândirea logico-creativă;
- Promovarea conceptului de educație financiară la copii cu triada părinți-copii-educatori;
- Imprimarea respectului copiilor față de bani și față de muncă;
- Asigurarea alfabetizării copiilor de vârste mici în domeniul financiar, prin introducerea unor noțiuni de bază legate de bani, bune deprinderi legate de utilizarea banilor, precum și prin cunoașterea bunelor practici legate de bani, bune deprinderi legate de utilizarea banilor;
- Cunoașterea bunelor practici legate de acest domeniu, începând chiar cu deprinderea de a economisi;
- Stimularea imaginației și creativității copiilor.

GRUPUL ȚINTĂ : Grupul țintă este format din preșcolarii Grădiniței cu Program Prolungit "LICURICI" Tg Mureș

BENEFICIARI :

- ✓ **Direcți:** preșcolari
- ✓ **Indirecți :** părinți, cadre didactice, membrii ai comunității locale

MODALITATI DE REALIZARE :

- Convorbiri, povestire, memorizare
- Desen , activități practice
- Jocuri de rol, jocuri-exerciții, dramatizare
- Vizită la magazinele din împrejurimi
- Vizită la băncile din oraș
- Ateliere cu părinții
- Realizarea de acțiuni strângere de fonduri și de donare

CONȚINUTURI:

1. Bani și importanța lor în viața noastră, Economisirea banilor, Cheltuirea banilor, Donațiile

RESURSE UMANE : preșcolarii, educatoare, părinți, funcționari bancari, alte persoane din comunitate.

RESURSE MATERIALE : revistele „De la joc...la educație financiară” de Ligia Georgescu-Coșoiu, bani, monede, casa de marcat de jucărie, fișe de lucru adecvate temelor, laptop, imprimantă, videoproiector, flipchart, marker, resurse audio de pe site-ul www.edutime.ro., resurse de pe site-ul www.appe.ro

IMPACTUL PROIECTULUI :

Prin derularea acestui proiect vom crește nivelul de alfabetizare al copiilor de vârste mici în domeniul financiar prin introducerea unor noțiuni de bază legate de bani, copiii vor avea bune deprinderi legate de utilizarea banilor precum și bune practici în acest domeniu, începând chiar cu deprinderea de a economisi. Un alt aspect important este faptul că se va schimba mentalitatea adulților din jurul copiilor, se vor consolida relațiile cu părinții și comunitatea locală. Părinții vor avea față de educația financiară din grădiniță o atitudine pozitivă.

EVALUAREA PROIECTULUI :

Rezultatele așteptate în urma desfășurării acestui proiect au în vedere schimbarea mentalităților cadrelor didactice și a părinților în ceea ce privește domeniul monetar și al economiei, abordarea tuturor activităților într-un stil democratic. Ne propunem să familiarizăm copiii cu acțiuni ce au loc în viața economică, dorim să educăm la copii deprinderile de cumpărare și de respect pentru ceilalți

Evaluare internă :

- ✓ Realizarea portofoliului (programul activităților desfășurate, albume cu fotografii) ;
- ✓ Realizarea unui CD cu imagini din activitățile desfășurate ;
- ✓ Realizarea unui portofoliu final cu activitățile desfășurate.

Evaluare externă :

- ✓ Diseminarea proiectului în cadrul cercurilor metodice, presa locală, mediul online

Sustenabilitatea proiectului

Acest proiect educațional va prinde rădăcini reprezentând o intervenție benefică în viața copiilor, devenind un bun obicei de-acum încolo și cu posibilitatea de dezvoltare/ continuare ulterioară a proiectului prin atragerea de noi parteneri și prin crearea unor noi secțiuni și acțiuni. Curriculum pentru educație financiară, are o mare însemnătate, fiind primul de acest gen în învățământul preșcolar, și va fi utilizat și în anii următori.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Ianuarie REALIZAREA PROIECTULUI

-stabilirea coordonatorilor, a echipei de proiect, a activităților și a sarcinilor

Februarie BANII ȘI IMPORTANȚA LOR

„Povestea banilor”-activitate interactivă soft educațional

”Trocul” (memorizare și joc de rol)

”Monede și bancnote din țara noastră” (observare, desen, joc exercițiu, povestire)

”Aventurile lui FinPitic”- povești audio

Martie CÂȘTIGAREA ȘI CHELTUIREA BANILOR

”Am muncit și bănuți eu am primit”-realizarea unei expoziții cu vânzare

”Pușculița grupei”- lucrare colectivă

”Banul muncit” de Al Mitru- povestire, dramatizare

”La cumpărături”- vizită la piață/ magazin, joc de rol

”Aventurile lui FinPitic”- povești audio

Aprilie ECONOMISIREA

”La bancă” –vizită la sediul unei bănci, joc de rol

”Câți bani ai în pușculiță și la ce îi folosești ?”(joc didactic, convorbire, aplicație)

”Aventurile lui FinPitic”- povești audio Echipa de proiect,

Mai ECONOMISIREA ȘI DONATIILE

”Pinocchio”-fragment (lectura educatoarei)

”Furnica” de Otilia Cazimir (memorizare, dramatizare)

”La cumpărături”- joc de rol

”Dăruind vom devenii mai buni”- atelier de lucru cu părinții, activitate de voluntariat

”Aventurile lui FinPitic”- povești audio

Iunie 2023 EVALUAREA PROIECTULUI ȘI A ACTIVITĂȚILOR DESFAȘURATE-

exemple de bune practici

BIBLIOGRAFIE :

1. Georgescu-Golosoii, Ligia, *Educație financiară. Banii pe înțelesul copiilor*, Editura Explorator, 2013.
2. Georgescu-Golosoii, Ligia, *De la joc...la educație financiară*, Editura Explorator, 2016.
3. www.edutime.ro, www.appe.ro

DESCRIEREA PROIECTULUI ESTE RESPONSABILITATEA NOASTRĂ!

Prof. coordonator Drăgălănescu Valeria, Liceul „Marin Preda” din Odorheiu Secuiesc

În cadrul programului „Școala Altfel”, derulat la Liceul „Marin Preda” din Odorheiu Secuiesc, județul Harghita, în perioada 25-29 noiembrie 2024, clasa a IX-a profil Științe a desfășurat activități circumscrise sustenabilității, atât în clasă, cât și în afara acesteia. Posterul **Este responsabilitatea noastră!** este rezultatul palpabil al ideilor venite din partea celor 26 de elevi.

Școala noastră este parte în **Programul Erasmus+**, astfel încât activitățile ce vizează obiective de dezvoltare a individului într-un mediu sănătos, ce respectă și conservă tradițiile și promovează interculturalitatea și diversitatea fac parte din preocupările constante ale cadrelor didactice și ale elevilor. Multe din acestea sunt anterioare cadrului organizatoric menționat, elevii participând atât la o gamă largă de concursuri, cât și la acțiuni de salubritate a diferitelor zone.

Activitatea clasei IX S a avut două componente. Partea teoretică s-a axat pe cunoașterea celor 17 obiective ale unei dezvoltări sustenabile, așa cum au fost ele definite de Organizația Națiunilor Unite (ONU) în documentul *Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă*, preluate de Uniunea Europeană (UE) și, pe cale de consecință, de România, sens în care am folosit ca surse de documentare paginile de internet ale ONU (<https://www.un.org/sustainabledevelopment/>), UE (https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/sustainable-development-goals/eu-and-united-nations-common-goals-sustainable-future_ro) și Departamentului pentru Dezvoltare Durabilă din cadrul Guvernului României (<https://dezvoltaredurabila.gov.ro/>).

În discuțiile ce au urmat, am constatat că avem obiceiuri bune, sănătoase - colectarea selectivă - pe care le-am consolidat în timp fără mari greutăți, prin disciplină și printr-o minimă infrastructură. Ne-am pus întrebarea ce obicei prost ar trebui să schimbăm ca să obținem rezultate remarcabile, benefice pentru familie, pentru comunitate, pentru omenire, pentru mediu.

Astfel am ajuns la concluzia că, pe fondul puținelor puncte de colectare a uleiului de uz casnic și a comodității, ni se întâmplă să golim în chiuvetă tigaia în care am gătit prin prăjire. Mergând pe fir, am aflat cât de periculos pentru mediu este gestul nostru și ce multe beneficii aduce colectarea acestui deșeu.

În această etapă, elaborarea posterului a însemnat transpunerea în imagini a modestei noastre cercetări și constatări. Elevii Ioniță George și Nyisztor Daniel au lucrat în aplicația Canva.

Din toate ideile vehiculate am considerat necesar să includem:

- codul culorilor atribuite obiectivelor de dezvoltare sustenabilă, iconașul specific obiectivului nr. 6, așa cum apar în documentul ONU, precum și definiția acestui obiectiv;
- problema, adică măsura severă în care uleiul poate contamina apa;
- soluția problemei, reciclarea, și beneficiile pe care le obținem.

Culorile utilizate pentru textul scris contribuie la evidențierea mesajului acestuia.

Codul culorilor ONU, dispus în cerc, încadrează globul pământesc deoarece, în opinia noastră, grija pentru resursele naturale și umane ale Pământului și viitorul umanității trebuie să prevaleze în fața tuturor intereselor economice.

Considerăm că este nevoie de astfel de mesaje în spațiul public deoarece a fi nepăsători față de ceea ce ne-am obișnuit să credem că ne aparține de drept înseamnă să irosim resurse, or acestea nu se pot regenera în ritmul în care le distrugem noi.

PROIECT EDUCAȚIONAL: „INTERVENȚII PARENTALE”

Coordonator: Prof. consilier școlar: Lenghel Monica Adriana, CJRAE Alba/
Șc. Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia

„Părinții sunt modelele supreme pentru copii. Fiecare cuvânt, mișcare și acțiune au un efect. Nici o altă persoană sau forță externă nu are o influență mai mare asupra unui copil decât asupra părintelui.” (Bob Keeshan)

ARGUMENT

Atât familia, cât și școala sunt agenți educativi cu o influență majoră asupra formării și dezvoltării personalității copilului. Un factor la fel de important îl constituie raporturile dintre cele

doua instanțe educative, atitudinile reciproce pe care le dezvoltă, poziția pe care o adoptă fiecare în relația școală-familie.

Scopul principal este implicarea cât mai activă a celor angrenați în activități specifice aceleiași tematici comune la nivel de parteneriat. Prezentul proiect educațional prevede o schimbare și soluționarea unor probleme complexe. Schimbarea poate viza atât obiectul proiectului (categorii sociale), cât și subiectul – elevii implicați. În cazul elevilor, schimbarea ar consta în dezvoltarea noilor valori, aptitudini, comportamente, spirit de echipă, etc.

OBIECTIV GENERAL:

Dezvoltarea la părinți a abilităților de a interacționa și empatiza cu cadrele didactice și proprii copii.

OBIECTIVE SPECIFICE

1. Conștientizarea progresului sau eșecului copilului, a schimbărilor survenite în evoluția lui, nevoile, încrederea în forțele proprii;
2. Îmbunătățirea abilităților de consiliere și relaționare cu familia, îndeosebi cu familia în situații de criză;
3. Promovarea unor schimbări în mentalitatea tradițională în raport cu poziția copilului în familie;
4. Implicarea unui număr mai mare de părinți, bunici sau alți membri ai comunității în educația copiilor;
5. Dezvoltarea la părinți/reprezentanți legali a unor abilități de bază de care au nevoie pentru a influența pozitiv comportamentul copiilor;
6. Dezvoltarea abilităților de a interacționa și empatiza cu propriul copil și cu nevoile acestuia.
7. Stabilirea și identificarea rolului familiei în relația părinte-copil; școală-familie
8. Dezvoltarea capacității decizionale în ceea ce privește creșterea, dezvoltarea, educarea și orientarea școlară/profesională a copilului.
9. Crearea unui ambient nou și plăcut în școala prin activități comune cu părinții, venit în sprijinul relaționării cât mai eficiente cu propriul copil.
10. Formarea și dezvoltarea unei culturi organizaționale bazate pe încredere, deschidere și toleranță.

MOTIVAȚIA:

Profesorii și părinții trebuie să învețe unii de la alții să discute și să aleagă împreună alternativele cele mai potrivite pentru copil.

Colaborarea cu părinții reprezintă o strategie care se poate realiza atunci când:

-părinții sunt priviți de către personalul didactic al școlii ca participanți activi la educarea copiilor, ei aducând o contribuție autentică în acest demers;

Părinții au un rol important în luarea deciziilor referitoare la activitățile extrașcolare, propun sugestii pentru alegerea unor teme tip dezbateri care să corespundă cu nevoile reale ale copiilor, pliate pe necesitățile și particularitățile individuale ale acestora;

Profesorul are un rol mediator care încurajează părinții să răspundă la diverse întrebări, să schimbe și să formeze opinii, experiențe.

PUNCTE TARI:

- Facilitarea schimbului de idei, practici și opinii între grupuri de părinți cu nevoi și probleme asemănătoare;
- Părinții vor ști „ce”, „cum”, „când” să facă cu ceea ce știu, în educarea copiilor;
- Va spori încrederea în ceea ce face școala;
- Va crește prestigiul școlii în comunitate.

- Desfășurarea unor activități cu tematici diverse (discuții libere, completarea unor chestionare, teme pentru lucru în echipă-ateliere de lucru,)
- Preocuparea vizibilă a unor cadre didactice în ceea ce privește dezvoltarea și promovarea imaginii școlii, locul unde copilul poate progresa vizibil cu ajutorul implicării familiei, școala și familia formând o echipă eficientă.

PUNCTE SLABE:

- Slaba prezență a părinților în cadrul activităților propuse din cadrul programului „Școala părinților”, ceea ce implică aprofundarea și alegerea unor tematici care să motiveze suficient prezența și implicarea părinților în relaționarea eficientă cu cadrele didactice și cu proprii copii;
- Lipsa implicării părinților în actul educațional al copilului pe motivul dezinteresului unor părinți în ceea ce privește tot ceea ce face copilul la școală, de la materii, activități recuperativ-compensatorii până la modul comportamentului din clasă/școală;
- Lipsa comunicării, recunoașterea și asumarea principalelor probleme și deficiențe ale copilului, minimalizând adevăratele lipsuri, tolerând un comportament deficitar, care, necorectat la timp, va fi imposibil de îndreptat pe viitor.

AMENINȚĂRI:

Programul de lucru divers al părinților și neputința de a ajunge la timp pentru a participa la activități.

PARTENERI:

- Cadrele didactice din Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Alba Iulia, părinții/ reprezentanți legali ai elevilor cls. ciclului primar.

GRUP ȚINTĂ

- Părinții/ Reprezentanți legali ai copiilor

BENEFICIARI DIRECTI-Părinții

BENEFICIARI SECUNDARI-Elevii

DURATA- Pe tot parcursul anului școlar 2024-2025

FRECVENȚA- 1 ședință/modul/ 5 întâlniri/ an școlar.

LOCUL DESFĂȘURĂRII: Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia

TEMATICA ACTIVITĂȚILOR :

MODULUL 1- Gestionarea comportamentelor agresive, prevenția și intervenția în cazul tulburărilor comportamentale la copii
MODULUL 2- Abordarea conștientă a dificultăților de adaptare la nivelul ciclului gimnazial
MODULUL 3- Promovarea comunicării asertive eficiente, managementul conflictelor și stimularea motivației pentru învățare.
MODULUL 4- Promovarea sănătății emoționale, prevenția și intervenția în cazul tulburărilor comportamentale la copii
MODULUL 5- Activități parentale pentru părinții pre-adolescenților.

MODALITĂȚI DE MONITORIZARE ȘI EVALUARE A REZULTATELOR:

- Liste de prezență la activitate
- Rapoarte de evaluare
- Chestionare

- Poze
- Ateliere de lucru

Bibliografie:

Cury, Augusto, *Părinți străluciți, profesori fascinanți*, București, Ed. a 2-a revizie, Editura For You, 2018.

Enea, Violeta, *Intervenții psihologice în școală. Manualul consilierului școlar*, Iași, Editura Polirom 2019.

Hallowell, Edward, *Copil fericit- adult fericit*, București, Editura Trei, 2016.

Iluț, Petru, *Dragoste, familie și fericire. Spre o sociologie a seninătății*, Iași, Editura Polirom, 2015.

<https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2012/08/Ghid-Educatia-si-consilierea-parintilor.pdf>

https://www.tdh.ro/sites/default/files/2020-08/ghid_de_lucru_cu_parintii_final_25.07.2016.pdf

IMPORTANȚA POVEȘTELOR ÎN ERA DIGITALĂ

Prof. Mureșan Laura Elena, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Cui nu-i plac poveștile și cine nu-și amintește cu plăcere de poveștile pe care le-a ascultat la grădiniță sau de cele pe care ni le spuneau părinții sau bunicii noștri? Deși multe dintre povești le-am uitat, au rămas vii în mintea și sufletul nostru momentele în care le-am ascultat și emoțiile pe care le-am trăit. Din păcate, în era digitală în care trăim, devine din ce în ce mai greu să spunem povești și asta pentru că e mult mai tentant pentru un copil să se joace pe tableta sau telefon decât să asculte o poveste. Cu toate acestea, atunci când reușim să atragem atenția copiilor prin povești, efectul este considerabil, deoarece poveștile le oferă o perspectivă asupra a ceea ce înseamnă binele și răul, insuflându-le puterea de a crea și de a construi lumi și personaje magice exact așa cum le imaginează și le doresc.

Poveștile stimulează imaginația, dezvoltă abilitățile de rezolvare a problemelor și îi încurajează pe copii să creeze lumi proprii, să inventeze personaje sau să improvizeze situații inspirate din poveștile pe care le-au ascultat sau le-au citit. Aceste experiențe îi ajută să-și dezvolte gândirea creativă și să aprecieze activitățile care implică explorarea și inovația, precum desenul, jocurile de rol sau inventarea propriilor povești. În mare parte, copiii care au iubit poveștile vor îndrăgi mai târziu jocurile de masă preferându-le celor digitale, deoarece, prin joc, copilul relaționează cu ceilalți, interacționează cu mediul înconjurător și își stimulează abilitățile motorii.

Jucând jocuri de echipă copiii învață să colaboreze, să comunice eficient și să împărtășească idei, experimentează lucrul în grup, dezvoltând empatia și înțelegerea pentru ceilalți. Jocurile de echipă îi stimulează pe copii să colaboreze pentru a găsi soluții creative, ajutându-i să-și dezvolte gândirea critică și capacitatea de a lua decizii în diferite situații. În acest cadru, copiii înțeleg importanța respectării regulilor,

acceptarea atât a victoriei, cât și a înfrângerii și învață să facă față emoțiilor puternice, cum ar fi entuziasmul sau frustrarea, într-un mod constructiv. Participarea la activități de grup sunt un prilej excelent de a cunoaște alți copii și de a forma relații durabile bazate pe colaborare și încredere oferindu-le un sentiment de apartenență iar contribuțiile lor la succesul echipei cresc stima de sine.

First Lego League Challenge este un program educațional internațional care combină știința, tehnologia, ingineria și matematica (STEM) cu abilitățile de colaborare și creativitate.

În cadrul acestui program poveștile și jocurile de echipă joacă un rol important deoarece combină învățarea prin joc cu dezvoltarea abilităților tehnice și sociale, oferind o experiență completă pentru copii și adolescenți.

Competiția First Lego League Challenge are patru părți mari: Jocul robotului, Proiectarea robotului, Proiectul de inovare și Valorile fundamentale fiecare dintre ele având un rol distinct, dar interconectat, contribuind împreună la experiența completă a echipei.

În cadrul probei practice Jocul robotului, copiii demonstrează competențe tehnice, strategice și de programare deoarece robotul proiectat, construit și programat de ei se află pe planșa de joc și rezolvă în mod autonom misiunile specifice sezonului.

O altă probă care se referă tot la robot este Proiectarea robotului unde elevii prezintă modul în care fost gândit, construit și programat robotul pentru a rezolva misiunile de pe planșa de joc. Această probă încurajează gândirea tehnică, elevii având ocazia să aplice în practică cunoștințele de matematică și fizică și să demonstreze înțelegerea principiilor ingineriei ce stau în spatele soluțiilor lor.

În cadrul Proiectului de Inovare echipa identifică o problemă din lumea reală, legată de tema sezonului și dezvoltă o soluție inovatoare pentru aceasta.

La baza întregii competiții stau Valorile Fundamentale FIRST. Aceste valori ghidează comportamentul echipei pe parcursul sezonului iar echipele sunt evaluate în funcție de modul cum aplică aceste valori în toate aspectele competiției. Valorile Fundamentale FIRST se referă la explorarea de noi idei și abilități, folosirea creativității pentru a rezolva probleme, respectul unora față de ceilalți, lucrul în echipă și nu în ultimul rând bucuria și plăcerea pe care le simt copiii atunci când lucrează împreună.

First Lego League Challenge propune în fiecare an o temă specifică, cum ar fi explorarea spațială, transporturile, orașele viitorului, etc. Copiii colaborează pentru a găsi soluții originale la problemele cotidiene și învață să comunice idei complexe prin prezentări captivante.

Tema sezonului trecut a fost MASTERPIECE punând accent pe creativitate, colaborare și exprimarea ideilor într-un mod inovator, legat de artă și design.

În cadrul competiției, pregătindu-se pentru provocările acestui sezon elevii din echipa Xeo Academy de la Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” au explorat instrumentele sau tehnologiile care ar putea fi folosite pentru crearea unor efecte vizuale deosebite și modul în care pot efectele vizuale să facă publicul să simtă că face parte din acțiune. Au analizat apoi modul în care ar putea fi folosite păpușile pentru a stârni entuziasmul publicului și găsirea unor soluții prin care să putem spune o poveste interesantă cu ajutorul costumelor și a recuzitei.

Provocarea proiectului de inovare a fost identificarea unui hobby comun al elevilor din echipa și găsirea unei soluții inovatoare de prezentare a acestuia astfel încât și alți copii să se simtă atrași de acest hobby.

În etapa de documentare, elevii au analizat care sunt modalitățile practice pentru a spune povești captivante. În acest scop au fost la o piesă de teatru de păpuși, au văzut cum personajele prindeau viață în fața ochilor lor iar decorurile și muzica completau perfect povestea. Au identificat elementele esențiale care fac o poveste captivantă: crearea unui decor atrăgător, alegerea păpușilor potrivite, modul în care acestea interacționează între ele și cu publicul, precum și utilizarea efectelor sonore și a muzicii pentru a accentua momentele de suspans.

Majoritatea elevilor erau pasionați de sporturile alpine și de aceea au hotărât să îmbine poveștile cu jocurile de masă creând jocul Xeo Alpin, un joc cu multe provocări în care fiecare jucător să fie reprezentat printr-o păpușă. De asemenea, au creat o păpușă de mână pe post de povestitor, o scenă reprezentând un peisaj montan iar din lemn și materiale simple, colorate au creat păpușele care să se potrivească cu tema și care vor avea rolul unor pionieri pe tabla de joc. Jocul consta în aruncarea de către fiecare jucător a două zaruri și deplasarea pe masa de joc în funcție de răspunsul la întrebările aflate în săculeții cu provocări.

Jocul a fost foarte bine primit de copiii participanți la concurs deoarece majoritatea celor prezenți au vrut să interacționeze cu păpușa povestitor, să-ți testeze cunoștințele din domeniul sporturilor montane și să participe alături de alți copii la joc.

În cadrul jocului au fost create momente de suspans, mici stimulente pentru a adăuga un plus de distracție și râsete. Acestea au fost introduse prin provocări amuzante care au stimulat jucătorii să își dezvăluie personalitatea și să își pună în valoare creativitatea.

În concluzie, poveștile rămân un element esențial al dezvoltării umane, oferind o punte între tradiție și inovație. Ele ne ajută să cultivăm creativitatea, să înțelegem lumea și să construim legături afective într-o societate dominată de tehnologie.

Bibliografie

1. <https://www.firstinspires.org/>
2. <https://dezvoltaredurabila.gov.ro/>
3. Cristina Tripon, Dezvoltarea durabilă prin abordarea STEM a educației și a competențelor secolului XXI, București, Editura Universitară, 2023

SUNT ROMÂN ÎN SATUL MEU

Prof. înv. primar Niță Onuța, Școala Gimnazială „Regina Maria” Vintileasca, jud. Vrancea

ARGUMENT

Într-o lume a informatizării, a vitezei, a noului, în care, de cele mai multe ori se promovează kitch-ul, adevăratele valori culturale, comori inestimabile ale unui popor încep să se piardă, să se uite și, asemenea unei lăzi cu zestre, cu toții știm că există, dar este acolo în casa bunicilor.

Câți dintre tinerii de astăzi cunosc valoarea unor obiecte, de o rară frumusețe de altfel, pe care le privesc cu dispreț, spunând că sunt, „de când era bunica fată!” Câți din tinerii de azi ascultă cu plăcere cântece populare?

E vina lor că nu pot selecta, din ce li se oferă, valoroase din punct de vedere cultural și spiritual sau este vina noastră, a dascălilor. Mânați de dorința de a le preda cât mai multe cunoștințe din diferite domenii, am uitat să punem accent tocmai pe ceea ce este mai important: lucruri ce ne definesc pe noi ca români?

Folclorul face parte din comorile neamului nostru care, odată cu trecerea timpului, probează incontestabil identitatea noastră între celelalte culturi ale lumii. Dacă uităm de tradițiile și obiceiurile naționale putem spune că nu ne mai știm rădăcinile, actul nostru de identitate ca popor.

Școala trebuie să fie elementul care să conștientizeze copilul asupra valorii creațiilor populare transmise din generație în generație, de-a lungul timpului. Ea trebuie să păstreze și să cultive interesul pentru cunoașterea tradițiilor și obiceiurilor, de la cele mai fragede vârste, ca semn de respect pentru trecutul nostru românesc.

Copiii sunt cele mai sensibile ființe, dornice să învețe, să înțeleagă, să simtă. Vârsta lor fragedă nu constituie un impediment în abordarea acestei teme, ci, dimpotrivă, un avantaj, căci vom lucra cu minți și suflete „nepoluate” sau „puțin poluate” de alți factori.

Vintileasca este o zonă bogată în tradiții și obiceiuri populare, care și-au păstrat farmecul de altădată. Din acest motiv mi-am propus să valorific această paletă largă de tradiții și obiceiuri alegând opționalul pentru elevi.

Obiective cadru:

1. Dezvoltarea capacității de dezvoltare a mesajului oral
2. Valorificarea tezaurului local

Obiective de referință	Exemple de activități de învățare
1.1.Să asimileze informații referitoare la tradițiile și obiceiurile locale	-vizite la muzeul etnografic de la Școala Vintileasca -vizionare de emisiuni, materiale cu conținut adecvat (tv, internet) -prezentări de albume, fotografii, colaje, filme, etc. care să evidențieze portul popular și tradițiile locale
1.2.să realizeze corelații între informațiile asimilate și experiența proprie	-audiții de cântece, obiceiuri, poezii, ghicitori, proverbe, zicitori, strigături-participări și prezentări de spectacole adecvate temei -descrierea unor obiceiuri și tradiții locale la care au participat (colind, plugușor, nuntă, botez, moarte, etc.) -realizarea unor obiecte cu specific popular care să folosească în cadrul manifestărilor cultural-artistice (măști, țeșături)
2.1.să redea în manifestări artistice, creații plastice tradițiile și obiceiurile locale	-inițierea unor formații de dansuri populare -organizarea de concursuri, jocuri -organizarea de spectacole cu ocazia diferitelor serbări tradiționale -picturi, desene, colaje, machete, ouă încondeiate, măști, țeșături -completare unor fișe, decorarea unor obiecte/desene cu ornamente/motive populare specifice zonei
2.2.să-și exprime interesul pentru cunoașterea diferitelor forme de manifestare a tradițiilor și obiceiurilor populare românești	-învățarea unor cântece populare locale -reproduceri de versuri populare, strigături, ghicitori, proverbe -participarea la diferite manifestări cultural-artistice
2.3.să participe la activități de evaluare, autoevaluare a	-vizite la muzee etnografice, expoziții cu obiecte de artă populară -parteneriate cu alte școli

produselor finite realizate prin activități din cadrul opționalului sau din cadrul comunității 2.4.să organizeze informațiile în funcție de criteriul dat (portofolii, mape, expoziții)	-întâlniri cu diverși meșteri populari -participări la evenimente importante în viața satului -expoziții cu desene, obiecte, colaje, machete, spectacole -concursuri locale, județene -spectacole, festivaluri de tradiții și obiceiuri -realizarea de portofolii, mape -expoziții cu obiecte populare decorate de elevi, obiecte colectate din casa bunicilor, realizate de elevi -expoziții pe teme date (Crăciun, Paște)
---	---

Conținuturile învățării

	Modalități de evaluare
1.Casa țărănească românească -vizite la muzeul etnografic -valorificarea informațiilor dobândite în cadrul vizitelor -observarea obiectelor de decor din casa tradițională vintileană -realizarea unor obiecte populare locale -țesături, ouă încondeiate	Macheta: Casa vintileana -fișe individuale -desene -obiecte - țesături, ouă încondeiate
2.Costumul popular tradițional vintilean -observare costume populare -recunoașterea pieselor componente ale costumului popular vintilean -realizarea, prin desen, a costumului popular -țesături pentru costumul popular -purtarea costumului popular la diferite evenimente	-decorarea costumului popular -lucrări individuale și colective -realizare de expoziții -Parada costumelor populare
3.Cântece, poezii, strigături, proverbe, zicători, ghicitori -testarea calităților vocale ale elevilor -înființarea unui grup vocal -învățarea unor cântece specifice zonei -recitare de poezii, strigături, etc.	Șezători Spectacole cu ocazia diferitelor sărbători locale sau școlare Memorizări
4.Dansuri populare -înființarea unor formații de dansuri populare -însușirea pașilor de dans tradițional vintilean -exersarea pașilor de dans -îmbinarea pașilor de dans pentru realizarea unor dansuri populare tradiționale vintilene -realizare unoe suite de dansuri	Spectacole de dansuri populare Serbări școlare -exersare pașilor de dans
5.Datini și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou -colind -plugușor -măști -sorcova, steaua 6.Datini și obiceiuri de Paști	Datini și obiceiuri de iarnă Serbare de crăciun -interpretare de cântece -memorizări -executare pașilor de dans -fișe de observație

-obiceiuri la Învierea și Înălțarea Domnului -ouă încondeiate Legende locale	-expoziție „Ouă încondeiate” -participare la slujbe religioase
--	---

Bibliografie:

- 1.Pamfile,Tudor-Sărbătorile la români, Ed. Saeculum I.O., București, 1997
- 2.Obiceiuri de Crăciun și Anul Nou, Ed. Porțile Orientului, Iași, 1998
- 3.Petrescu , Paul- Dicționar de artă, Ed. Enciclopedica, București, 1985
- 4.Sfintele Paști în datini și obiceiuri, Ed. Porțile Orientului, Iași,1994
- 5.Gorovei, Artur – Ouăle de Paști, studiu de folclor, Ed.Paideia, București, 2001
- 6.Studiu de folclor- „Ouă încondeiate în Vrancea”

PARTENERIATELE EDUCAȚIONALE ÎNTRE EFICIENȚĂ ȘI CALITATE

Prof. Opincariu-Mihinda Mihaela,
Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În România o problemă de actualitate o constituie responsabilitatea locală pentru calitatea educației și succesul școlar, care reclamă căi diferite de stabilire a relațiilor de colaborare între școli, familii și comunități. Școlile sunt organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și adolescenților, fiind ele însele parte a sistemului social ce include familiile și comunitățile (Stoica N.).

Cercetările desfășurate în unele state ale lumii arată că atunci când școlile, familiile și comunitățile lucrează împreună ca parteneri, beneficiari sunt elevii. Parteneriatele dintre școli, familii și comunități pot:

- ajuta profesorii în munca lor;
- perfecționa abilitățile școlare ale elevilor;
- îmbunătății programele de studiu și climatul școlar;
- îmbunătății abilitățile educaționale ale părinților;
- dezvolta abilități de lideri ale părinților;
- conecta familiile cu membrii școlii și ai comunității;
- stimula serviciul comunității în folosul școlilor;
- oferi servicii și suport familiilor;
- crea un mediu mai sigur în școli².

În prezent școlile încearcă o adaptare pentru a servi mai bine nevoilor în schimbare ale societății. Companiile cer ca angajații să dețină anumite abilități care se pot forma în școli, însă este nevoie de restructurarea educației și de construirea infrastructurii care necesită investiții considerabile în condițiile existenței unor fonduri limitate.

Exista mai multe căi prin care interacțiunea dintre școală și comunitate poate fi eficientizată: prin mijloace de comunicare de la școală către comunitate și dincolo de ea; prin crearea unui mediu în care copiii să demonstreze ce pot face ei pentru comunitate și să obțină respectul adulților și oferirea posibilității pentru membrii comunității de a se implica în activitățile elevilor³. În cele ce urmează sunt prezentate 5 categorii de activități școală – comunitate, din care trei nu sprijină doar

² Agabrian Mircea, Millea Vlad (2005), *Parteneriate școală – familie - comunitate*, Institutul European , Iași

³ Diaconu Mihai, Jinga Ioan, Ciobanu Olga, Pescaru Adina, Păduraru Monica (2007), *Pedagogie*, ASE, București

implicarea comunității, dar îmbogățesc și învățarea elevilor: învățarea bazată pe proiecte, transmiterea experienței din școală spre locul de muncă, învățarea în serviciul comunității (Tema IV grad II p.25-26).

1. Învățarea bazată pe proiect, cu comunitatea ca public. Elevii realizează un produs cu un conținut științific, individual sau în grup, produs care se încadrează adesea în domenii tradiționale, cum ar fi știința conducerii sau a mediului și este realizat pentru a schimba condițiile actuale din comunitate.

Exemplu:

Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” Sebeș a realizat, în parteneriat cu S.C. Kronospan Sebeș, o acțiune de ecologizare a cartierului, la care au participat elevi și cadre didactice din școală. Prin sponsorizarea acestui eveniment de către S.C. Kronospan participanții au primit saci menajeri, mănuși de unică folosință și șepci cu sigla firmei, iar gunoaiile colectate au fost transportate de reprezentanți ai primăriei Sebeș.

2. Transmiterea experienței din școală spre locul de muncă. Elevii pot lucra pentru bani sau credit școlar în cadrul unei întreprinderi a comunității sau pentru o organizație guvernamentală. Pe lângă faptul că-i ajută pe angajați, le este astfel sprijinită și învățarea. Acest ultim obiectiv este determinat și mai clar, când elevii continuă activități de asemenea tip și în cadrul școlar, îmbinând teoria cu practica.

3. Învățarea în serviciul comunității. Prin dorința lor de a învăța elevii ajută organizațiile guvernamentale și pe cele non-profit din comunitatea lor în programe școlare sau independente. Activitatea lor poate fi solicitată sau voluntară, pe baza de credite sau nu.

Exemplu:

Elevii Scolii Gimnaziale „Mihail Kogălniceanu” Sebeș au fost implicați în parteneriatul cu tema „Prietenul meu se droghează. Cum îl ajutăm?” dintre școală și Agenția Națională Antidrog Alba. Un reprezentant al Agenției a prezentat elevilor materiale sugestive care atrăgeau atenția asupra riscurilor consumului de stupefiante. În cadrul orelor destinate acestei acțiuni elevii au realizat diferite produse (planșe, machete) ce au fost expuse în școală (fig. 1.).

Fig. 1. Panou dedicat campaniei antidrog

4. Voluntariat. Prin participarea părinților și a altor membri ai comunității la activități de voluntariat în școală, în timpul programului copiilor sau în altă perioadă aceștia sprijină sau intervin direct în educația elevilor.

5. Școlile își asumă un rol de conducere prin utilizarea tehnologiei care are o maximă importanță în restructurarea educației și/sau în dezvoltarea rețelei infrastructurii locale.

Exemple:

Școala poate influența comunitatea în înțelegerea și utilizarea de către aceasta a rețelei tehnologice, prin prezentări, activități și discuții la nivelul conducerii orașului. Există situații când școlile pot deveni furnizoare de Internet pentru o întreagă localitate. Prin introducerea orelor de TIC școala ține pasul cu noile tendințe care se manifestă la nivel mondial privind dezvoltarea abilităților necesare secolului XXI.

Școala și comunitatea au datoria de a veghea asupra dezvoltării personale optime a elevilor, stimulându-i în căutarea și descoperirea aptitudinilor acestora, cultivându-le perseverența în realizarea obiectivelor propuse. Parteneriatele stimulează spiritul de echipă, colaborarea, intercunoașterea, lărgirea orizontului cultural prin diversele activități care vor implica elevi cu potențial creativ.

BIBLIOGRAFIE

- Agabrian M., Millea V., *Parteneriate școală – familie - comunitate*, Iași, Editura Institutul European, 2005
Diaconu M., Jinga I., Ciobanu Olga, Pescaru Adina, Păduraru Monica, *Pedagogie*, București, Editura ASE, 2007
Cucoș, C., *Pedagogie*, Iași, Editura Polirom, 2014

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Ed. Oprea Vasilica-Loredana, Sasu Maria-Angela, GPP „Prichindel” Cugir

UNITATE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială „SINGIDAVA”/ Grădinița cu Program

Prelungit „PRICHINDEL”, Cugir

EDUCATOARE: Oprea Vasilica-Loredana & Sasu Maria-Angela

NIVELUL / GRUPA: nivel I, 4-5 ani/ Grupa mijlocie „Florilor” **TEMA ANUALĂ DE STUDIU:** „Când, cum și de ce se întâmplă?” **TEMA PROIECTULUI:** „Adiere de primăvară”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „În lumea insectelor”

TEMA ZILEI: „S-o ajutăm pe albinuța Maya”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată (ADP, ALA₁, ADE, ALA₂)

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe

DURATA: o zi

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- A. 1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.
- C. 2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități).
- E. 2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- A. 1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.
- C. 2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.
- E. 2.2. Demonstrează familiarizarea cu informații despre, formă, culoare, mărime, cantitate, conceptul de număr și cu numerația.

SISTEM DE EVALUARE: formativă/continuă prin observarea comportamentului, aprecieri stimulative, analiza produselor activității

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie 2019;
- Glava, A., Pascal, M., Tătaru, L., L. -, Educație timpurie –, Ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar”, Ed. Paralela 45 Pitești, 2009;
- Breban, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela, Metode interactive de grup - Ghid metodic, Editura Arves, Pitești, 2002.

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE

I. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ Întâlnirea de dimineață:

- **Salutul:** „*Bună dimineața, găzelor*”
- **Prezența:** „*Ura drăguța mea, x este prezent/ă*”
- **Calendarul naturii:** „*Floarea cu cele 5 petale*”
- **Gimnastica de înviorare:** „*Dansul prieteniei*”
- **Împărtășirea cu ceilalți:** „*Ce alte găze mai cunoaștem?*”
- **Noutatea zilei:** „*Albinuța Maya aduce miere preșcolarilor*”

Rutina: „*Singurel mă spăl pe mâini*” – deprinderea de a folosi corect apa și săpunul;

„*Micul dejun*” – deprinderi de autoservire.

Tranziție: „*Trenulețul muzical!*”

„*Bat din palme clap, clap, clap, Din picioare trap, trap, trap, Ne-nvârtim, ne răsucim,*

Și spre centre noi pornim.”

Tranziție: „*Zum, zum, zum, albinuța mea*”

II. ACTIVITĂȚI LA ALEGEREA COPIILOR CENTRUL JOC DE MASĂ: „*Ajutăm fluturașul să Zboare*” CENTRUL ARTĂ: „*Fluturașul colorat*” CENTRUL ȘTIINȚĂ: „*Mâncare pentru albinuța Maya*”

III. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

1. **Activitate integrată (DȘ2 +DPM):** „*Drumul insectelor!*”
2. **Activitate monodisciplinară: DEC1:** „*Fluturașul*”

IV. ACTIVITĂȚI LA ALEGEREA COPIILOR Tipul jocului: „*Dansează Hopa-Hopa*” SCENARIU ZILEI

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Întâlnirea de dimineață: Descrierea activității:

Copiii vor intra în sala de grupă în rând câte unul, se vor așeza pe salteluțele așezate în formă de U.

Salutul:

Salut copiii la începutul întâlnirii: „Bună dimineața, insectelor!” și le transmit faptul că sunt bucuroasă să îi văd. Copiii își vor da câte o îmbrățișare prin încrucișarea mânuțelor în jurul lor. Salutul se va realiza prin intermediul cântecului cu mișcări „Bună dimineața!/ Veselă ți-e fața”.

Prezența:

În continuare, copiii sunt invitați să participe la stabilirea prezenței în grupă. Pentru aceasta, se vor utiliza jetoane reprezentând fetițe și băieți, pe care copiii le vor așeza la locul potrivit pe frunzele florii. Prezența se va realiza prin intermediul cântecului cu mișcări „Ura drăguța mea, x este prezent/ă”.

Calendarul naturii:

Se va realiza cu ajutorul jetoanelor și a calendarului în formă de floare așezat pe tabla magnetică. Îi voi întreba cum a fost vremea afară, când au sosit la grădiniță. În acest context, stabilim următoarele: anotimpul în care suntem, în ce zi suntem, luna în care suntem, cum este vremea afară și cum ne îmbrăcăm în această perioadă.

Gimnastica de înviorare:

Se realizează cu ajutorul mișcărilor sugerate de cântecul cu textul „Dansul prieteniei”

Împărtășirea cu ceilalți:

Copiii sunt invitați să-și amintească despre ce am vorbit zilele trecute, adică despre insecte.

Noutatea zilei:

Noutatea zilei o reprezintă, elementul surpriză, albinuța Maya care aduce cu ea miere pe care copiii o vor gusta și le șoptește că are nevoie de ajutorul lor ca să realizeze corect provocările din această zi petrecută la grădiniță (sarcinile activităților).

Tranziția către activitățile pe centre.

Versuri: „Bat din palme clap, clap, clap, Din picioare trap, trap, trap,

Ne-nvârtim, ne răsucim, Și spre centre noi pornim.”

Descrierea activității:

- **Centrul Joc de masă:** „*Ajutăm fluturașul să zboare*” - Pe măsuțe copiii vor găsi planșe cu 3 fluturași, lipici, paste colorate și năut colorat. Copiii vor ajuta fluturașul să zboare, așezând pe spațiile punctate, năutul și paste colorate.
- **Centrul Artă:** „*Fluturașul colorat*” . Pe mese se vor găsi: o planșă, un fluture, vată albă, lipici, pipete, pahare cu apa colorată. Copiii vor lipi vată pe fluturaș apoi cu ajutorul pipetei pun apă colorată din pahar pentru a colora fluturașul.
- **Centrul Știință:** „*Mâncare pentru albinuța Maya*” - Copiii vor găsi pe mese coronițe, miere, lingurițe, biscuiți și vafe. Ei vor pregăti albinuței mâncare: cu ajutorul linguriței vor pune miere pe biscuiți și vafe.
- Se realizează tranziția „Trenulețul muzical”, iar copiii se așează în coloană pentru a merge la baie. Mai apoi intră în sala de grupă și se așează pe scăunelele dispuse în semicerc.

ADE:

Activitate integrată DȘ2+DPM: „*Drumul insectelor!*”- joc didactic+traseu aplicativ.

Copiii vor fi împărțiți pe două echipe: fluturași și albinuțe. În fața copiilor va fi un traseu, pe care trebuie să-l parcurgă, pe rând, fiecare copil. Traseul cuprinde: felii de trunchi de copac, cercuri colorate, o măsuță, jaloane, grădini cu flori. În grădinile amenajate la capătul traseului, vor fi așezate mai multe plicuri colorate cu diferite sarcini, fiecare copil are voie să aleagă un plic în care

are o sarcină pe care o rezolvă pe panoul cu pomi, flori și stup. La fiecare sarcină rezolvată corect echipa respectivă primește un punct, adică o bulină.

Activitate monodisciplinară: DEC1: „Fluturașul”

Îi invit pe copii la măsuțe pentru a o ajuta pe albinuța Maya să îi pregătească o surpriză fluturașului. Copiii vor picta fluturașul din lemn cu ajutorului buretelui și a bețișorului.

Tranziție: „Zum,zum,zum albinuța mea”

ALA2

„Dansează Hopa-Hopa”

Copiii vor fi așezați într-un cerc, în picioare.

Pe versurile jocului muzical vom dansa și executa mișcările sugerate, împreună cu albinuța Maya, care la final împarte cu noi mâncarea făcută la centrul știință.

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități liber – alese ALA 1

MIJLOC DE REALIZARE: Activități pe centre de interes **CENTRUL JOC DE MASĂ:** „Ajutăm fluturașul să zboare” **Obiective operaționale:**

- să denumească materialele așezate pe măsuțe;
- să completeze spațiile punctate.

Material didactic: planșe cu 3 fluturi, paste, năut **Forma de realizare:** pe grupe.

CENTRUL ARTĂ: „Fluturașul colorat”

Obiective operaționale:

- să denumească materialele așezate pe măsuțe.
- să finalizeze lucrarea plastică respectând tema dată.

Material didactic: planșă cu fluturi, vată, lipici, pahare cu apă colorată, pipete.

Forma de realizare: pe grupe.

CENTRUL ȘTIINȚĂ: „Mâncare pentru albinuța Maya”

Obiective operaționale:

- să mânuiască materialele puse la dispoziție;
- să lucreze îngrijit.

Material didactic: coronițe, miere, lingurițe, farfurii de unică folosință, biscuiți, vafe.

Forma de realizare: pe grupe.

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul, observația, descoperirea, evaluarea frontală, individuală.

Forme de organizare a activității: frontal, în grupuri mici, individual.

Strategii, metode și instrumente de evaluare: evaluare orală, încurajare verbală, observarea modului de lucru, analiza comportamentului copiilor, a produselor activității, a deprinderilor formate/consolidate.

ADE: ACTIVITATE INTEGRATĂ

DOMENIILE INTEGRATE: DȘ2 (Activitate matematică)+ DPM (Educație fizică)

TEMA ACTIVITĂȚII: „Drumul insectelor”

TIPUL ACTIVITĂȚII: fixare și consolidare **FORMA DE REALIZARE:** activitate integrată

SCOPUL ACTIVITĂȚII: dezvoltarea aptitudinilor de gândire, comunicare sau cooperare

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O₁ - să execute cât mai corect mișcările motrice dobândite: mers, ocolire, săritură; O₂ - să recunoască cifrele în limitele 1 și 4;

O₃ - să numere crescător și descrescător în limitele 1-4; O₄ - să precizeze vecinii numerelor;

O₅ - să raporteze corect numărul la cantitatea de obiecte; O₆ - să respecte regulile jocului.

SARCINA JOCULUI:

- să parcurgă traseul aplicativ: mers, săritură cu ambele picioare, târâre și alergare,

- să rezolve sarcina din plic: numărare în ordine crescătoare și descrescătoare în limitele 1-4, stabilirea vecinilor, numărul ordinal, raportarea numărului la cantitate și invers.

REGULILE JOCULUI:

Grupa va fi împărțită în două echipe. Un copil din fiecare echipă va parcurge traseul aplicativ până la grădina de flori. Traseul constă în a merge pe cărarea improvizată, să sară pe ambele picioare prin cele trei ceruri, apoi să se târască pe sub o măsă și să ocolească jaloanele.

Copilul alege un plic din grădina de flori și apoi rezolvă sarcina cerută. Pentru un răspuns corect va primi o bulină pe panou.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația euristică, explicația, demonstrația, exercițiul, descoperirea, jocul, cubul

Mijloace de învățământ: albinuța Maya, jetoane cu albinuțe și fluturi, felii de trunchi de copac, o băncuță, cercuri, jaloane, plicuri de culori diferite (roșu, galben, albastru, verde, portocaliu, mov, gri, auriu), grădini cu flori jetoane cu albine și fluturi, panou cu flori, pomi și stupuri de albine, panou cu echipele, siluete cu albine și fluturi, cub cu cifre pe toate laturile, buline cu insecte.

Forma de organizare: frontal, în echipe.

STRATEGII, METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE: frontal, orală, observarea modului de lucru, colectivă, recompensa.

SCENARIUL DIDACTIC

Momentele activității*	Conținut instructiv - educativ	Strategia didactică		
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare
1. Moment organizatoric	Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a activității. Se va pregăti materialul didactic necesar.	Conversația		

2. Captarea atenției	Se realizează cu ajutorul albinuței Maya care provoacă copiii de la grupa mijlocie să ajute fluturii și albinele să ajungă la casele lor, în grădină. Eu v-am adus tot ce aveți nevoie, așa că ne apucăm de treabă! Voi întreba apoi copiii dacă doresc să o ajute pe albinuța Maya, după care vom face intuirea materialului didactic împreună.	Conversația euristică Descoperirea Observarea	Albinuța Maya	Frontal
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	Voi anunța copiii că azi ne vom juca un joc „Drumul insectelor”, cu materialele aduse de la albinuța Maya, pentru că ne dorim să o ajutăm.	Conversația Explicația	Jetoane cu albinuțe și fluturi	Frontal

4. Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	Desfășurarea jocului Vom întui materialele și le voi explica regulile jocului. Voi împărți copiii în două echipe. Fiecare copil, va primi un jeton cu o albină și un fluture, astfel vor ști fiecare din ce echipă fac parte (echipa albinelor și echipa fluturilor). În fața copiilor va fi un traseu cu felii de trunchi de copac, cercuri colorate, o măsuță, grădini cu flori, jaloane. Copiii trebuie să parcurgă traseul pe rând, să meargă pe cărarea improvizată, să sară pe ambele picioare prin cele trei ceruri, apoi să se târască pe sub o măsuță, să ocolească jaloanele. La capătul traseului în grădini, vor fi așezate mai multe plicuri colorate. În fiecare plic, se află o sarcină. Plicul roșu – „Așează pe primul pom atâtea albine /fluturi câte îți arată cifra din plic”. (2 albine, 2 fluturi) Plicul galben – „Așează pe al 3 pom, 4 albine/ fluturi”. Plicul albastru – „Identifică a 2 floare și caută vecini ei”. Plicul verde – „Așează pe a 4 floare 2 fluturi/ albine”. Plicul portocaliu – „Așează deasupra stupului 3 albine/ fluturi”, Plicul mov – „Așează pe al 2 pom, 1 albină/ future”. Plicul auriu - „Numără crescător florile”. Plicul gri – „Numără descrescător pomii”. Fiecare copil are voie să aleagă un plic, și să ajungă cu el la capătul traseului. La final, îi așteaptă un panou cu o grădină cu pomi, flori, stupi de albine. Copiii trebuie să rezolve sarcina din plic. Fiecare echipă va primi 1 punct în urma rezolvării corecte a acestor sarcini. Câștigă echipa care acumulează cele mai multe puncte. Jocul se desfășoară până când fiecare copil, din fiecare echipă parcurge traseul aplicativ și rezolvă toate sarcinile propuse. Jocul de probă Voi ruga un copil să parcurgă traseul	Explicația	Felii de trunchi de copac, o măsuță, cercuri, jaloane, grădini cu	Frontal Pe grupe
		Demonstrația		
		Exercițiul Jocul	flori, plicuri de culori diferite (roșu, galben, albastru, verde, portocaliu, mov, vișiniu, auriu), jetoane cu albine și fluturi, grădini din polistiren cu flori, panou cu flori, pomi și stupuri de albine, ponou cu echipele,	
5. Obținerea performanței	<u>Complicarea jocului:</u> După ce fiecare copil din fiecare echipă a parcurs traseul și a rezolvat sarcinile propuse.	Metoda cubului	Cubul, siluete cu albinuțe și fluturi	Frontal Pe grupe

	voi face complicarea jocului, folosind metoda cubului. Le voi prezenta copiilor cubul. Fiecare parte a cubului are o sarcină . Copiii vor arunca cubul pe rând și rezolva sarcina de pe cub. ASOCIAZĂ- cifra la cantitate- cifra -3 și 4- așează pe panou 3-4 fluturi/albine COMPARĂ- vecinii unui număr- numărul 3 și 2 ARGUMENTEAZĂ- șir crescător - descrescător	Demonstrația Exercițiul		
6. Asigurarea retenției și transferului de cunoștințe	La sfârșitul jocului numărăm punctele , iar echipa care a pierdut trebuie să execute 10 sărituri ca mingea. Voi adresa copiilor următoarele întrebări: - Cum s-a numit jocul nostru de azi? - Despre ce a fost vorba în jocul nostru? - Ce culori au avut plicurile de pe traseu? Am reușit să o ajutăm pe albinuța Maya? - Ce v-a plăcut cel mai mult la această activitate?	Conversația euristică		Frontal
7. Evaluarea și încheierea activității	Voi face aprecieri atât individuale cât și colective, asupra comportamentelor copiilor și asupra interesului acestora pe parcursul desfășurării jocului. Recompensa va fi buline cu insecte.	Conversația	Buline cu insecte	Frontal

ADE: ACTIVITATE MONODISCIPLINARĂ**DOMENIUL DE ACTIVITATE:** DEC- pictură**TEMA ACTIVITĂȚII:** „Fluturașul”**TIPUL ACTIVITĂȚII:** mixtă**FORMA DE REALIZARE:** Activitate artistico-plastică**SCOPUL ACTIVITĂȚII:** consolidarea unor priceperi și deprinderi pentru realizarea unei lucrări plastice;**OBIECTIVE OPERAȚIONALE:**

O1 - să denumească materialele și instrumentele de lucru;

O2 - să execute exercițiile de încălzire a mușchilor miciei ai mâinilor;

O3 - să aplice corect tehnicile de lucru (pictură cu buretele și bețișorul pe o suprafață dată); O4 - să finalizeze lucrarea plastică respectând tema dată.

STRATEGII DIDACTICE:**Metode și procedee:** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, tehnica buretelui și a bețișorului, turul galeriei.**Mijloace de învățământ:** fluturașul din lemn, paletă, acuarele tempera, burete, bețișorul de ureche**Forma de organizare:** individual, frontal.**STRATEGII, METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE:****Scenariul didactic**

Momentele activității*	Conținut instructiv - educativ	Strategia didactică		
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forma de organizare
1. Moment organizatoric	Se vor asigura condițiile necesare pentru desfășurarea optimă a activității. Se va pregăti materialul didactic necesar.			
2. Captarea atenției	O voi realiza cu ajutorul mesajului albinuței Maya care le transmite copiilor că apelează din nou la ajutorul lor pentru a o ajuta să-i picteze pe prietenii ei, fluturașii. - Vreți să o ajutăm pe albinuța Maya?	Conversația	Albinuța Maya	Frontal
3. Anunțarea temei și a obiectivelor	- Deci astăzi la educație plastică vom avea de pictat un „Fluturaș” . - Fiecare dintre voi va trebui să lucreze atent așa încât fluturașul vostru să arate cât mai bine.	Explicația		Frontal
4. Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	Explicarea și demonstrarea procedurii de lucru. - „Cu buretele vom picta aripile fluturașului iar cu bețișorul vom picta buline”. În timp ce le explic copiilor le și demonstrez modul de lucru. Intuim materialele de pe măsută.. <i>Exerciții pentru flexibilitatea mușchilor mici ai mâinii:</i> - Spălăm mâinile; Cântăm la pian; Batem tare palmele; Închidem și deschidem pumnii; Scuturăm mâinile.	Conversația Explicația Demonstrația Conversația Exercițiul	Fluturaș pe lemn Acuarele Tempera Paletă Burete Bețișor	Frontal Individual
	Înainte de începerea lucrului, li se va aminti copiilor tehnica de lucru folosită. Copiii lucrează individual, iar eu îi voi urmări îndeaproape și-i voi îndruma pe cei care întâmpină dificultăți. Vor avea de pictat un fluturaș pe lemn, folosind cele 2 tehnici, a buretelui pentru fundalul fluturașului și al bețișorului.			
5. Asigurarea retenției, a transferului de cunoștințe	Se face prin întrebări: - Ce ați realizat voi astăzi la activitate? Prin ce procedee am realizat tema? (fiecare preșcolar va spune tehnica de lucru)	Conversația		Frontal

6. Evaluarea și încheierea activității	Lucrările vor fi expuse pe două măsuțe de prezentare. Se analizează lucrările proprii și ale colegilor folosind metoda „Turul Galeriei”. Turul se va realiza pe o perioadă de 5 minute, apoi copiii revin la locurile lor. Se fac aprecieri generale și individuale asupra modului de desfășurare a activității. Albinuța Maya este foarte fericită și le mulțumește copiilor pentru ajutorul oferit. Copii vor primi recompense (fluturașul din lemn fiind magnet de frigider) din partea albinuței Maya în semn de mulțumire.	Turul galeriei Conversația Recompense	Fluturașul magnet de frigider	Frontal Individual
---	--	--	--------------------------------------	-------------------------------

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Jocuri și activități liber – alese ALA 2

TEMA ACTIVITĂȚII: „Dansează Hopa- Hopa”

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de priceperi și deprinderi- dextindere și relaxare

FORMA DE REALIZARE: euritmie

LOCUL DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚII: sala de grupă

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Relaxarea organismului, destinderea copiilor și crearea unei bune dispoziții prin stimularea calităților artistice.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O₁ - să execute mișcările sugerate de text în ritmul melodiei;

O₂ - să intoneze linia melodică a fragmentelor muzicale din joc;

O₃ - să manifeste plăcere și interes pentru participarea la activitate.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, jocul, cântec, exercițiul.

Mijloace de învățământ: TV, wifi.

Forma de organizare: frontală, individuală.

SARCINA JOCULUI: Dans împreună cu albinuța Maya.

REGULILE JOCULUI: Preșcolarii vor fi așezați în cerc și împreună cu albinuța Maya vor executa mișcările sugerate de cântecul „Dansează Hopa-Hopa”.

ELEMENTE DE JOC: surprize, aplauze, dans.

SCENARIUL DIDACTIC

Copiii vor intra în sala de grupă pe ritmul melodiei „Trenlețul muzical”.

„Pentru că albinuța Maya vrea să se distreze împreună cu noi, haideți să îi arătăm cum știm să dansăm”.

Vom face un cerc, în picioare, iar la semnalul meu, copiii împreună cu albinuța Maya vor urma anumit parcurs sugerat de text și melodie.

Se fac aprecieri asupra modului de comportare al copiilor în timpul activității (dansului) iar ca recompensă albinuța Maya v-a împăărți cu toți copiii mâncarea făcută la centrul știință.

„ȘCOALA PENTRU TOȚI, ȘCOLALA PENTRU FIECARE” -PROIECT EDUCAȚIONAL DE AFTERSCHOOL REMEDIAL

Director -Prof. Panait Anamaria
Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu” Cehu Silvaniei, Sălaj

A. INFORMAȚII DESPRE APLICANT

Numele instituției	Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu” Cehu Silvaniei
Adresa completă	P-ța Trandafirilor nr. 39, Cehu Silvaniei, Sălaj
Nr. de telefon/fax	0260650309
Site și adresă poștă electronică	a_muresanucehu@yahoo.com
Coordonator/i (nume și prenume, funcție, date de contact)	PANAIT ANAMARIA- Director profesor învățământ preșcolar și primar
Numărul cadrelor didactice participante la proiect	5
Numărul elevilor din unitate participanți la proiect	32

B. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

B.1. **Titlul proiectului** :ȘCOALA PENTRU TOȚI, ȘCOALA PENTRU FIECARE

B.2. Tipul activității principale din cadrul proiectului : activități remediale de afterschool, nivel primar, pentru grup țință copii proveniți din familii defavorizate, în risc de abandon școlar

B.3. Domeniul în care se încadrează proiectul:

- Domeniul educație remedială de tip afterschool, proiecte sociale cu finanțare externă

B4: **Ediția nr. 2**

B5: **Locul și perioada de desfășurare: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANDREI MUREȘANU” CEHU SILVANIEI-STRUCTURA MOTIȘ, STRUCTURA SMA, AN ȘCOLAR 2024-2025**

B6: **Număr participanți la proiect:** 32 elevi din unitatea aplicantă, 5 cadre didactice, Reprezentanți ai Asociației Pentru Dezvoltare Locală Cehu Silvaniei și reprezentanți ai Primăriei Orașului Cehu Silvaniei

B7: **Proiectul este cu participare: directă**

C. REZUMATUL PROIECTULUI

Proiectul se derulează cu ajutorul a 5 cadre didactice coordonatoare, reprezentanți ai Asociației Pentru dezvoltare Locală- Cehu Silvaniei, fiind adresat beneficiarilor direcți, 32 elevi din ciclul primar, din cadrul Structurii Motiș și a Structurii SMA, a unității aplicante, copii proveniți din grupuri dezavantajate, de etnie romă, în risc de abandon școlar.

Activitățile propuse în acest proiect sunt de tip remedial, afterschool și în concordanță cu programa școlară în vigoare pentru ciclul primar, clasele pregătitoare, I, II, III, IV.

Proiectul se derulează în anul școlar 2024-2025, cu posibilitatea extinderii și în anii următori, începând cu data de 1.10.2024, fiind finanțat din fondurile PRIMĂRIEI ORAȘULUI CEHU SILVANIEI, prin ASOCIAȚIA PENTRU DEZVOLATRE LOCALĂ CEHU SILVANIEI, partener al proiectului.

- La Structura Motiș și SMA, cu un orar între 13-15, zilnic, cu pauza de masă între orele 12-13, asigurată din fondurile proiectului;
- Materialele didactice necesare activităților se vor achiziționa tot din acest fond lunar pus la

dispoziție, prin asociație, de către finanțatorul de proiect, Primăria Orașului Cehu Silvaniei.

Folosind metode specifice educative, cu programe de învățare remedială prin activități concrete conforme curriculei pentru învățământul primar, proiectul creează oportunități de remediere, precum și prevenirea absenteismului și abandonului școlar pentru categoriile sociale dezavantajate.

D. PREZENTAREA PROIECTULUI

1. Argument

Atunci când rostim cuvântul *copil* ne gândim la bucurie, joc și învățare... Neajunsurile din mediul familiei, nivelul scăzut de educație al părinților, necesitatea practicării de munci la negru, sau peste hotarele țării, în regim sezonier, limitează acestor copii, din anumite aspecte, dorința de studiu, de frecventare a mediului educațional, neajunsuri care conduc spre eșec și abandon școlar.

Un alt aspect ar fi acela că, în școala noastră învață doar copii proveniți din grupuri dezavantajate, de etnie romă, iar noi dorim să avem în vedere și activități, care să le însușească dragostea pentru școală, în paralel cu crearea de situații concrete, în care aceștia să se simtă valorizați, prin oferirea unui spațiu mai mare în timp, de afirmare a capacităților și aptitudinilor lor.

Pentru acești copii, esențial este să le oferim modele, care să contracareze practicile de copiere a unor atitudini și obiceiuri, manifestări nepotrivite, împrumutate de la cei mai mari.

„Școala pentru toți, școala pentru fiecare” este un proiect care răspunde așteptărilor formulate de cerințele mediului de proveniență a acestor copii, cu activități care să-i țină aproape de școală, prin care să se remedieze comportamente și să dezvolte achizițiile specifice curriculei învățământului primar, precum și reducerea abandonului școlar timpuriu.

Totodată, programul are în vedere creșterea încrederii părinților în instituția școlară, o mai bună colaborare și implicare a acestora în sprijinirea activităților curriculare și extracurriculare, în combaterea abandonului școlar și remedierea în achiziții.

2. Scop – promovarea, valorizarea potențialului individual și de grup al elevilor, remedierea achizițiilor, prevenirea și combaterea abandonului școlar.

3. Obiectivele proiectului: Remedierea achizițiilor specifice curriculei, pe nivele de studiu; Dezvoltarea comportamentelor dezirabile; Stimularea cooperării cu instituția școlară; Implicarea comunității locale în activități de tip remedial pentru zone dezavantajate; Îmbunătățirea relațiilor elevilor cu școala, cu cadrele didactice și alți elevi ai școlii; Combaterea abandonului școlar; Promovarea imaginii școlii prin diseminarea proiectului.

4. Grup țintă/beneficiari direcți și indirecti: elevi din mediul rural, Structura Motiș, grupuri dezavantajate, de etnie romă, orfani, sau în risc de abandon școlar, părinți, comunitate.

5. Durata proiectului: anul școlar 2024-2025

6. Descrierea activităților: activități specifice programei și Curriculumului pentru învățământ primar

7. Rezultate așteptate: implicarea comunității în sprijinul copiilor din grupuri dezavantajate; remedierea comportamentelor și atitudinii elevilor față de mediul școlar; responsabilizarea individuală; determinarea copiilor spre reușite și progres; progres în achiziții.

8. Modalități de monitorizare și evaluare ale proiectului: portofoliul proiectului; sondaje de opinie în rândul beneficiarilor și comunității; raportul anual al proiectului

9. Continuitate și sustenabilitate: zonele rurale și categoriile dezavantajate trebuie sprijinite și promovate; copiii din aceste grupuri au nevoie de acțiuni stimulatoare și motivante; activitățile de această natură întăresc comportamentele dezirabile la copii și tineri; nevoia relaționării, empatizării și a creșterii stimei de sine, pentru grupuri dezavantajate; remedierea în achiziții și combaterea abandonului școlar

10. Mediatizarea și promovarea proiectului: rețele sociale, grupurile clasei, site-ul școlii

11. Parteneri implicați

PRIMĂRIA ORAȘULUI CEHU SILVANIEI

REPREZENTANT, PRIMAR BALINT ERVIN

ASOCIAȚIA PENTRU DEZVOLTARE LOCALĂ- CEHU SILVANIEI,

P-ȚA TRANDAFIRILOR NR. 19, CEHU SILVANIEI, SĂLAJ

Reprezentant, CORDEA MARIA

12. Descrierea rolului partenerilor:

Primăria orașului va asigura resursele financiare pentru derularea activităților; Asociația pentru dezvoltare locală va asigura facilitarea finanțării; Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu” va identifica grupul țintă de beneficiari ai proiectului și va pune la dispoziție locația unității Motiș (sala de clasă) și locația SMA (sala de clasă) între orele 13-15, zilnic, de luni până joi, în perioada cursurilor școlare, în scop educativ, pentru derularea activităților de tip remedial precizate în proiect; Totodată va desemna cadrele didactice participante în proiect și va monitoriza întreg demersul educativ.

**DESCOPERIREA PATRIMONIULUI CULTURAL EUROPEAN PRIN
PROIECTUL ERASMUS+ ROBOTIC4HUMANS (PARIS, BREANIA ȘI
MONT SAINT-MICHEL)
DISEMINARE PROIECT ERASMUS+ “ROBOTIC4HUMANS, FOR THE
ACQUISITION OF SKILLS IN EDUCATION AND TRAINING.
COOPERATION PARTNERSHIPS IN VOCATIONAL EDUCATION AND
TRAINING”**

Prof. Rusu Sofica, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia este partener strategic în proiectul Erasmus+ RoboTIC4HUMANS pentru dezvoltarea competențelor profesionale și a cooperării în educație. Proiectul Erasmus+ RoboTIC4HUMANS (perioada 1 septembrie 2022 - 28 februarie 2025) este un parteneriat între 2 asociații din Franța și 4 licee din patru țări europene: Lycée Général et Technique „Chaptal” din orașul Saint-Brieuc, Departamentul Côtes d’Armor-Bretania, Frața, liceul din orașul Olsztyn din Polonia, numit în poloneză „V Liceum Ogólnokształcące im. Wspólnej Europy”, liceul din orașul Braga din Portugalia, Agrupamento de Escolas „Carlos Amarante” și Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia.

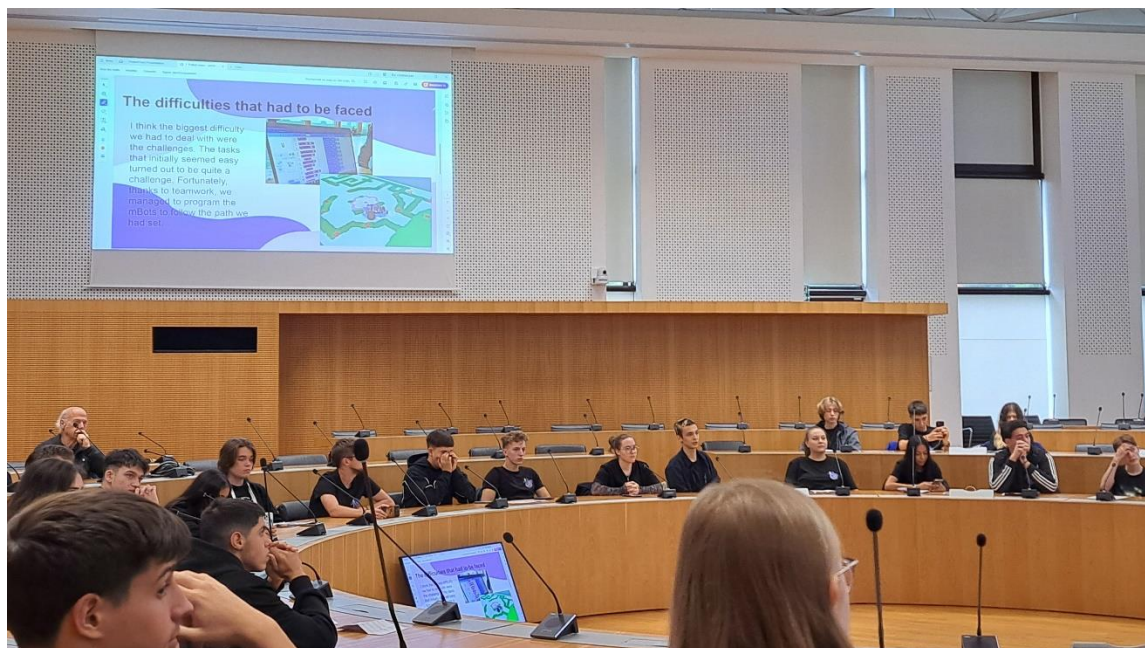
Coordonatorul proiectului este Association Franco-Polonaise Côtes d’Armor -, „Warmie et Mazurie” din Saint-Brieuc, Bretania, iar partener în proiect este și Asociația „Les Amis de Constanta”, cu sediul în orașul Plaintel din departamentul Côtes d’Armor (Bretania). O asociație implicată în proiect este CIM Cávado (Comunidade Intermunicipal do Cávado), organism public regional din Braga, Portugalia. Contractul de finanțare cu numărul: 2022-1-FR01-KA220-VET-000086485, în valoare de 250 de mii de euro are ca beneficiari elevi din cele patru țări partenere, enumerate anterior, câte 10 elevi din fiecare țară. Elevii au avut oportunitatea în cei doi ani de proiect să călătorească în țările europene partenere, să programeze roboți de tip mBot 2 și un braț ergo, să discute în limba engleză despre rolul inteligenței artificiale în epoca actuală și să descopere cultura țărilor europene partenere prin intermediul unor vizite programate, al excursiilor și activităților culturale proiectate de coordonatorul francez și de către profesorii coordonatori. Descoperirea patrimoniului construit (cetăți, castele, fortificații, etc), a patrimoniului verde (ecosisteme, parcuri, golfuri), a muzeelor dedicate științei și tehnicii a fost un obiectiv important al proiectului Erasmus+ RoboTIC4HUMANS, atins în cei doi ani de proiect în cadrul celor patru mobilități cu elevii și al celor două comitete de pilotaj.

Perioada 22-28 septembrie 2024 a fost consacrată deplasării în Franța, în orașul Saint-Brieuc, din departamentul Côtes d’Armor, la ultimul workshop din proiectul Erasmus+RoboTIC4HUMANS, al patrulea din proiect. Elevii din cele trei țări, România, Polonia, Portugalia s-au întâlnit în orașul

Saint-Brieuc, la liceul gazdă, Lycée Polyvalent „Chaptal”. Timp de o săptămână, elevii au participat la activități de învățare, în grupe de lucru mixte, proiectate și coordonate de profesorii participanți la mobilitate și de coordonatorul francez. La atelierul de robotică, elevii au programat roboții Mbot 2 pentru ca aceștia să se deplaseze pe muzică, efectuând mișcări de dans sincron. Dotați cu senzori de sunet și culoare, roboții Mbot s-au deplasat pe muzică, au efectuat mișcări în oglindă, câte doi, spre satisfacția și bucuria tuturor elevilor din cele patru țări partenere. La cultură generală, elevii au discutat în limba engleză despre rolul roboților în societate și în industrie, iar pentru a observa roboții din sfera industrială, au vizitat fabrica L.I.S.I- Aerospace din Saint-Brieuc, unde se produc echipamente de asamblare pentru avioane, elicoptere și drone. Pentru a prezenta proiectul la Prefectura din Saint-Brieuc, în cadrul unei reuniuni finale intitulată “Restitution finale du Projet”, elevii au pregătit sinteze în limba engleză, realizate în Power Point în care au abordat temele dezbătute de-a lungul celor doi ani de proiect, începând cu primul workshop, cel din România, continuând cu workshopul din Polonia, cu cel din Portugalia și terminând cu workshopul din Franța. Ei au vorbit despre ceea ce înseamnă pentru ei interculturalitate, despre viziunea lor despre Europa, despre punctele forte ale schimbului de experiență, despre dificultățile pe care le-au întâlnit lucrând în echipe și despre experiențe, emoții și sentimente ocazionate de participarea lor la proiectul Erasmus+RoboTIC4HUMANS.

Prezentarea finală, restituire proiect RoboTIC4HUMAINS, la Prefectura din Saint-Brieuc:

În România, în timpul mobilității din martie 2023, elevii din Franța, Portugalia și Polonia au vizitat Cetatea Alba Carolina din Alba Iulia, au efectuat o vizită la Muzeul Civilizației Dacice și Romane, de la Deva, găzduit în palatul Magna Curia, construit în stil baroc, interesant pentru a descoperi originile dacice ale poporului român, au vizitat apoi Castelul Huniazilor de la Hunedoara, pentru a se documenta pe teren cu privire la epoca medievală și a descoperi un crâmpci din patrimoniul cultural al Transilvaniei. Elevii au putut atunci conștientiza eforturile României de a pune în valoare vestigiile arheologice precum castrul roman de la Alba Iulia, tezaurul dacic de la Deva, Castelul Huniazilor sau al Corvinilor de la Hunedoara. Plin de legende și cu o bogată istorie, castelul Huniazilor a impresionat prin arhitectura lui actuală, renovată. Construit în secolul al XV-lea ca o cetate de apărare din blocuri de calcar dolomitic și din piatră de râu, sus pe o stâncă la picioarele cărei curge pârâul Zlași, castelul este prevăzut acum cu turnuri, bastioane, un donjon și un pod mobil, prezentând analogii cu arhitectura medievală franceză și germană a secolelor al XIII-lea și al XIV-lea. Principele medieval Ioan de Hunedoara a inițiat după 1440 transformarea cetății de apărare într-un castel, ridicând două curtile în jurul vechii cetăți. Turnurile circulare (Turnul Capistano, Turnul Pustiu, Turnul Toboșarilor) sunt specifice arhitecturii militare din Transilvania secolului al XV-lea. Ele sunt prevăzute cu două niveluri, unul fiind utilizat pentru pușcașii care apărau castelul, celălalt fiind utilizat ca zonă de locuit și/sau de apărare. Turnul Capistrano conține un impozant șemineu gotic restaurat, Turnul Pictat conține o frescă unică în felul său în Transilvania. De altfel, castelul așa cum arată el azi este considerat unul dintre cele mai frumoase castele din Europa, fiind situat în top 10 destinații turistice de interes din Europa. Funcționalitate dublă a castelului (și civilă și militară) este de remarcă, el fiind o construcție încă în picioare în ciuda vicisitudinilor istoriei, o capodoperă arhitecturală.

Poză de grup: în fața Castelului Corvinilor de la Hunedoara, unul dintre cele mai interesante castele medievale din Transilvania la momentul actual (poza din martie 2023, primul workshop din Proiectul Erasmus+RoboTIC4HUMANS) :

Poze din timpul mobilității de la Alba Iulia, din cursul vizitei în Cetatea Alba Carolina (workshop Alba Iulia, martie 2023), unde elevii din cele patru țări au vizitat Porțile Cetății Alba Carolina, Obeliscul, Muzeul Principia (unde a avut loc un spectacol de muzică folk susținut de elevii de la Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” din Alba Iulia).

În Polonia, în septembrie 2023, elevii din România, Portugalia și Franța au vizitat orașele Olsztyn și Gdansk și au descoperit patrimoniul cultural al acestor mari orașe de la Marea Baltică. Municipiul Olsztyn este situat în nord-estul Poloniei, are 175 de mii de locuitori, este centrul administrativ al voievodatului Varmia și Mazuria. Are o bogată istorie, de 660 de ani. Aici a locuit Nicolaus Copernic și alte personalități din cultura europeană, orașul fiind în plină dezvoltare și creștere economică, un oraș bogat în clădiri istorice magnifice și în instituții culturale și științifice de prestigiu. În februarie 2024, mobilitatea a continuat cu descoperirea orașului Braga din Portugalia, oraș fondat de romani, al cincilea oraș al Portugaliei, după Lisabona, Porto, Vila Nova de Gaia și Amadora, impresionant prin numărul mare de biserici și palate, un centru de pelerinaj la sanctuarul Bom Jesus do Monte, înscris în patrimoniul mondial UNESCO sau la Sanctuario de Nossa Senhora do Sameiro, unul dintre cele mai vizitate locuri de cult dedicate fecioarei Maria din Portugalia. Catedrala Santa Maria de Braga, grădinile Palatului Santa Barbara, Palatul Episcopal, Arco da Porta Nova sunt alte obiective turistice pe care elevii le-au vizitat în orașul Braga, în februarie 2024.

Ultima vizită culturală a fost în Franța, la Saint-Brieuc, în septembrie 2024, în departamentul Côtes d'Armor din Bretania, elevii fiind invitați într-o excursie de studiu pentru a descoperi golful Saint-Malo și Muntele Saint-Michel, cu abația sa înscrisă în patrimoniul mondial UNESCO. În drum spre Franța, primul popas a fost la Paris, unde elevii au vizitat cele mai importante obiective turistice situate pe axa veche a Parisului: curtea pătrată a Luvrului (la Cour Carrée du Louvre) și Piramida proiectată de arhitectul Ming Pei, Arcul Caruselului (l'Arc du Carrousel), Place de la Concorde. Vizita a continuat cu o plimbare pe bulevardul Champs-Élysées, cu vizitarea Arcului de Triumf și a Pieței Charles de Gaulle. Turnul Eiffel, bazilica Sacré-Cœur și cartierul Montmartre au fost și ele locuri turistice trecute în revistă de elevi, dar și celebrele Galerii Lafayette, strada Rivoli, Grădinile Tuileries, gara Montparnasse.

Poze de grup din capitala franceză: Trocadéro- Turnul Eiffel, Muzeul Luvru, Arcul de Triumf.

Vizitele culturale în Franța s-au dovedit a avea un impact deosebit asupra dezvoltării personale a elevilor, ele contribuind la maturizarea și responsabilizarea lor. Aceștia și-au dorit să viziteze Franța dintr-un motiv sau altul: istorie, autenticitate, artă și cultură, gastronomie, diversitatea peisajelor, etc. Cazați în cartierul Montmartre, elevii au putut descoperi cartierul artiștilor parizieni. Dacă în perioada Belle Époque, numeroși artiști aveau aterele aici sau chiar locuiau (Modigliani, Monet, Picasso), în zilele noastre, Montmartre este iubit de turiști pentru bazilica Sacre-Cœur, cunoscută pentru domurile sale albe, zecile de scări și atmosfera boemă din Place du Tertre. Bretania i-a impresionat pe elevi prin dansurile tradiționale, cântecele bretone și gastronomia delicioasă (“kouign aman”, clătitele pregătite fie din făină albă, fie din făină din hrișcă, umplute cu caramel sărat, miere, felurite dulceturi, plăcinte bretone sau “galettes”, etc). Vizita la Muntele Saint- Michel, un loc unic în Franța, poate cel mai vizitat în zilele noastre a fost una memorabilă. Gastronomia include diferite arome și gusturi inconfundabile (untul sărat, caramelul sărat, etc).

Situată la peste 80 de metri desupra Mării Mânecii, abația benedictină fortificată este construită pe o stâncă expusă mareelor puternice din golful Saint- Malo. Abația este situată între Normandia și Bretania și este închinată Sfântului Mihail. Construcția impresionează prin arhitectura gotică din secolele al XI-lea și al XVI-lea, fiind o adevărată capodoperă artistică și tehnică, ținând cont de condițiile impuse de mediul înconjurător. Abația a jucat un rol important în istoria Franței, fiind singurul loc unde nu au ajuns armatele engleze din timpul Războiului de 100 de ani. În timpul Revoluției Franceze a fost o închisoare. În prezent, este locul cel mai vizitat din Franța, cu peste 3.200.000 de vizitatori anual, cu o comunitate mică de călugări care oficiază zilnic slujba.

Fotografia de grup la Mont Saint-Michel, pe digul ce leagă malul Mării Mânecii de stâncă pe care e construită abația Saint-Michel, dedicată Sfântului Mihail:

- Bibliografie: 1. Cestelul regal, (on line), consultat în 30 noiembrie 2024, disponibil la URL : <https://www.castelulcorvinilor.ro/scurta-istorie/>
2. Olsztyn (on line), consultat în 30 noiembrie 2024, disponibil la URL : <https://ro.wikipedia.org/wiki/Olsztyn>
3. Braga (on line), consultat în 30 noiembrie 2024, disponibil la URL : <https://ro.wikipedia.org/wiki/Braga>
4. Paris (on line), consultat în 30 noiembrie 2024, disponibil la URL : <https://ro.wikipedia.org/wiki/Paris>
6. Mont Saint- Michel (on line), consultat în 30 noiembrie 2024, disponibil la URL : https://ro.wikipedia.org/wiki/Mont_Saint-Michel

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL GRĂDINIȚĂ – FAMILIE „ CU VOI ALĂTURI NE E CEL MAI BINE! ”

Prof. înv. preșcolar Soporan Cornelia, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 2, Aiud
Prof. înv. preșcolar Mif Delia Emilia, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 2, Aiud

MOTTO:

„Marea artă a unui educator constă în cizelarea manierelor și informarea minții: el trebuie să sădească în elevul său bunele obiceiuri și principalele virtuți ale înțelepciunii, să-i dea treptat o viziune asupra omenirii și de a iubi și imita tot ce este excelent demn de lăudat”. (John Locke)

Mediul în care se naște copilul, trăiește, se dezvoltă și se formează, este familia. Învățarea primelor comportamente sociale, prin imitație și interacțiune, se produce în mica lor copilărie și e dependent de tipul relațiilor din familie, dar, ca primă etapă a învățământului preuniversitar, grădiniței îi revine rolul de a contribui responsabil la formarea personalității copiilor, de a le deschide calea spre cunoaștere, de a descoperi lumea înconjurătoare.

Argument:

Grădinița și familia sunt doi factori primordiali în educația copiilor. În grădiniță se pun bazele unei personalități care mai târziu va fi parte integrantă a unei societăți a cărei cerințe se diversifică în permanență. Grădinița trebuie să găsească o punte de legătură cu familia, prezentând părinților noi căi spre educație în beneficiul copiilor.

Educatoarele, care preiau copiii, sunt de multe ori asaltate cu întrebări și cereri ale familiei care exprimă dorința de a deține în continuare controlul situației, fiind ocrotitori, grijulii, uneori marcându-se prin impulsul de a verifica toți factorii care acționează asupra copiilor lor, de la condițiile materiale, la modul în care personalul relaționează cu cei mici. Orice modificări în comportamentul copiilor, cu excepția celor absolut pozitive, devin pentru unii părinți motive de îngrijorare, de suspiciune și ridică semne de întrebare referitoare la influențele din grădiniță. Pe de altă parte, cadrele didactice au nevoie, oricum, de sprijinul familiei copiilor, atât pentru a prelua și dezvolta direcțiile de acțiune formativ-educative pe care le antrenează instituțional, cât și de a găsi rezolvări concrete la necesități de diverse categorii: financiare, practic-aplicative, organizaționale sau logistice.

Toate aceste motivații conduc către necesitatea unui parteneriat real, activ, cu implicare susținută a familiei, iar programul educativ să fie cunoscut și înțeles de către părinți și realizat printr-o colaborare strânsă între instituția familială și cea preșcolară.

Prin parteneriatul educațional, părinții vor fi implicați permanent în activitatea grădiniței, fiind priviți ca participanți activi. În acest fel, părinții își vor forma deprinderea de a se implica în toate activitățile, cunoscând programul educativ la care participă copiii, progresele făcute de aceștia, dar și

percepția pe care o are grădinița despre calitățile și problemele copiilor. Astfel, familiei îi revine un rol important în procesul educațional, ea trebuie să ofere ajutor copiilor în ceea ce privește dezvoltarea experiențelor de asimilare și învățare.

Obiectiv general:

Asigurarea unei colaborări permanente, cât mai eficiente, între grădiniță și familiile copiilor înscriși în unitate, urmărind progresul psihomotoric, social, cognitiv al copiilor, informarea părinților privind activitățile desfășurate în grădiniță, a rolului acestora în dezvoltarea personalității copiilor cât și a rolului ce îi revine familiei.

Obiective specifice:

Privind educatoarele:

- să informeze părinții privind standardele de creștere și dezvoltare ale copiilor, în funcție de particularitățile de vârstă și individuale;
- să expună părinților scopul și conținutul programului educativ, desfășurat în grădiniță;
- să acorde consiliere individuală și în grup, pe teme de educație în familie și în instituția preșcolară;
- să ofere cât mai multe ocazii părinților de a lua parte la activitățile grădiniței.

Privind părinții:

- să participe activ în cadrul parteneriatului familie-instituția preșcolară, cât și la alte activități organizate în grădiniță;
- să informeze educatoarele privind comportamentul copiilor în familie și societate;
- să continue în familie programul educațional propus de instituția preșcolară, îmbinând armonios atitudinea permisivă cu exigența.
- să participe alături de copii și cadre didactice, în realizarea și desfășurarea activității didactice (activități curriculare și extracurriculare)

Resurse umane:

- preșcolarii grupei mari;
- părinții copiilor;
- cadrul didactic;
- logoped;
- consilier școlar.

Durata Proiectului: 1 an școlar

CALENDARUL DE ACTIVITĂȚI

Nr. Crt.	DATA	DENUMIREA ACTIVITĂȚII	OBIECTIVE URMĂRITE	MIJLOACE DE REALIZARE	RESURSE UMANE/ LOCUL DE DESFĂȘURARE
1.	OCTOMBRIE	„Familia și grădinița!”	- expunerea regulilor și obligațiilor fiecărui membru/părinte în parte; - stabilirea activităților opționale; - stabilirea comitetului de părinți.	- întâlnire cu părinții - expuneri	- sala de grupă; -cadru didactic, - părinți, - d-na director
2.	NOIEMBRIE	„Dăruind, vei dobândi!”	- realizarea unor acțiuni de voluntariat, prin donație de produse (fructe, legume, alimente), pentru familiile nevoiașe.	- activități de voluntariat	- incinta grădiniței; -cadre didactice, - părinți, -d-na director, -familii nevoiașe
3.	DECEMBRIE	„Împreună de sărbători!”	- să participe cu interes la realizarea diferitelor felicitări de Crăciun, alături de copii/program de colinde, poezii de Crăciun.	- ateliere de creație: activități practice,	- sala de grupă; - copii, părinți, cadru didactic

				-interpretarea unor colinde, poezii de Crăciun	
4.	IANUARIE	„Timp de calitate împreună”	- prezentarea unui pachet de activități pentru dezvoltarea emoțională a preșcolarilor	- chestionare -întâlnire cu consilierul educațional	-sala de grupă; - cadru didactic; - consilier educațional;
5.	FEBRUARIE	„Copilul meu, e o minune!”	- realizarea unei scurte caracterizări a preșcolarilor; - lecturarea unui referat	- lectorat - masă rotundă	- sala de grupă; - cadru didactic
6.	MARTIE	„Cu tine începe Primăvara, dragă mamă!”	- să-și exteriorizeze interesul și emoțiile, cu privire la programul prezentat, etc	- program artistic	- sala de grupă; -copii, cadru didactic; -mame, bunici
7.	APRILIE	„Atelierul de Paște”	- observarea comportamentului copiilor în mediul religios; - să încondeieze ouă;	- vizită la biserică, - activitate gospodărească.	-biserica ortodoxă; -copii din toată unitatea; -cadre didactice, părinți
8.	MAI	„La mulți ani, grădinița mea!”	-prezentarea unui dans tematic, într-o locație diferită	- activitate culturală	-părinți, preșcolari, - cadru didactic;
9.	IUNIE	„Joacă, joc și bucurie!”	- desfășurarea unor jocuri și drumeții în aer liber, pt a observa relația părinte-copil, modul lor de relaționare „outdoor” .	- jocuri distractive -drumeție	- camping Dani-; -părinți, copii, cadre didactice

IMPLEMENTAREA PARTENERIATULUI

Se va urmări:

- Modul în care s-a desfășurat parteneriatul;
- Atingerea obiectivelor propuse;
- Desfășurarea programului de activități;
- Impactul parteneriatului asupra partenerilor.

MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PARTENERIATULUI

- Parteneriatul va fi monitorizat de către partenerii și conducătorii acestei acțiuni;
- Întocmirea unui raport de evaluare a activităților desfășurate în parteneriat.

DISEMINAREA REZULTATELOR

- Raportul de evaluare a parteneriatului va fi popularizat în cadrul activităților desfășurate la nivelul unității.

FINALIZAREA PARTENERIATULUI

- Program artistic derulat cu ocazia terminării grupei mari.

În grădiniță, actul educațional are o eficiență sporită dacă este implicată familia precum și ceilalți factori educaționali stabilindu-se un sistem unitar de cerințe. Părinții au posibilitatea să-și cunoască mai bine copiii, modul lor de manifestare în viața de grup, de colectiv, în viața socială, înțeleg rolul lor educativ și își însușesc procedee educative pe care să le aplice în educația copiilor lor, stabilindu-se astfel relații mai apropiate și mai deschise între educatoare și părinți.

În concluzie, familia reprezintă un element cheie în dezvoltarea sănătății, competenței și afectivității copilului. O educație adevărată și reală se fundamentează în familie, se continuă în grădiniță, apoi în școală și pe tot acest parcurs, în comunitate.

Pe de altă parte, tot ceea ce copilul învață în grădiniță pierde din importanță și eficiență în condițiile în care părinții nu întăresc și nu valorifică programul educativ desfășurat în cadrul grădiniței. Drepturile acestora de prietenie, respect, dragoste, solidaritate, pace, înțelegere, libertate

trebuie respectate. „Copilul nu poate deveni om decât prin educație.”(E. Kant), educație pe care o primește desigur în familie, în grădiniță și de la comunitate.

Bibliografie:

Popescu, M. (2000). „*Implicarea comunității în procesul de educație*”, Editura Corint
Maria, R. „*Empatia în educație*”, Didactica Publishing House, București, 2008;
Ecaterina Adina Vărășmaș, Consilierea și educația părinților, București, Editura „Aramis”, 2002;
Stern, H.H., Educația părinților în lume, București, Editura Didactica și Pedagogica, 1972.
Poze din cadrul activităților desfășurate în cadrul proiectului de parteneriat:

EDUCAȚIE PENTRU AGRICULTURĂ – EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ. EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ

Prof. dr. Stanciu Nicoleta, Colegiul Național de Agricultură și Economie Tecuci

Echipa de implementare a proiectului ÎNVĂȚĂM ȘI APLICĂM CONCEPTUL DE AGRICULTURĂ DURABILĂ – EDIȚIA a III-a, proiect depus în cadrul Programului Național **Creștem prin educație agricolă!** finanțat de World Vision România în parteneriat cu Bayer România ce se desfășoară în perioada 5 noiembrie 2024 – 15 decembrie 2024, și-a propus următoarele obiective:

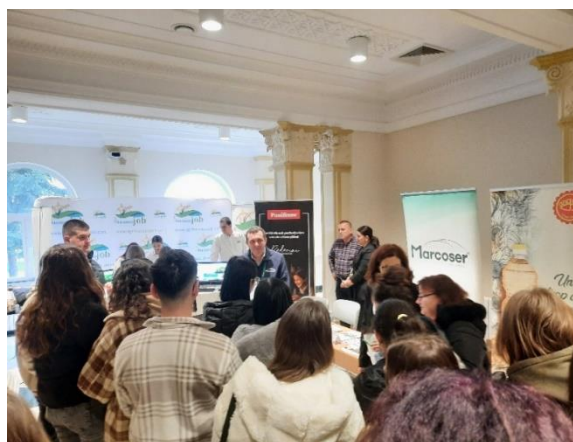
O1. Realizarea unui pachet de lecții demonstrative de către profesorii de specialitate care vor folosi pachetul educațional **Călătorie spre anul 2050**

<https://educatieagricola.ro/programe-si-resurse/resurse-agricultura/> în perioada 04.11.2024-05.12.2024, dar și pe parcursul întregului an școlar.

O2. Achiziționarea a două microscop Microscop Binocular HPM 037 LED și Microscop digital DTX 90 pentru efectuarea de analize comparative necesare realizării unor experimente la clasă în domeniul agriculturii durabile.

O3. Organizarea unei vizite de studiu pentru 30 elevi de clasa a XI-a (20 de elevi înscriși la domeniul agricultură și 10 la domeniul industrie alimentară) la o fermă în cadrul căreia li se vor prezenta elevilor un model de agribusiness care aplică tehnologii moderne, inovatoare și durabile în vederea îmbunătățirea competențelor profesionale.

O4. Diseminarea rezultatelor proiectului și asigurarea vizibilității acestuia în comunitate, precum și celor 100 de elevi, 4 profesori de specialitate, din liceul nostru care studiază la domeniul agricultură și industrie alimentară, clasele a X-a, pe toată durata implementării și primele 6 luni ale anului școlar următor.

în

Beneficiarii direcți ai proiectului sunt 30 elevi din clasa a XI-a care studiază la domeniul de pregătire profesională AGRICULTURĂ și INDUSTRIE ALIMENTARĂ în acest an școlar și care provin din mediul rural. Aceștia, în anii școlari anteriori nu au participat la activitățile proiectului din edițiile anterioare.. Elevii vor fi implicați activ în toate tipurile de activități planificate în cadrul proiectului și vor prezenta toate activitățile la care au participat și colegilor de clasă, asigurându-se astfel sustenabilitatea proiectului.

Beneficiari indirecți sunt elevii claselor a IX-a și a X-a, cadrele didactice, părinții, mediul de afaceri și alte organisme reprezentative din comunitatea locală.

Proiectul a oferit posibilitatea elevilor și profesorilor noștri de a participa la vizita de studiu intitulată **Vizităm, învățăm și aplicăm Agricultură durabilă!** ce s-a desfășurat la Iași în perioada 07-08 noiembrie 2024.

Prima zi a deplasării a fost organizată la Universitatea de Științele Vieții "Ion Ionescu de la Brad" Iași unde elevii noștri au fost implicați în activități practice și demonstrative, dar și activități de planificare a carierei precum:

- Întâlnirea cu agenții economici participanți la târgul de job-uri din domeniul agricultură și industrie alimentară și participarea la workshop-ul **Cariera înainte de toate;**
- Asistarea la o lecție de laborator pe tema Agricultură de precizie;
- Vizitarea atelierului de microproducție a berii unde elevilor li s-au explicat toate etapele, inclusiv analiza senzorială, a fluxului tehnologic de fabricării berii, precum și laboratorul pentru controlul calității laptelui și a produselor din lapte.

A doua zi, vizita de studiu s-a desfășurat la Agralmixt S.A. din județul Iași unde domnul director Scarlat Constantin a avut amabilitatea de a ne prezenta o fermă modernă, dotată cu echipamente, utilaje și tehnologii de ultimă generație. Aici elevii noștri au petrecut o zi extraordinară în fermă care a debutat cu prezentarea unui scurt istoric a fermei, cu servirea unei gustări oferită cu amabilitate de conducerea fermei, a continuat cu vizitarea fermei când elevii au beneficiat de explicații privind funcționarea, utilizarea și întreținerea utilajelor și, nu în ultimul rând, deplasarea în câmp pentru o veritabilă lecție de agribusiness care a îmbinat informații despre tehnologia culturilor cu sursele de finanțare specifice domeniului agricol și modalități de eficientizare a producției la hectar.

Mulțumim pe această cale tuturor persoanelor implicate pentru realizarea acestei vizite de studiu reușite:

- Domnului SCARLAT CONSTANTIN – Director la AGRALMIXT S.A.
- Conducerii și domnilor profesori de la U.S.V. "Ion Ionescu de la Brad" Iași.
- Finanțatorilor proiectului World Vision România în parteneriat cu OSCAR Downstream, Bayer AG din România.
- Conducerii Asociației Viitorul Antreprenor – C.N.A.E. Tecuci.

#agriculturadurabila

#crestempriineducatieagricola

#SafiiAgriCOOLtoremaiTaredecateCrezi

Webgrafie

<https://educatieagricola.ro/>

PROIECT EDUCAȚIONAL „ECOGRĂDINIȚA”

*Stoica Oana Alina, profesor pentru educație timpurie
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”, Tg-Mureș
structură Grădinița cu Program Prelungit „Licurici”*

Informații despre proiect:

Titlul proiectului: „Ecogrădinița”

Domeniul în care se încadrează proiectul: Educație ecologică

Locul și perioada de desfășurare a activității principale: Grădinița cu Program Prelungit ”Licurici”, str. Lămâiței, nr 18, Tg-Mureș, jud. Mureș, Martie 2023 – Iunie 2023

Număr de participanți proiect: 164 de preșcolari, 18 cadre didactice

Propus pentru nivelul de vârstă: 3-6 ani

ARGUMENT:

Coordonatele actuale ale vieții cotidiene impun abordarea în grădiniță și în școală, alături de alte elemente de educație, și probleme legate de educația pentru calitatea mediului înconjurător. Astfel se evidențiază prioritatea majoră a noastră, a tuturor, de a cunoaște, proteja și conserva mediul de viață, conservarea naturii devenind eficientă și reală numai atunci când aceasta va face parte integrantă din filosofia și comportamentul nostru.

Aprofundând cunoștințele copiilor și chiar și pe ale noastre, ale cadrelor didactice, și acționând cu mai multa înțelepciune, putem asigura pentru noi înșine și pentru posteritate condiții de viață mai bune într-un mediu înconjurător mai bine adaptat la nevoile și aspirațiile umanității. Apărarea și îmbunătățirea mediului înconjurător, pentru generațiile prezente și viitoare au devenit un obiectiv primordial al oamenilor, o sarcină a cărei realizare va trebui să fie coordonată și armonizată cu realizarea obiectivelor fundamentale, stabilite deja, de pace și dezvoltare economică și socială în întreaga lume.

SCOPUL PROIECTULUI

Dezvoltarea unui program de educație ecologică la nivel preșcolar, în vederea formării unei conduite ecologice a copiilor; stabilirea unui cadru favorabil schimbului de informații și a colaborării între educatoare.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- trezirea curiozității și a interesului pentru mediul înconjurător;
- perceperea și diferențierea existenței unor interacțiuni între om și mediu;
- identificarea unor surse de poluare în mediul înconjurător;
- exprimarea griji și dragostei față de mediu prin activități individuale și de grup;
- identificarea unor reguli și norme de comportament ecologic în diverse situații;
- colaborarea cu *Ormatin - Mur Materiale Recuperabile SRL* în vederea realizării educației ecologice în grădiniță.

Resurse umane:

- copiii preșcolari, cadrele didactice de la Grădinița cu Program Prelungit ”Licurici”, Tg-Mureș, părinți și bunici, reprezentanți ai comunității locale;

Resurse materiale:

- materiale reciclabile - hârtie, carton, doze de aluminiu, plastic, fire, capace...., materiale din natură (frunze, semințe, castane, legume), foarfece, lipici, vopsele, flipchart, aparat fotografic, dispozitive electronice (telefoane, tablete);

Resurse financiare:

- proprii, sponsorizări, donații.

EVALUAREA PROIECTULUI

- realizarea unui album foto de prezentare a activităților desfășurate în vederea atingerii obiectivelor propuse, raport de evaluare a activităților desfășurate cadrul proiectului „ECOGRĂDINIȚA”, portofoliu proiectului, album foto, pliant, afișe, CD cu imagini din timpul activităților, afișe, anunțuri, invitații, scrisori de intenție, realizarea și prezentarea unor PPT-uri, filmulețe, etc.

MONITORIZAREA PROIECTULUI:

- Modalități de evaluare specifice fiecărei activități, discuții cu părinții privind impactul proiectului, chestionare aplicate părinților, realizarea unui album cu fotografii care surprind aspecte din activitățile demarate în cadrul proiectului.

IMPACTUL PROIECTULUI

Asupra:

- **Grupurilor țintă**
 - creșterea interesului copiilor pentru protejarea mediului,
 - dezvoltarea stimei de sine, a încrederii în forțele proprii, a ooperării, a spiritului de competiție.
- **Comunității școlare**
 - stimularea împărtășirii exemplelor de bună practică,
 - valorificarea experienței dobândite prin desfășurarea activităților stabilite în cadrul proiectului în activitatea didactică viitoare.
- **Partenerilor**
 - creșterea gradului de implicare în rezolvarea unor probleme care vizează protejarea mediului înconjurător,
 - implicarea în promovarea protejării mediului înconjurător.

PROGRAM DE ACTIVITATI „ECOGRĂDINIȚA”

Nr. crt	Denumirea activității	Mijloc de realizare	Obiective urmărite	Termen
1.	”Ziua Pământului” 	- activitate de adunare selectivă a deșeurilor în parcul orașului, în împrejurimile grădiniței sub îndrumarea educatoarelor	Să participe la activități de curățenie și ecologizare;	Martie 2023
2.	„Ne jucăm și reciclăm!” 	Activități practic-gospodărești (colectare baterii, concurs)	Să realizeze pliante și indicatoare cu mesaj ecologic ; ex. Să cunoască importanța reciclării bateriilor	Aprilie 2023
3.	„Micii ecologiști”	Vizită la firma de reciclare	Să observe deșeurile și	Mai 2023

	Vizită la firma de reciclare		materialele reciclabile;	
4.	„Ziua Mondială a Mediului ” - realizarea expoziției la nivel de grădiniță „Parada micilor ecologiști”	Activitate practică Realizarea unor costume din materiale reciclabile, expoziție	Să utilizeze tehnici variate pentru realizarea unor lucrări originale, măști, costume ecologice	Iunie 2023

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

Proiectul „Ecogrădinița” stimulează implicarea copiilor și a părinților în activități ecologice, de protejare a mediului înconjurător. Sustenabilitatea proiectului va fi asigurată prin continuarea implicării copiilor și părinților în activități de mișcare, includerea bunelor practici identificate în proiect în strategia de dezvoltarea a grădiniței, posibilitatea de a menține și dezvolta parteneriatele încheiate în cadrul proiectului. Temele abordate în cadrul proiectului prezintă interes pentru toți factorii implicați și oferă posibilitatea continuării acestuia în anul următor și atragerea de noi parteneri educaționali.

PROIECTUL – CĂLĂTORIE VIRTUALĂ ÎN UNIVERS METODĂ DE EVALUARE PENTRU EXPLORAREA SPAȚIULUI

Prof: Todoran-Fer Monica

Elevi cls. IX E: Savonea Giulia, Goța Ariana, Ștefănescu Anamaria
Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În perioada octombrie-noiembrie 2024, la nivelul claselor a IX-a ale Colegiul Național „H.C.C.” Alba Iulia, am organizat proiectul cu tema: **Călătorie virtuală în Univers**. Fiecare elev sau grup de câte doi elevi și-a ales o temă din Univers pe care a transpus-o într-o machetă, planșă, mulaj, colaj etc.

Scopul proiectului este de aprofundare a cunoștințelor despre Univers, explorare cu ajutorul tehnologiei, stimularea creativității, munca în echipă. Acest proiect este desfășurat în fiecare an școlar la clasele a IX-a; prin intermediul lui, elevii își consolidează cunoștințele despre Univers pe care le-au dobândit pe parcursul claselor I-VIII. Realizarea materialelor i-a ajutat pe elevi să-și folosească abilitățile practice pe care le au, iar susținerea lor în fața clasei le dezvoltă comunicarea, atât de necesară în această eră a tehnologiei.

Elevii au folosit pentru machete, în proporție de 50%, materiale reciclabile.

Temele au fost diversificate, iar susținerea lor s-a realizat pe parcursul orelor de geografie. Lucrările realizate vor fi expuse la Târgul de Științe, organizat în cadrul Colegiului Național „H.C.C.”, în săptămâna **Școala altfel**.

Descriere proiect - clasa a IX-a E

Noi, elevii din clasa IX E, am transpus fiecare taină a Universului printr-o călătorie spațială, plină de imaginație, creativitate, implicare, dar și distracție. Am ales să vă purtăm în această călătorie și să vă ducem cât mai aproape de bolta cerească infinită prin diverse machete, planșe, picturi sau creații manuale.

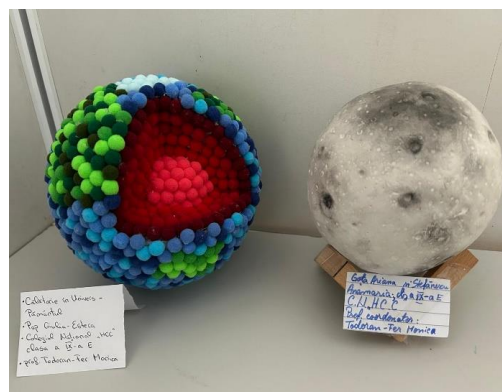
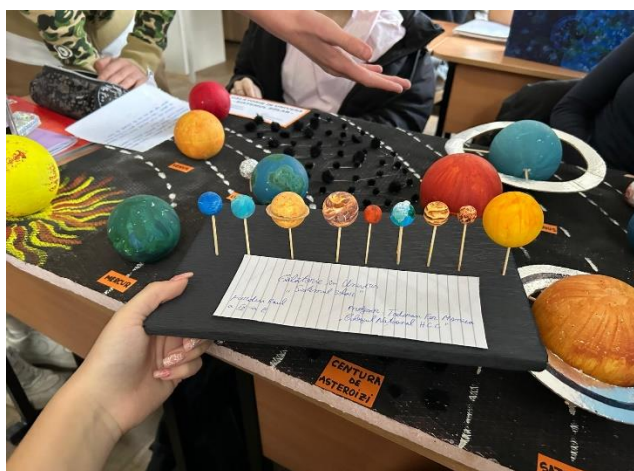
Spre exemplu, luna a fost recreată cu un alb celes, care se oglindește în argintiul constelațiilor, iar craterele pictate reflectă pătura de stele a Universului.

Au fost recreate, de asemenea, multiple replici ale Sistemului Solar, fiecare fiind unic și frumos în felul său. Planetele din bile de polistiren, pictate, au fost așezate fie pe o planșă de polistiren, într-o cutie neagră umplută cu stele sau constelații, fie pur și simplu legate între ele.

Exemplu:

Am realizat, în interiorul unei cutii goale un fundal negru, presărat cu stele perforate de pe o coală specială, una albă cu sclipici. Înăuntru am confecționat planeta Saturn dintr-o bilă de polistiren, tăiată în jumătate și pictată. Mai apoi, am lipit cu pistolul de lipit, pe un suport auriu de prăjituri rotund, bucățile din planetă, dând astfel efectul „inelor lui Saturn”.

De asemenea, am creat și satelitul său natural, **Mimas**: o mică planetă gri acoperită în întregime cu cratere vechi de 4,5 miliarde de ani, asemeni Sistemului nostru Solar.

BIBLIOGRAFIE:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Sistemul_solar
<https://spaceplace.nasa.gov/all-about-saturn/en/>
<https://science.nasa.gov/moon/>
<https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/sistemul-solar>

PROIECT EDUCAȚIONAL „ROMÂNIA ÎN SĂRBĂTOARE”

*Profesor pentru educație timpurie Vlasa Cristina Alina
Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu” Târgu Mureș*

APLICANT: Școala Gimnazială „Liviu Rebreanu”- structura Grădinița cu Program Prelungit „Albinuța”, Târgu Mureș

PARTENERI: Biblioteca Județeană Mureș

ARGUMENT:

Valorile sociale, morale, etice și spirituale stau la baza formării personalității umane. De aceea este necesar să introducem activități specifice formării și dezvoltării comportamentelor social morale atât în educația zilnică a preșcolarilor cât și în cadrul unor proiecte educaționale.

Este necesar a transmite copiilor, dragostea românilor din veacuri pentru țara în care trăiesc, pentru tradițiile și valorile pentru care au luptat ani de-a rândul. Ceea ce la 1600 (prin fapta lui Mihai Viteazul) fusese doar o clipă de vis, iar la 24 Ianuarie 1859 (Unirea Principatelor Române, cunoscută ca Mica Unire) un prim pas de transformare în realitate a visului, la 1 Decembrie 1918 devenea realizarea sublimă a acestui popor. La 1 Decembrie 1918, Adunarea Națională de la Alba Iulia, constituită din 1228 delegați, și sprijinită de peste 100 000 de persoane adunate la eveniment din toate colțurile Ardealului și Banatului, a adoptat o Rezoluțiune care consfințește Unirea tuturor românilor din Transilvania și întreg Banatul (cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre) cu România.

Acest proiect are ca scop punerea în evidență a evenimentelor cu caracter istoric dar și descoperirea de către preșcolari a valorilor naționale: patriotism, tradiții, frumos, cinste, curaj și bunătate.

SCOP:

- Constă în determinarea particularităților specifice de dezvoltare a capacităților creative și elaborarea unui sistem eficient de activități care va facilita acest proces
- Educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter

OBIECTIV:

- Sensibilizarea și transmiterea valorilor naționale prin intermediul educației din domeniul istoric și estetic, prin activitățile culturale, muzicale, artistico-plastice și abilități practice, activități ce scot în relief cunoștințele și creativitatea preșcolarilor.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- Dezvoltarea sentimentului patriotic, a respectului pentru arta și dansul popular
- Înțelegerea importanței evenimentelor istorice și a influenței acestora asupra vieții și activității oamenilor

GRUP ȚINTĂ: Proiectul se adresează preșcolarilor și cadrelor didactice

MODALITĂȚI DE REALIZARE:

- Domeniul om și societate- Confectionare, aplicație, machetă

- Domeniul estetic-creativ –Desen, pictură, interpretare
- Domeniul psihomotric- dans popular
- Domeniul limbă și comunicare –povestiri, memorizări
- Domeniul științe- lecturi după imagini, materiale video

DURATA: 2 luni (decembrie - ianuarie)

TEMATICA: VALORIFICAREA CUNOȘTINȚELOR TRANSMISE PRIN ACTIVITĂȚILE REALIZATE ÎN CADRUL PROIECTELOR TEMATICE CONFORM CURRICULUMULUI „CUM ESTE ȘI VA FI AICI PE PĂMÂNT?”

ACTIVITATEA NR. 1

Valoare promovată: Frumosul

Titlul activității : La mulți ani,România!

Tipul activității : Realizare de lucrări artistico plastice si practice cu tematica zilei naționale – expoziție

Locul desfășurării : grupă

Participanți : preșcolarii din unitate, cadrele didactice

Responsabil : educatoarele

Beneficiari : preșcolarii, părinții, bunicii, cadre didactice

Mijloace : foi de bloc, acuarele, pensule, lipici, linguri de lemn, coli colorate

Modalități de realizare: desen, lucru manual

Modalități de evaluare:lucrările realizate vor forma o expoziție

Descrierea activității :

Cadrele didactice vor organiza la nivel de grupă activitatea de realizare a lucrărilor prin punerea la dispoziția copiilor a materialelor necesare

Finalitate:

Promovarea imaginii grădiniței prin valorificarea muncii desfășurate de preșcolari și cadrele didactice. Lucrările vor fi expuse la Biblioteca copiilor Tg.Mureș

ACTIVITATEA NR. 2

Valoare promovată: Tradițiile

Titlul activității : „Mândru sunt că-s românaș!”

Tipul activității : Program artistic

Locul desfășurării : sala de spectacol, curtea grădiniței

Participanți : preșcolarii din unitate, cadrele didactice

Responsabil : educatoarele

Beneficiari : preșcolarii, cadre didactice

Mijloace : boxe, microfon, cd cu muzică

Modalități de realizare: cântec și dansuri populare , Hora Unirii

Modalități de evaluare:acordarea de diplome, realizarea unui material video ce va fi promovat pe pagina grădiniței

Descrierea activității :

Copiii conduși de cadrele didactice vor prezenta dansuri populare pregătite la grupă . Se vor forma grupuri de hora unirii la finalul programului

Finalitate:

Valorificarea muncii desfășurate de preșcolari și cadrele didactice în cadrul Proiectelor educaționale ce duc la promovarea imaginii grădiniței

ACTIVITATEA NR. 3

Valoare promovată: Patriotism

Titlul activității : „Să ne cunoaștem strămoșii ”

Tipul activității : Activități educative

Locul desfășurării : Sala de grupă

Participanți: cadrele didactice din unitate, preșcolarii din grupele mari

Responsabili : educatoarele de la grupele mari

Beneficiari : părinții copiilor, preșcolarii și cadre didactice

Mijloace: povești cu teme istorice , povești cu teme morale, filme educative

Modalități de realizare: lecturi, povestiri, jocuri de rol

Modalități de evaluare: metoda poster.

Descrierea activității :

Copiii conduși de cadrele didactice vor participa la activități prin care vor pătrunde în lumea curajului, cinstei și omeniei strămoșilor

Finalitate:

Valorificarea muncii desfășurate de preșcolari și cadrele didactice în cadrul Proiectelor educaționale ce duc la promovarea imaginii grădiniței.

ACTIVITATEA NR. 4

Valoare promovată: Frumosul

Titlul activității : În unire stă puterea!

Tipul activității : Realizare de lucrări artistico plastice si practice cu tematica Unirii

Principatelor române – expoziție

Locul desfășurării : grupă

Participanți : preșcolarii din unitate, cadrele didactice

Responsabil : educatoarele

Beneficiari : preșcolarii, părinții, bunicii, cadre didactice

Mijloace : foi de bloc, acuarele, pensule, lipici, linguri de lemn, coli colorate

Modalități de realizare: desen, lucru manual

Modalități de evaluare: lucrările realizate vor forma o expoziție

Descrierea activității :

Cadrele didactice vor organiza la nivel de grupă activitatea de realizare a lucrărilor prin punerea la dispoziția copiilor a materialelor necesare

Finalitate:

Valorificarea muncii desfășurate de preșcolari și cadrele didactice și promovarea imaginii grădiniței prin materiale audio-video pe pagina grădiniței

„ În această zi – scria Nicolae Iorga – a sosit un ceas pe care-l așteptam de veacuri, pentru care am trăit întreaga noastră viață națională, pentru care am muncit și am scris, am luptat și am gândit. A sosit ceasul în care cerem și noi lumii dreptul de a trăi pentru noi, dreptul de a nu da nimănui, ca robi, rodul ostinelilor noastre”.

Bibliografie:

1. **Constantinescu, Mircea.** *Educație patriotică și valorile culturale naționale.* Editura Didactică și Pedagogică, București, 2004.
2. **Goga, Ion.** *Tradiții și valori naționale în educația copiilor.* Editura Aramis, București, 2015;
3. **Nicolae, Radu.** *Tradiții și obiceiuri românești.* Editura Saeculum, București, 2011.